ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Απρίλης 83 **Τιμη 150 μιλς** **Φύλλο 130**

ΣΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

■ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΝΤΕΝΚΤΑΣ
■ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΖΗΤΗΜΑ
■ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΙΕΘΝΗ
■ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
■ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑ
■ ΜΑΡΞ Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΔΙΚΑΣΕΙ ΤΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ;

Τον περασμένο μήνα τρεις Τουρκοκύπριοι που ζούσαν στις ελεύθερες περιοχες παραδόθηκαν απο την Κυπριακη αστυνομία στο καθεστως του Ντενκτας σαν αντάλλαγμα για την απελευθέρωση τεσσάρων Ελλαδιτων που μπήκαν απο λάθος στα κατεχόμενα. Την παράδοση των Τουκροκυπρίων επιβεβαίωσαν τα Ηνωμένα Έθνη και η μασημένη «διάψευση» του Κυβερνητικου Εκπροσώπου ήταν ουσιαστικα παραδοχη.

Η συμπεριφορα της Κυβέρνησης και της Αστυνομίας απέναντι στους Τουρκοκύπριους που ζουν στο Νότο έχει πια πάρει τη μορφη συστηματικης καταδίωξης και στυγνης καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τον περασμένο χρόνο είχαμε δυο τουλάχιστο σοβαρα κρούσματα αυτης της συμπεριφορας. Το πρώτο ήταν η παράδοση έξι Τούρκων και Τουρκοκυπρίων στα στρατεύματα κατοχης, που τελείωσε τραγικα με την εκτέλεση δου απ' αυτους απο τη χούντα του Εβρεν. Το δεύτερο ήταν η σύλληψη Τουρκοκυπρίων και ο χαραχτήρισμος τους σαν κατάσκοπους χωρις κανένα απολύτως στοιχείο σε βάρος-τους.

Αυτα τα γεγονότα είναι τα λίγα που δημοσιεύτηκαν στον κυπριακο τύπο, γεγονότα που «πέρα απο κάθε λογικη αμφιβολία» είναι αρκετα να βάλουν την κυβέρνηση και την Αστυνομία στο σκαμνί με την κατηγορία της συνενοχης σε φόνο, της απαγωγης, της προτροπης σε λυντσάρισμα, του δουλεμπορίου. Η σοβαρότητα των εγκλημάτων είναι τέτοια που η ευθύνη δεν είναι μόνο συλλογικη αλλα βαρύνει και προσωπικα το κάθε άτομο που πήρε μέρος στη διαπραξη-τους.

Ποιος όμως θα δικάσει τους εγκληματίες; Παρα το ότι ο Γενικος Εισαγγελέας χαρακτήρισε αντισυνταγματικη και παράνομη τη σύλληψη των τριων Τουρκοκυπρίων που παραδόθηκαν στον Ντενκτας χωρις ένταλμα, η Κυπριακη δικαιοσύνη δεν φαίνεται διατεθειμένη να πάρει κανένα μέτρο εναντίον-τους. Ακόμα χειρότερα, μετα απο δεκαετίες εθνικιστικης προπαγάνδας και μισαλλοδοξίας, η ευαισθησία του λαου πάνω στο θέμα είναι σχεδον ανύπαρκτη. Χωρις πλατεια ενημέρωση για τα γεγονότα, χωρις σοβαρη κάλυψη απο τον Τύπο ο απλος Κύπριος προτιμα να δέχεται την μασημένη κυβερνητικη εκδοχή, αποφεύγοντας έτσι ένα σοβαρο δίλημμα συνείδησης.

Είναι εδω που αρχίζει η συνενοχη όσων σιωπουν σχετικα με το θέμα. Και η ευθύνη είναι μεγαλύτερη όσο πιο μεγάλη είναι η επιρροη του καθενος μέσα στην Κυπριακη κοινωνία: Τα πολιτικα κόμματα, οι συνδικαλιστικες και άλλες οργανώσεις, οι Βουλευτεζ, και τόσοι άλλοι γίνονται συνένοχοι μιας συνομωτικης σιωπης που επιτρέπει τη συνέχιση της ασυδοσίας και των εγκλημάτων.

Ιδιαίτερη ευθύνη έχουν οι εφημερίδες και οι δημοσιογράφοι. Με μερικες αξιόλογες εξαιρέσεις, οι Κυπριακες εφημερίδες αντιμετώπισαν το θέμα σαν μια ενοχλητικη είδηση που ήταν υποχρεωμένες να καλύψουν και να το ξεχάσουν όσο γίνεται πιο γρήγορα. Η μόνη φορα που έδωσαν πλατειά δημοσιότητα ήταν η περίπτωση των «κατασκόπων», σε μια εμετικη έκρηξη μισαλλοδοξίας ανακαλύπτοντας φανταστικά δίχτυα κατασκόπων και ζητώντας απο την Κυβέρνηση να «δράσει αποφασιστικα» χωρις να αναρωτηθουν για τις συνέπειες πάνω στους αθώους που υπόφεραν στα κελλια της αστυνομίας.

Οι ίδιες εφημερίδες που αφιέρωσαν δεκάδες σελίδες σε σκανδαλοθηρία για τα ναρκωτικα και έκαμαν την ηρωϊνη και το χασίς το κύριο θέμα συζήτησης ανάμεσα στους απλους ανθρώπους (και, γιατί όχι, με αυτο τον τρόπο έμμεσα σπρώχνοντας στη χρήση τους) περιορίστηκαν σε μερικές μόνο στή-

Συνέχεια στη σελ. 2

Εργατικη Πρωτομαγια

... Είναι η ανήθικη αποστολη μιας εκατοντάδας ανθρώπων, ν' απολαμβάνουν τα πάντα, δίχως να κάνουν, απόλυτα τίποτα. Απ' αφτη τη τάξη πάμε ν' απαλλαχτούμε. Κοιτάχτε το οικονομικο πεδίο της μάχης. Οι εργάτες έχουν μακελλεφτει, κι έσεις, ώ! Χριστιανοι και καλοι κι εβγενικοι αστοι, εσεις είσαστε τα κοινωνικα κοράκια που τρώτε τη σάρκα των πτωμάτων. Θα θέλατε να κάνουμε μια βόλτα μαζι, στα στενοσόκκακα τούτης της πόλης, που σ' αφτα περνουν τις μέρες τους οι αληθινοι δημιουργοι του πλούτου;...

.... Αρχίζει η εποχη του σοσιαλισμου και της παγκόσμιας συνεργασίας. Οι κατέχουσες τάξεις θ' απαλλοτριωθουν ...

... Μετρημένα άτομα χρησιμοποιουν, για τη δικια-τους οφέλεια, τις εφεβρέσεις και τα επινοήματα τ' ανθρώπινου μυαλου. Ο κόσμος είναι για τους λίγους. Δεξια κι αριστερα, βρίσκονται οι όμοιοι-τους, οι συνάνθρωποι-τους θύματα του πλούτου και της καλοπέρασης-τους. Λίγο τους ενδιαφέρει. Με τις μηχανες που κατέχουν, μετατρέπουν τ' ανθρώπινο αίμα, την ίδια την υγεία των ανήλικων, σε χρυσάφινους οβόλους. Με τη πολλη δουλεια δολοφονουν τα γυναικόπαιδα. Με την ανεργία σκοτώνουν ... (απο την απολογία τ' απεργου, Αβγουστου Σπις, που καταδικάστηκε σε θάνατο).

1885, στις Ενωμένες Πολιτείες Αμερικης. Η εργατια της χώρας στο συνέδριο-της αποφάσισε να διεκδικήσει τ' οχτάωρο. Μέρα δράσης ορίστηκε η 1η του Μάη. Αποτέλεσμα της μαχητικης δράσης των εργατων ήταν η παράλυση του Βορειοαμερικάνικου καπιταλισμου. Στο Σικάγο οι κεφαλαιοκράτες, προσπάθησαν να χτυπήσουν και να σπάσουν τη μεγάλη απεργιακη εργατικη δράση, μεταφέροντας απεργοσπάστες. Φυσικη συνέπεια στην αντίδραση αφτη των αστων, ήταν η ολοκληρωτικη αντίσταση της εργατιας που υλοποιήθηκε με πιο μαζικες κινητοποιήσεις και την αποτελεσματικη περιφρούριση της απεργίας. Η προσπάθεια των αστων να σπάσουν την απεργία έπεσε στο κενο. Έτσι το επόμενο βήμα στην προσπάθεια-τους να καθυποτάξουν τους εργάτες ήταν η χρησιμοποίηση των καταστaλτικων μηχανισμων «τ' ουδέτερου» κράτους, δηλ. της

Συνέχεια στη σελ. 9

ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ

Σύμφωνα με πληροφορίες που πήραμε μετα που γράφτηκαν αυτες οι γραμμες οι τέσσερεις «Τούρκοι» οι οποιοι συνελήφθηκαν την Κυριακη 17/4 στην Κακοπετρια είναι οι τρεις Τ/Κύπριοι, που ανταλλάχτηκαν με τους τέσσερεις Ελλαδίτες, οι οποίοι δραπετευσαν απο τις φυλακες του Ντενκτας (που κρατουνταν μετα την παράδοση τους απο την Κυπριακη Κυβέρνση) και πέρασαν στις ελεύθερες περιοχες. Ο τέταρτος είναι αδερφος ενος απο τους τρεις.

Το γεγονος αυτό έδωσε αφορμή να οργιάσει για άλλη μια φορα η προπαγάνδα της Κυβέρνησης και του αστικου τύπου για δήθεν διείσδυση πρακτόρων του Ντενκτας.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες μας η Κυβέρνηση προτίθεται να τους παραδώσει ξανα πίσω στο Ντενκτας όπου αυτη τη φορα αντιμετωπίζουν άμεσα τον κίνδυνο της κρεμάλας.

Εχει αποδειχτει ότι καμια ηθικη και κανένα δίκαιο δεν μπορει να ανακόψει την Κυβέρνηση του αστικου κράτους και να σταματήσει αυτες τις εκληματικες ενέργειες.

Πρέπει επι τέλους τα κόμματα της Αριστερας να κινηθουν άμεσα και δυναμικα για να αποφευχθει το νεο αυτο έγκλημα.

ΟΙ Τ/ΚΥΠΡΙΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΝ

Το κείμενο που ακολουθει κυκλοφόρησε σε μορφη φυλλαδίου που έγραψαν Τ/Κύπριοι κάτοικοι του Νότου και διένημαν σε μαζικους χώρους.

Συμπατριώτες,

Είμαστε αναγκασμένοι να απευθυνθούμε μ˙ αυτό τον τρόπο στις πλατιες μάζες του Κυπριακου λαου για να φέρουμε στην επιφάνεια τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουμε, γιατι η αδιαφορία την οποία δείχνουν τα αρμόδια κρατικα όργανα και οι διάφοροι πολιτικοι συνδικαλιστικοι και κομματικοι παράγοντες που προσεγγίσαμε δεν μας αφήνει άλλη εκλογη.

Το πιο πρόσφατο παράδειγμα της αχαρακτήριστης στάσης της αστυνομίας απέναντι - μας, ήταν, η ανταλλαγη τεσσάρων Ελλαδιτων, που κατα λάθος πέρασαν στις Τουρκοκρατούμενες περιοχες, με τρεις Τ/Κύπριους οι οποίοι ζούσαν στις ελεύθερες περιοχες.

Πριν απο μερικες μέρες στις 15.3.83, η αστυνομία συνέλαβε δίχως καμμια εξήγηση τους τρεις Τ/Κύπριους Γιλταν Ιμπραχημ, Χουσεΐν Ντερβις και Μπουλετ Χασαν, οι οποίοι ζούσαν στη Λεμεσο. Τη σύλληψη-τους ακολούθησε η εξαφάνιση-τους. Στις εξηγήσεις που ζητήσαμε απο την αστυνομία υπήρχε η ειρωνία και η κοροϊδία. Παρουσιάζονταν πως δεν είχαν ιδέα για τους τρεις εξαφανισθέντες και μάλιστα ότι κι οι ίδιοι τους γύρευαν. Για τους τρεις εξαφανισθέντες δεν είχε εκδοθει καμμια κατηγορία, κανένα δικαστικο ένταλμα και ποτε δεν προσήχθησαν στο δικαστήριο.

Τελικα μάθαμε απο τα Ηνωμένα ˙Εθνη πως οι τρεις Τ/Κ είχαν παραδοθει στα στρατεύματα κατοχης. Ανταλλάχθηκαν με τους τέσσερεις Ελλαδίτες οι οποίοι αφέθηκαν ελεύθεροι στις 17.3.83.

Δεν ξέρουμε ακόμα ποια είναι η τύχη των τριων Τ/Κυπρίων. Το σίγουρο είναι ότι αυτη τη στιγμή βασανίζονται στις φυλακες του Ντεκτας. Στο παρελθον, ορισμένοι απ˙ αυτους που είχαν παραδοθεί απο την Κυπριακη αστυνομία στο στρατο κατοχης, εκτελέστηκαν.

Συμπατριώτες

Ο λόγος για τον οποίο φεύγουμε απο τον Βορρα για να ρθούμε στο Νότο είναι γιατι δεν μπορούμε ν˙ αντέξουμε την καταπίεση των Τουρκικων στρατευμάτων και του Ντεκτας, και γιατι πιστεύουμε πως θα βρούμε καλύτερες συνθήκες ζωης μέσα στον Ε/Κυπριακό τομέα. Είμαστε εναντίον της κατοχης Κυπριακων εδαφων απο τα Τουρκικα στρατεύματα και πιστεύουμε πως ο αγώνας είναι κοινος ανάμεσα στους Τ/Κ και Ε/Κ για την απελευθέρωση της Κύπρου. Πολλοι απο μας έχουν δραπετεύσει απο τα κατεχόμενα με σκοπο να παλαίψουν απο τα ελεύθερα εδάφη ενάντια στη Χούντα του Εβρεν η οποία καταδυναστεύει τους Τούρκους εργαζόμενους. Πιστέψαμε στην Ε/Κ τηλεόραση και το ράδιο, ότι στο Νότο θα είχαμε ν˙ αντιμετωπίσουμε πιο πολιτισμένες και πιο ανθρώπινες συνθήκες για να ζήσουμε.

Αντι αυτων όμως αντιμετωπίζουμε την πιο απάνθρωπη καταπίεση και την παραβίαση των πιο στοιχειωδων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Το Υπουργείο Εσωτερικων υποστηρίζει πως τυγχάνουμε ίσης μεταχείριση με οποιοδήποτε άλλο, σαν πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αυτο όμως αποτελει κατάφορο ψέμα εκτος κι αν το υπουργείο δεν είναι ενήμερο του τι συμβαίνει. Ζούμε μέσα σε συνθήκες πραγματικά άθλιες, με πολλούς από μας άνεργους για μεγάλα χρονικά διαστήματα. Κάθε τόσο η αστυνομία ξεσηκώνει μερικούς απο μας για να τους στείλει να ζήσουν, δίχως εξήγηση, σε άλλες περιοχες ή άλλες πόλεις. Η αστυνομία έχει τη δυνατότητα και την άνεση δίχως εντάλματα να μας συλλαμβάνει ή να κάνει έρευνες στα σπίτια - μας. Πρόσφατα μας παρουσίασαν στην Κυπριακη κοινή γνώμη σαν μια κλίκα κατασκόπων. Συνέλαβαν 8 απο μας με την κατηγορία της κατασκοπείας, δημιουργήθηκε ολόκληρος σάλος μέσα απο τον καθημερινό τύπο, αλλά τελικα άφησαν όλους τους συλληφθέντες ελεύθερους γιατι δεν βρήκαν ενοχοποιητικα στοιχεία. Κάθε λίγο καιρο συλλαμβάνουν ορισμένους και τους παραδίδουν στον Ντεκτας. ˙Αλλοι απ˙ αυτους εκτελούνται απο τα αποσπάσματα της Χούντας, άλλοι σαπίζουν στις φυλακές.

Την προπερασμένη Τρίτη, 15 του Μάρτη, παρέδωσαν τον Γιλταν, τον Χουσειν και τον Ντερβις σαν αρνια στη σφαγη, στα στρατεύματα κατοχης για να τους ανταλλάξουν με τους τέσσερις Ελλαδίτες. Πάνω σε ποια κριτήρια, πάνω σε ποιες δημοκρατικες αρχες, πάνω σε ποια ηθικη βάση είναι που γίνονται τέτοιου είδους ανταλλαγες; Τι είναι αυτο που δίνει το δικαίωμα στην Κυπριακη αστυνομία να θυσιάζει την ελευθερία οποιουδήποτε Κύπριου ή οποιουδήποτε ανθρώπου σε τελευταία ανάλυση για να κατευνάσει το θυμο και τις απαιτήσεις του Ντεκτας; Τι είναι αυτο που δίνει στην Κυπριακη αστυνομία το δικαίωμα να καθορίζει την τύχη, τη ζωη ή το θάνατο στο τέλος-τέλος, οποιουδήποτε Τ/Κύπριου που βρίσκεται στο Νότο;

Η στάση της αστυνομίας θυμίζει Μεσαίωνα, θυμίζει εμπόριο σκλάβων. Η ζωή των Τ/Κυπρίων δεν μετρα για τίποτα. Οι Τ/Κύπριοι είναι πολίτες τρίτης και τέταρτης κατηγορίας. Μπορουν να ανταλλάσσονται και να αποτελούν εφεδρεία για τα απάνθρωπα παζαρέματα με τον Ντεκτας.

Η Κυπριακή κυβέρνηση παρουσιάζεται διεθνως σαν ένας μεγάλος υποστηριχτής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των πολιτικων ελευθεριων των λαων. Ζητα την υποστήριξη άλλων χωρων ενάντια στην καταπίεση των δημοκρατικων δικαιωμάτων των Ε/Κυπρίων απο τα τουρκικα στρατεύματα. Παρουσιάζεται σαν απόλυτη δημοκρατική και φιλελεύθερη. Κι όμως μέσα στο ίδιο-της το σπίτι αφήνει το ρατσισμο να αναπτύσσεται και κλείνει τα μάτια μπροστα στα αποτρόπαια εγκλήματα της αστυνομίας ενάντια στους Τ/Κυπριους. Πως συνάδει αυτο με την πολιτική της επαναπροσέγγισης στην οποία αναφέρεται η Κυπριακη κυβέρνηση; Δεν πρέπει να υπάρχει η παραμικρη αμφιβολία πως η στάση της αστυνομίας προς τους Τ/Κύπριους, ιδιαίτερα η παράδοση αυτών οι οποίοι το σκάζουν απο το Βορρά πίσω στον Ντενκτας, ναρκοθετει τα θεμέλια πάνω στα οποία μπορει να χτιστει η επαναπροσέγγιση. Γιατι σιωπα η λεγόμενη «Επιτροπη Επαναπροσέγγισης» όταν η αστυνομία συμπεριφέρεται στους Τ/Κύπριους σαν σε ζώα; Ακόμα περισσότερο, πως μπορουν το ΑΚΕΛ και η ΕΔΕΚ να σιωπουν, τη στιγμη που θεωρουν, όπως λεν, τους Τ/Κύπριους σαν συναγωνιστες στον αντιϊμπεριαλιστικό αγώνα του Κυπριακου λαου;

Απο τέτοια περιστατικα όπως αυτο που συνέβηκε την προπερασμένη Τρίτη είναι που οι Τ/Κυπριακες μάζες θα κρίνουν την ειλικρίνεια των Ε/Κυπρίων πολιτικων ηγετων, όταν, οι τελευταίοι απευθύνονται στους Τ/Κύπριους και τους καλούν σε κοινο αγώνα. Δεν είναι δυνατο οι Τ/Κυπριακες μάζες να αγωνιστουν ενάντια στα Τουρκικά στρατεύματα για μια ενιαία Κύπρο, τη στιγμη που βλέπουν με ποιο τρόπο η Κυπριακη αστυνομία αντιμετωπίζει τους Τ/Κύπριους στο Νότο. Οι ενέργειες της αστυνομίας δεν υποβοηθουν τίποτε άλλο παρα την ανάπτυξη του εθνικισμου, της καχυποψίας και του μίσους ανάμεσα στις δυο κοινότητες.

Αυτο πρέπει να το δουν όλοι οι προοδευτικοί άνθρωποι της Κύπρου κι ιδιαίτερα τα αριστερα κόμματα. Το ΑΚΕΛ θεωρείται σήμερα συγκυβέρνηση: αν δεν πιέσει για να σταματήσει η απάνθρωπη καταδίωξη των Τ/Κυπρίων και Τούρκων που βρίσκονται στην Κύπρο, θα σπιλωθεί στις συνειδήσεις του Τ/Κυπριακου λαου σαν συνυπεύθυνο στα εθνικιστικα όργια της αστυνομίας.

Συμπατριώτες,

Θέλουμε να μεταφέρουμε ένα μήνυμα στον Κυπριακό λαο: ˙Οτι αυτο που για την πλειοψηφία ονομάζεται δημοκρατία, για μας δεν είναι τίποτα άλλο απο μια ατέλειωτη καθημερινη τρομοκρατία.

Ζούμε μέσα στο συνεχή φόβο και τη συνεχη αβεβαιότητα, ότι μια μέρα θα μας φορτώσουν σ˙ ένα αστυνομικό όχημα και θα βρεθούμε στα χέρια του Ντεκτας. ˙Οσοι απο μας τόσκασαν απο τον κατοχικο στρατο αντιμετωπίζουν την ΕΚΤΕΛΕΣΗ μόλις συλληφθουν απο τα Τουρκικα στρατεύματα. Οι συνθήκες στις οποίες ζούμε θυμίζουν περισσότερο τη Χούντα του Εβρεν, τη χούντα του Πινοσετ, παρα μια δημοκρατία.

Ζητούμε τη συμπαράσταση του απλου Κύπριου εργαζόμενου, ο οποίος δεν έχει κανένα συμφέρο να βλέπει τις δυνατότητες για την επίτευξη φιλίας και ενότητας ανάμεσα στους Τ/Κ και Ε/Κ να εξανεμίζονται.

Ζητούμε να σταματήσει η εθνικιστικη αντιμετώπιση απέναντι - μας και να υπάρχει ισοτιμία όσον αφορα τα δικαιώματα - μας.

Ζητούμε να μπει τέρμα στις ασυδοσίες και τις τερατώδεις ενέργειες της αστυνομίας.

Ζητούμε απο τα κόμματα να βάλουν το θέμα στη Βουλή για να ζητηθούν ευθύνες σχετικά με το ποιοι είναι αυτοι που νομίζουν πως μπορουν να παίζουν ανεξέλεγκτα με τη ζωη και την ελευθερία των συνανθρώπων - τους.

Ζητούμε απο τον καθημερινό τύπο να δίνει κάλυψη στα προβλήματα των Τ/Κυπρίων του Νότου, για να ενημερωθεί ο Κυπριακος λαος, κάτω απο ποιες πραγματικά συνθήκες ζούμε.

ΖΗΤΩ Ο ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ Ε/Κ — Τ/Κ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΝΩΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟ

ΖΗΤΩ Η ΦΙΛΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Τ/ΚΥΠΡΙΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ

25/3/83

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΔΙΚΑΣΕΙ ΤΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ;

Συνέχεια από τη σελ. 1

λες για ένα σημαντικό θέμα ανθρώπινων δικαιωμάτων και ισότητας.

˙Ολα τα πιο πάνω δεν χρειάζονται μαρξιστικη ανάλυση για να τα καταλάβει κανεις. Είναι εξωφρενικα γεγονότα ακόμα και απο τη σκοπια της αστικης ηθικης και δικαιοσύνης. Η υποκριτικη δικαιολόγηση-τους στη βάση του «εθνικου συμφέροντος» απλα δεν στέκει. Η Κυβέρνηση θέλει να παρουσιάζεται ότι εκφράζει τα συμφέροντα ολόκληρου του Κυπριακου λαου και όχι μόνο των Ελληνοκυπρίων. Ισχυρίζεται ότι αντιτίθεται στη διχοτόμηση, ότι θέλει τους πρόσφυγες να επιστρέψουν στα σπίτια τους! Κατηγορει τον Ντενκτας και τον Τουρκικο στρατο για καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και έχει καταγγείλει την Τουρκία στο Συμβούλιο της Ευρώπης. ˙Εχει ακόμα καλέσει τους Τουρκοκύπριους σε συνεργασία και τους υποσχέθηκε ίση μεταχείρηση.

Στην πράξη η συμπεριφορα της Κυβέρνησης ανατρέπει όλες τις πιο πάνω δήθεν επιδιώξεις της. Ακόμα και οι πιο αδιόρθωτοι σωβινιστες αναγνωρίζουν πως είναι αδύνατο να διωχτεί με τη βία ο Τουρκικος στρατος· πως είναι αδύνατο να επιβληθει με τη βία η επιστροφη των προσφύγων· πάνω απ˙ όλα ότι χωρις κάποια συνεννόηση με τους Τουρκοκύπριους η διπλή ένωση είναι αναπόφευκτη. Απο τη στιγμη-λοιπον που οι Τουρκοκύπριοι του Νότου γίνονται αντικείμενο τέτοιας αισχρης συμπεριφορας τα τείχη της διχοτόμησης γίνονται απόρθητα, η συνεννόηση ανάμεσα στις δυο κοινότητες αδύνατη, η επιστροφη των προσφύγων ένα σύνθημα χωρις νόημα.

Το ίδιο υποκριτικο είναι και το επιχείρημα για τη συγκάλυψη των εγκλημάτων σε βάρος των Τουρκοκυπρίων του Νότου. Το επιχείρημα που λέει πως δεν πρέπει ν˙ αποκαλύψουμε τα εγκλήματα της Κυβέρνησης για να μην βλαφτει η προσφυγη στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Γιατι αν αφήσουμε την Κυβέρνηση να συνεχίσει την φρικιαστικη πραχτικη-της γινόμαστε συνένοχοι και κανένα τυπικο ψήφισμα δεν αντισταθμίζει την πραχτικη ζημια απο το γεγονος της δικαιολογημένης πια δυσπιστίας των Τουρκοκυπρίων απέναντι σ˙ όλους τους Ελληνοκύπριους.

Φυσικα για τους μαρξιστες η στάση μιας αστικης Κυβέρνησης και των οργανώσεων και εντύπων που εκφράζουν την αστικη τάξη είναι κάτι αντικειμενικο. Η υποκρισία - τους δεν μας εκπλήσσει. Απλα ξεγυμνώνει τις πραγματικες προθέσεις - τους που σ˙ αυτη την περίπτωση είτε το καταλαβαίνουν είτε όχι είναι η διαιώνιση της διχοτόμησης και του μίσους ανάμεσα στις δυο κοινότητες, η εγκατάλειψη κάθε ιδέας για απελευθέρωση της Κύπρου.

˙Ομως το πρόβλημα των Τουκροκυπρίων του Νότου αποκαλύπτει και τη θλιβερη υποκρισία της ηγεσίας των αριστερων κομμάτων της Κύπρου. Το ΑΚΕΛ ιδιαίτερα σαν κόμμα που συνεργάστηκε με το ΔΗΚΟ για την εκλογη του Κυπριανου στην προεδρία είναι άμεσα συνυπεύθυνο για την κυβερνητικη πολιτική. Μπροστά στο δράμα των Τουρκοκυπρίων παραμένει μουγγο και καλύπτει την Κυβέρνηση. Την ίδια στιγμη που ο Παπαϊωάννου μιλούσε για την Ελληνοτουρκικη φιλία πάνω απο τον τάφο του Καβάζογλου στελέχη του κόμματος προσπάθησαν να εμποδίσουν δυο τουρκοκύπριους που μοίραζαν φυλλάδια με έκκληση για συμπαράσταση απο την Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη. Το ίδιο σιωπηλή μένει και η ΕΔΕΚ που σαν αντιπολιτευόμενο κόμμα δεν έχει κανένα λόγο να καλύπτει την Κυβέρνηση.

Το έγκλημα των αριστερων ηγετων, δεν είναι μόνο έγκλημα σε βάρος των Τουρκοκυπρίων. Δεν είναι μόνο έγκλημα σε βάρος της Κύπρου. Είναι πάνω απ˙ όλα έγκλημα σε βάρος της εργατικης τάξης. Η συγκάλυψη της Κυβέρνησης σημαίνει στην ουσία σωβινιστικη συμπόρευση με την αστικη τάξη, εθνικιστικη προκατάλειψη και σαμποτάρισμα της διεθνιστικης συνεργασίας με την Τουρκοκυπριακη εργατικη τάξη. Τα όμορφά λόγια για την αλληλεγγύη των λαων μετατρέπονται σε σκέτη υποκρισία όταν στην πράξη ανεχόμαστε την παράδοση αγωνιστων και απλων πολιτων στους στρατοκράτες της ˙Αγκυρας και του Ντενκτάς.

˙Εστω και τώρα η Κυπριακη αριστερα πρέπει να βάλει τέρμα στα εγκλήματα της κυβέρνησης. Το χρωστα στην Κύπρο, το χρωστα στο εργατικό κίνημα. Είναι υποχρέωση-μας ν˙ αποκαλύψουμε τα εγκλήματα της Αστυνομίας, την καθημερινη καταπίεση των Τουρκοκυπρίων του Νότου. Είναι υποχρέωσή-μας να σταθούμε δίπλα σ˙ αυτους που τόλμησαν ν˙ αγνοήσουν τον φυλετικό διαχωρισμο για χάρη της συνεργασίας με τους Ελληνοκυπρίους. Να δώσουμε πραχτικο δείγμα της δυνατότητας κοινου αγώνα της εργατικης τάξης των δυο κοινοτήτων.

Οι απαιτήσεις των Τουρκοκυπρίων του Νότου είναι απλες. Το μόνο που ζητούν είναι μια ανθρώπινη διαβίωση, ίση μεταχείρηση με τους Ελληνοκύπριους. Αν η αριστερα αποτύχει να συμπαρασταθεί σ˙ αυτα τα αιτήματα θα είναι συνυπεύθυνη για τη διχοτόμηση της Κύπρου.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΧΟΥΝΤΑ ΤΟΥ ΕΒΡΕΝ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΣΟΒΙΕΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Η εφημερίδα της Σοβιετικης Κυβέρνησεως «Ισβεστια» σε άρθρο της στις 13/3/83 αναφέρει ότι «οι αναπτυσσόμενες Τουρκοσοβιετικες σχέσεις είναι απο τους παράγοντες που προάγουν τις προσπάθειες της Τουρκίας να επιτύχει οικονομικη ανεξαρτησία».

Η «Χαραυγη» επικρότωντας την πολιτικη αυτη διερωτάται ποια διαφορετικη πολιτικη θα μπορούσε να ακολουθήση η Σ. Ένωση στη συγκεγκριμένη περίπτωση και συνεχίζει... «Μήπως και η Ελλάδα και η Κύπρος δεν επιθυμουν να έχουν ομαλες ακόμα και φιλικες σχέσεις με την Τουρκία; Ή μήπως προτιμουμε την οξύτητα, τη συνεχη αντιπαράθεση και τον πόλεμο; Αν όχι γιατι να το προτιμα αυτο η Σοβιετικη Ένωση;»

Εμεις απαντούμε και λέμε ότι ναι: διαφορετικη θα έπρεπε να ήταν η πολιτικη της Σοβιετικης Ένωσης. Εξ' άλλου με ποια κριτήρια ζητούμε κυρώσεις και οικονομικο εμπόριο απο τις άλλες χώρες σαν μέτρα πιέσης προς την Τουρκία.

Μήπως ξεχάσαμε ότι η Τουρκία κυβερνάται σήμερα απο την στρατιωτικη Χούντα του Έβρεν; Ότι οι εργαζόμενοι στην Τουρκία δέχονται την πιο στυγνη καταπίεση και εκμετάλλευση; Ότι 45 χιλιάδες βρίσκονται στα μπουντρούμια του Εβρεν; Ότι εκατοντάδες αριστεροι περνουν καθημερινα απο την κρεμμάλα της Χούντας;

Η συνεργσια και Οικονομικη βοήθεια που δίνεται σήμερα στην Τουρκια είναι βοήθεια προς την Χούντα που την Κυβερνα. Είναι βοήθεια στη Χούντα να ξεπερνα τα προβλήματα της και να ισχυροποιείται στην εξουσία συνεχίζοντας το μακάβριο της έργο εις βάρος του Τούρκικου λαου.

Βοήθεια ΝΑΙ άλλα προς τον δοκιμαζόμενο Τουρκικο λαο στη βάση της Διεθνιστικης Προλεταριακης αλληλεγγύης για ανατροπη του αιμοσταγους καθεστώτος. Η μόνη έμπρακτη βοήθεια που θα μπορούσε να δοθη σήμερα στον Τουρκικο λαο είναι το μποϋκοταρισμα τόσο οικονομικο οσο και πολιτικο της Τουρκικης Χούντας για το αποδυνάμωμα και την ανατροπη της.

ΕΔΕΚ – ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΘΝΗΣ

Απο τα τελευταία ξανοιγματα και δηλώσεις του Α. Παπανδρέου κατα τη διάρκεια της επίσκεψης του στην Αυστρία όπου είχε συνομιλίες με τον ηγέτη του Αυστριακου Σοσιαλιστικου Κόμματος φάνηκε καθαρα ότι η ηγεσία του Πασοκ προτίθεται να το εντάξει στην Σοσιαλιστικη Διεθνη η οποία αποτελει το άντρο της διεθνους Σοσιαλδημοκρατιας.

Η ηγεσία της ΕΔΕΚ πάντα στα πλαίσια της σύμπλευσης και της ταύτισης της με το ΠΑΣΟΚ (αγωνιώδη προσπάθεια που πήρε μεγάλες διαστάσεις μετα την νίκη του ΠΑΣΟΚ στις εκλογες του 1981) άρχισε να προβάλλει κι' αυτη τη Διεθνη Σοσιαλδημοκρατια, δειλα δειλα στην αρχη (θυμίσου επισκέψη Βίλλυ Πράντ στην Κύπρο και λιβανισμα του) και με μεγαλύτερο θάρρος στη συνέχεια παρουσιαζοντας μας την Αυστρία (τις μέρες της επίσκεψης Παπνδρέου) σαν το πρότυπο μοντέλο του Σοσιαλισμου (Βλ. ΝΕΑ 21/2/83).

Στην συνέχεια αρχίζουν τα ΝΕΑ να προβάλλουν με αρκετα εκτενη άρθρα την Σοσιαλιστικη Διεθνη με αφορμη το Συνέδριο της στην Πορτογαλία που πραγματοποιήθηκε στις αρχες του Απρίλη.

Με αρκετες τυμπανοκρούσιες μας είπαν οι Λυσσαριδης και Τάκης που παραβρέθηκαν στο Συνέδριο ότι τους δόθηκε η ευκαιρία να αποκαλύψουν στην Σοσιαλιστικη διεθνη τον Ετζιεβιτ (που παρευρίσκετο κι αυτος στο συνέδριος) για τα εκλήματα τα οποία διάπραξε εις βάρος της Κύπρου.

Εκείνο που δεν μας είπαν όμως είναι: ποια κριτικη ασκήθηκε στην ίδια την Διεθνη που κάλεσε τον Ετζιεβιτ σ' αυτο το συνέδριο και αν τέλος, τέλος η διεθνης αυτη υιοθέτησε κανένα ψήφισμα υπερ της υπόθεσης της Κύπρου.

Αυτα τα ρωτούμε διότι πάντοτε η διεθνης αυτη απέφευγε να θίξει τα συμφέροντα της Τουρκίας και κατ' επέκταση τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ.

Η μήπως αποφάσισε και η ηγεσία της ΕΔΕΚ την ένταξη της στην Σοσιαλιστικη διεθνη και προσπαθει μ' αυτο τον τρόπο να την μεθοδεύσει; Ας μην ξεχναμε ότι τόσο ο Παπανδρέου όσο και η σημερινη ηγεσία της ΕΔΕΚ μέχρι πριν ενα χρόνο αποκαλούσαν την Σοσιαλιστικη διεθνη, όργανο τη Σοσιαλδημοκρατίας και πράκτορες της Αστικης τάξης μεσα στο εργατικο κίνημα που στέκουν ενάντια στους αγώνες για οποιαδήποτε αλλαγη και Σοσιαλισμο.

Ο ΚΑΤΩΤΑΤΟΣ ΜΙΣΘΟΣ – ΜΙΣΘΟΣ ΠΕΙΝΑΣ

Το Υπουργικο Συμβούλιο σε τακτικη εβδομαδιαία συνεδρία του Παρασκευη 4 Φεβράρη μεταξυ άλλων:

– Ενέκρινε Διάταγμα με το οποίο καθορίζεται ως κατώτατος μηνιαίος μισθος για γραφέα ή πωλητη απο την 1 Φεβρουαρίου 1983 £76 και στις περιπτώσεις συμπλήρωσης συνεχους απασχόλησης έξι μηνων, πριν την 1η Φεβρουαρίου 1983, στον ίδιο εργοδοτη £83.

Ο μισθος των £76 γνωρίζει και ο τελευταίος Κύπριος εργαζόμενος ότι δεν φτάνει για να καλύψει ούτε και τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες. Αν συγκρίνουμε το μισθο αυτο με το μισθο που παίρνει ο πρωτοδιόριστος στη Δημόσια υπηρεσία που μπορούμε να πούμε ότι βρίσκεται σε ανεκτα επίπεδα (γύρω στις £170) βλέπουμε ότι είναι εξευτελιστικα χαμηλος και καταδικάζει τον εργαζόμενο να ζει στην μιζέρια και στην εξάρτηση η τον αναγκάζει να αναζητήσει και δεύτερη δουλεια για να καλύψει τις αναγκετον. Βεβαια δεν περιμενουμε τον υπουργο εργασίας να αναγνωρίσει την αδικία αυτη που γίνεται σε βάρος μιας μεγάλης μερίδας εργαζομένων. Αυτος όπως και η Κυβέρνηση που εκπροσωπει μας λιβανίζουν καθημερινα για την ατομικη πρωτωβουλία και το επιχειρηνματικο δαιμόνιο του Κεφαλαιοκράτη που για να δουλέψει (το δαιμόνιο) χρειάζεται τα υπερκέρδη τα οποία θα πρέπει να βγουν απο το ξεζούμισμα των εργαζομένων.

Εκείνοι που μπορουν να πετύχουν πλήρωμη της εργασίας που προσφέρουν, οπως και καλύτερες συνθήκες δουλειας είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Για ούτο επιβάλλεται η οργάνωση και η συνεχης πάλη τους πιέζοντας παράλληλα τις συντεχνίες για ενεργότερη και δυναμικότερη πολιτικη για ουσιαστικη εκπροσώπευση των συμφεροντων τους.

Πρέπει επι τέλους οι συντεχνίες να αναλάβουν τις ευθύνες τους για να σταματήση αυτο το αίσχος της στυγνης εκμετάλλευση των εργαζομένων.

ΕΔΕΚ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ

Αμέσως μετα το πραξικόπημα, την Τουρκικη Εισβολη και την ντε φάκτο διχοτόμηση της Κύπρου η ΕΔΕΚ μελετώντας και αναλύοντας τις νεοδημιουργηθείσες συνθήκες διαπίστωνε σωστα ότι η λύση του Κυπριακού προβλήματος περνούσε μέσα απο τον κοινο αγώνα Τ/Κυπρίων και Ε/Κυπρίων υιοθετώντας και προβάλλοντας το σύνθημα του «ΚΟΙΝΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ Ε/ΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΙ Τ/ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΚΥΠΡΟ ΛΕΥΤΕΡΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ».

Σήμερα 9 χρόνια μετα την Τουρκικη Εισβολη και κατοχη οι Τ/Κύπριοι του νότου διώκουνται απο την δεξια Κυβέρνηση Κυπριανου την οποία στηρίζει το μεγαλύτερο κόμμα της Αριστερας ΑΚΕΛ.

– Η θέση της σημερινης ηγεσίας της ΕΔΕΚ ποια είναι μπροστα στα τόσα εγκλήματα που γίνονται εις βάρος των Τ/Κυπρίων;

– Γιατι απλα περιορίζεται στις ανακοινώσεις που δίδει η Κυβέρνητικη πλευρα; Ή μήπως έχει εγκαταλείψει εντελως την θέση της του «ΚΟΙΝΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ» εγκαταλείποντας και τους Τ/Κυπρίους στα νύχια και τις ορέξεις του Αστικου μας κράτους;

– Αν όχι γιατι δεν υλοποιείται απόφαση της Κεντρικης Γραμματείας του Κόμματος που πάρθηκε εδω και τρεις μήνες (μετα απο πιέσεις στελεχων του κόμματος) για να μπει και να συζητηθει στη Βουλη το θέμα της Ασφάλειας των Τ/Κυπρίων του Νότου;

– Ποιες είναι εκείνες οι δυνάμεις μέσα στο Κόμμα που εμποδίσαν την δημοσίευση ενος ρεπορταζ δημοσιογράφου των «ΝΕΩΝ» για τις συνθήκες διαβίωσης των Τ/Κυπρίων του Νότου και για τον τρόπο αντιμετώπισης τους απο το κράτος.

– Απαιτούμε απο την σημερινη ηγεσία της ΕΔΕΚ λίγο σεβασμο προς τις αποφάσεις που η ίδια έχει πάρει όπως και ωρισμένες εξηγήσεις που έχει καθήκο να δώσει προς τα ίδια της τα μέλη και στελέχη.

Το Αιγαίο Ζήτημα

Αυτο το άρθρο θ' ασχοληθή με τη πιο σημαντικη πτυχη του Αιγαίου ζητήματος δηλ. με το θέμα των συνόρων μεταξυ Ελλάδος και Τουρκίας στο βυθο του Αιγαίου. Για να γίνει κατανοητο το ζήτημα μια ιστορικη αναδρομη για την ιδιοκτησία του βυθου των θαλασσων είναι απαραίτητή.

Ο ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ την εποχη του, είχε υποστηρίξει ότι η θάλασσα και ο βυθος της ανήκει σ' όλη την ανθρωπότητα, άρα δεν μπορούσε ν' ανήκει σε κανένα κράτος. Τον περασμένο αιώνα ο Βρεττανικος και ο Αμερικανικος στόλος επέβαλαν την αρχη ότι ένα κράτος μπορει μόνο να ιδιοποιήσει 3 μίλια θάλασσας, απο τες ακτες του. Αυτο έγινε για ν' αφεθουν ελεύθεροι απο κρατικες επεμβάσεις οι θαλάσσιοι δρόμοι. Το θέμα του βυθου των θαλασσων ως το 1945 αντιμετωπιζόταν σαν μέρος του όλου θέματος ιδιοποιήσεως των θαλασσων. Το ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τους θαλάσσιους βυθους άρχισε μετα το 1945 όταν η μεταπολεμικη τεχνολογία εξελίκτηκε αρκετα ώστε η εκμετάλλευση μεταλλευμάτων στο βυθο ή κάτω απο το βυθο των θαλασσων να είναι δυνατη. Τότε ο Αμερικανος Πρόεδρος Τρούμαν, με την γνωστη σαν Διακήρυξη τουΤρούμαν, διακύρυξε σαν Αμερικάνικη ιδιοκτησία το βυθο που περιβάλλει την Αμερική μέχρι 200 μίλια αλλα όχι την θάλασσα υπεράνω των βυθων που βρίσκεται πέραν απο τα 3 μίλια μακρυα απο τις Αμερικανικες ακτες. Μπορει αυτο να φαίνεται παράλογο αλλα ο λόγος που έγινε είναι λογικότατος. Οι Αμερικάνοι ήθελαν να μπορουν να εκμεταλλεύονται τα διάφορα μεταλλεύματα, ήθελαν όμως οι θαλάσσιοι δρόμοι πέραν των 3 μιλίων απο τις ακτες των διαφόρων χωρων να είναι ελεύθεροι. Γι αυτο η διεκδίκηση των βυθων των θαλασσων αντιμετωπίζεται απο τότε σαν διαφορετικο θέμα απο τες θάλασσες υπεράνω τους. Η καπιταλιστικη λογικη είναι μοναδίκη στο να περιπλέκει απλα θέματα! Την Αμερικάνικη διακήρυξη ακολούθησαν διακηρύξεις διαφόρων χωρων οι οποίες κατα κύριο λόγο είχαν ανακαλύψη κοιτάσματα πετρελαίου και υγραερίου στους βυθους τους.

Αυτες οι διακηρύξεις πρέπει να διευκρινιστει ότι έγιναν κατόπι παρότρυνσης των πολυεθνικων εταιρειων πετρελαίου που βρήκαν σ' αυτα τα κοιτάσματα τρόπους να μαζέψουν υπερκέρδη.

ΜΕ ΑΥΤΕΣ τες ανακαλύψεις δημιουργήθηκαν ένα σωρο προβλήματα. Οι βυθοι των θαλασσων έπρεπε να διαιρεθούν ανάμεσα στα κράτη που τους διεκδικούσαν. Η ανακάλυψη αυτων των κοιτασμάτων, λόγω της σημασίας τους, μπορεί να παρομοιαστει με την «μοιρασια της Αφρικης» του 19ου αιώνα όταν μια σειρα απο κράτη συγκρούονταν για το ποιος θα εκμεταλλευτει τους φυσικους πόρους της Ηπείρου αυτης. Εδω πρέπει να σημειωθει ότι την διεθνη κεφαλαιοκρατία των πεολυεθνικων εταιρειων δεν την πολυενδιέφερε πως θα γινόταν η διαίρεση των βυθων ανάμεσα στα κράτη, γιατι ότι και να γινόταν τα κέρδη απ' τα πετρέλαια θα πήγαινουν στα δικα τους θησαυροφυλάκια. Οι άμεσα ενδιαφερόμενοι ήταν τα διάφορα κράτη που θα χώριζαν τους βυθους τους σε «οικόπεδα» και θα τα νοικίαζαν έναντι αμοιβης στις διάφορες εταιρείες.

ΠΑΤΟΠΩΣ θα γινόταν αυτη η διαίρεση σκέφτηκαν εντατικα οι διεθνολόγοι όλου του κόσμου. Παρ' όλη όμως την εξυπνάδα τους το μόνο που μπορουν να προτείνουν μέχρι σήμερα είναι ότι: οι διαφορες για τα σύνορα πρέπει να λύονται με διαπραγματεύσεις των ενδιαφερομένων. Αν αυτες αποτύχουν τότε «οι βυθοι πρέπει να διαιρεθουν βάση δικαίων κριτηρίων». Αυτο συμβαίνει γιατι είναι πρακτικα αδύνατο να βρεθει ένας ενιαίος κανόνας που να μπορει να φέρνει δίκαια αποτελέσματα σε όλο τον πλανήτη. (Πέραν αυτου το μοίρασμα πάνω σε μια εθνικη βάση των βυθων έχει ως αποτέλεσμα την αδυναμία εκμετάλλευσης των απο το εθνικο κράτος. Μόνο απο μια ομοσπονδία κρατων θα ήταν δυνατη η εκμετάλλευσης των και τούτο μπορει να γίνει μόνο πάνω σε μια Σοσιαλιστικη βάση οπου θα καταργούνταν τα αντιτιθέμενα συμφέροντα των διαφόρων αστικων τάξεων.

ΜΠΛΕΧΤΗΚΑΝ έτσι η Ελλάδα και η Τουρκία σ' αυτη τη διαδικασία. Παραδοσιακα και ιστορικα το Αιγαίο και συνεπως ο βυθος του ανήκε στη Ελλάδα. Το όλο ιστορικο της εκμετάλλευσης των βυθων των θαλασσων έως 200 μίλια απο τις ακτες μιας χώρας δίνει το διακαίωμα στην Τουρκίκη αστικη τάξη να διεκδικήσει αυτο το βυθο και τα πετρέλαια του. Σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο ο βυθος του Αιγαίου δεν ανήκε σε κανένα ή μάλλον ανήκε σε όλους τους ανθρώπους. Μετα το 1945 ανήκε στη χώρα της οποίας ήταν κοντα στις ακτες της. Σε περίπτωση που ο βυθος ήταν κοντα στες ακτες δυο χωρων έπρεπε να διαιρεθει είτε με διαπραγματεύσεις είτε στη βάση «δικαίων κριτηρίων».

ΜΕ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ φυσικα λύονται τα προβλήματα χωρων που έχουν σχετικα φιλικές σχέσεις, όχι χωρων όπως η Ελλάδα και η Τουρκία. Η Τουρκία ξεκίνησε το όλο ζήτημα με το να στέλνει εξερευνητικα πλοία για ανίχνευση πετρελαίου στο Αιγαίο. Η Ελληνικη κυβέρνηση εναντιώθηκε σ' αυτες τις ενέργειες. Η Τουρκια τότε την κάλεσε σε διαπραγματεύσεις για να διαιρεθει ο βυθος του Αιγαίου. Αυτες απέτυχαν όποτε αποπειράθηκαν να γίνουν. Έτσι η Ελληνικη κυβέρνηση πήρε τότε την υπόθεση στο Διεθνες Δικαστήριο για να την επιλύσει βάση δικαίων κριτηρίων. Λόγω κακης προετοιμασίας της Ελλην. Κυβέρνησης, αλλα κυρίως λόγω παρέμβασης του Αμερικάνικου παράγοντα στις εργασίες του, το δικαστήριο αποφάσισε ότι δεν έχει δικαιοδοσία να αποφασίση γι' αυτο το θέμα! Πάντως έχει προβλεφθει απο εμπειρογνώμονες στο θέμα αυτο ότι αν δινόταν απόφαση θα ήταν κυρίως παρόμοια με την Ελληνικη θέση δίνοντας όμως ορισμένα δικαιώματα στην Τουρκία. Τώρα όμως το όλο θέμα πρέπει να λυθει με διαπραγματεύσεις οι οποίες και να οδηγήσουν σε κοινα αποδεκτη συμφωνία. Εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι φιλικες χώρες όπως η Γαλλία και η Αγγλία, διαπραγματεύονταν το θέμα απο το 64 και μόλις το 79 κατάφεραν να το λύσουν μετα απο παράπεμψη του θέματος σε διαιτησία. Εξάλλου εμείς οι Κύπριοι ξέρουμε τι σημαίνουν μκρόχρονες συνομιλίες.

Συνέχεια στη σελ.10

ΕΛ ΣΑΛΒΑΝΤΟΡ:
Η επανάσταση και οι προοπτικες της

Η μεγάλη νίκη των ανταρτων της Νικαράγουας τον Ιούλιο του 1979 (ανατροπή Σομόζα) και οι πρόσφατες νίκες του ανταρτικου κινήματος του Ελ Σαλβαντορ έχουν κερδίσει τις συμπάθειες του παγκόσμιου εργατικού κινήματος ενώ έχουν προκαλέσει την αναγέννηση ανταρτικων τάσεων στη Λατινικη Αμερικη και αλλου. Σίγουρα κάθε συνειδητοποιημένος εργάτης, κάθε σοσιαλιστής, κάθε αριστερος δικαιολογημένα θέλει να δει την ανατροπη της αιμοσταγους Χούντας του Σαλβαντορ και την τελειωτικη νίκη των ανταρτων. Σίγουρα κάθε μορφη υποστήριξης προς τους ηρωϊκους αντάρτες του Σαλβαντόρ επιβάλλεται και σίγουρα υποστηρίζεται απο την εφημερίδα μας. Αυτο, όμως, δεν πρέπει να σταματα τους Μαρξιστες απο το να βγάζουν τα σωστα συμπεράσματα απο τις εμπειρίες των αγώνων του παγκόσμιου αριστερου κινήματος, ούτε πρέπει να οδηγούμαστε είτε στην εν λευκω υποστήριξη είτε στην γενικευμένη απομίμηση των μεθόδων του αντάρτικου. Η άρνηση της κριτικης, και το λιβάνισμα ενος κινήματος βρίσκεται έξω απο τις παραδόσεις του Μαρξισμου-Λενινισμου. Εξ' άλλου η προηγούμενη πείρα έχει αποδείξει πως το αντάρτικο οδηγεί στον μαζικο σφαγιασμο των πιο ηρωϊκων δυνάμεων της επανάστασης ενω – ακόμα και στην περίπτωση που πετυχαίνει (Κίνα, Γιουγκοσλαβία, Κούβα παλητότερα και Βιετνάμ, Νικαράγουα πιο πρόσφατα) – και νοουμένου ότι η εργατική τάξη παραμένει απαθης θεατης του αγώνα, τα καθεστώτα που δημιουργούνται γραφειοκρατικοποιούνται τελικα ή αποτυγχάνουν να εξελιχτουν σε υγιεις εργατικες δημοκρατίες.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Παρα την οικονομικη υπανάπτυξη η εργατικη τάξη του Σαλβαντορ δεν είναι αδύνατη σε αριθμους, οργάνωση και παραδόσεις. Το ένα τρίτο του Ακαθάριστου Εθνικου Προϊόντος της χώρας προέρχεται απο την βιομηχανία, τα μεταλλεία και τις οικοδομές σε σύγκριση με 26% απο τη γεωργία. Μόνο το 50% του ενεργου πληθυσμου ασχολείται με τη γεωργία. Το προλεταριάτο του Σαλβαντόρ έχει πολύ πιο μεγάλη βαρύτητα απ' ότι είχε το αντίστοιχο προλεταριάτο της Ρωσίας του 1917.

Οι συντεχνίες έχουν μια πλούσια επαναστατικη δράση που ξεκινά απο τη δεκαετία του 1920 και φτάνει μέχρι τις μέρες μας. (Γενικη Απεργία 1968, 1977, αλλεπάλληλες γενικες απεργίες το 1980).

Η σύγχρονη πολυτάραχη ιστορία του Σαλβαντορ όπως και των γειτονικων χωρων που χαρακώνεται απο πραξικοπήματα, στρατιωτικες δικτατορίες και λαϊκες εξεγέρσεις έχει τις ρίζες της στις άθλιες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες που επικρατουν:

* Η οικονομία της χώρα ελέγχεται απο μια ολιγαρχία απο 14 οικογένειες!
* 10% του πληθυσμου κατέχει τα 90% του πλούτου της χώρας
* 2% κατέχει το 60% της καλλιεργήσιμης γης
* Πριν το εμφύλιο πόλεμο 50% του πληθυσμου ήταν άνεργοι.
* Τα 3/4 των παιδιων κάτω των 5 χρόνων υποφέρουν απο υποσιτισμό.
* Το 90% του πληθυσμού κερδίζει λιγότερα απο 100 δολλάρια το χρόνο.
* Ο μέσος όρος ζωής είναι 56 χρόνια περίπου, οι αναλφάβητοι 70%, η παιδικη θνησιμότητα μεγαλύτερη απο 100 για κάθε 1000 γεννήσεις.

Η κατάσταση αυτη του καπιταλισμου, που χειροτερεύει λόγω της παγκόσμιας κρίσης αποτελει μια μόνιμη πηγη πολιτικης αστάθειας και ταυτόχρονα συνεχους κινητοποίησης της εργατικης τάξης και της φτωχης αγροτιας ακόμα και των μικροαστων και μεγάλου μέρους του καθολικου κλήρου.

ΕΜΦΥΛΙΟΣ

Μέσα σ' αυτες τις συνθήκες και κάτω απο το φόβο της εξάπλωσης της Νικαραγουανης «ασθένειας» η φιλελεύθερη πτέρυγα της αστικής τάξης με κύριο εκφραστη το Χριστιανοδημοκρατικο Κόμμα υποστηρίζει (μετα την πτώση του Σομόζα) την εισαγωγη μεταρρυθμίσεων «εκ των άνω» για να αποφευκτούν επαναστατικές εκρήξεις απο τα κάτω. Η πιο αντιδραστικη πτέρυγα της άρχουσας τάξης, αντιπροσωπευόμενη απο το Στρατηγο Ρομπέρτο, αντιστέκεται σε οποιαδήποτε ιδέα αλλαγης. Οι νεαροι αξιωματικοι ανατρέπουν τον δικτάτορα Ρομπέρτο (Οχτώβρης 79) και σε συμμαχία με «σοσιαλδημοκράτες» και «φιλελεύθερους» αστους ανακηρύσσουν μια νέα «επαναστατικη χούντα» και υπόσχονται μεταρρυθμίσεις και εκλογες. Για το βαθεια πολωμένο όμως Σαλβαντορ δεν χωρουν μέσες λύσεις.

Η ολιγαρχία με τους αξιωματικους στο στρατο και με τους οπλισμένους φασίστες μπράβους της, αρχίζει την αντεπίθεση με ένα όργιο δολοφονιων στην ύπαιθρο.

Κατα τη διάρκεια του 1980 το απεργιακο κύμα ξεπερνα κάθε προηγούμενο. Τον Ιούνιο γενικη απεργία, άνκαι «παράνομη», παραλύει τα πάντα. Βρισκόμαστε σε μια προεπαναστατική περίοδο όπου η αστικη τάξη και τα σώματα «ασφάλειας» του κράτους ξεσκίζονται απο διασπάσεις ενώ ο Αμερικάνικος Ιμπεριαλισμος παρουσιάζεται διστακτικος να επέμβει, γιατι φοβάται μήπως προκαλέσει επαναστατικες εξελίξεις.

Κάτω απο τις συνθήκες αυτες, μια επαναστατικη επίθεση της εργατικης τάξης βοηθούμενη απο την αγροτιά και με τις ημιπρολεταριακες και μικροαστικες μάζες στο πλευρο της για την κατάληψη της εξουσίας, θα προκαλούσε σίγουρα τη διάσπαση στο στράτευμα (του οποίου η συνοχη είχε ήδη υπονομευτει) προετοιμάζοντας το έδαφος για την προσχώρηση των πιο προοδευτικων στρατιωτών και αξιωματικων με το μέρος της εργατικης τάξης. Σε μια τέτοια περίπτωση το ισοζύγιο δυνάμεων μεταξυ επανάστασης —αντεπανάστασης θα έκλινε με το μέρος της εργατικης τάξης. Είχε αρχίσει μάλιστα η αυθόρμητη δημιουργία επιτροπων που εύκολα θα μπορούσαν να μετατραπουν σε σοβιετ, πρώτα σε τοπικη και ύστερα σε πανεθνικη κλίμακα.

ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ

Όλα, όμως, τα αριστερα κόμματα και οργανωμένες ομάδες του Σαλβαντόρ που είχαν κάποια μαζικότητα ήταν επηρεασμένα απο τις ιδέες και μεθόδους του αντάρτικου με κύρια πρότυπα τον Κάστρο και τους γειτόνικους Σαντινίστας. Αυτο το γεγονός καθόρισε τη στάση τους απέναντι στην εργατικη τάξη και το απεργιακο κίνημα, που το είδαν βασικα, σαν βοηθητικο και μόνο όπλο στον αντάρτικο αγώνα. Οι διάφορες αντάρτικες ομάδες, άνκαι έλαβαν ενεργό μέρος στις γενικες απεργίες, ποτε δεν είδαν την εργατικη τάξη να παίζει πρωταγωνιστικο ρόλο. Η στροφη, βέβαια, προς το αντάρτικο ήταν περισσότερο απο φυσιολογικη δεδομένης της αδυναμίας του Κομμουνιστικου κόμματος να καθοδηγήσει την εργατικη τάξη σ' ένα νικηφόρο αγώνα. Δεκάδες χρόνων βάρβαρης καταπίεσης και εκμετάλλευσης οδήγησαν το λαό και ιδιαίτερα τα προχωρημένα στρώματα της νεολαίας, στο συμπέρασμα πως ο μόνος τρόπος να πολεμήσουν την ολιγαρχία ήταν να πάρουν τα όπλα και να ακολουθήσουν το παράδειγμα της Κούβας, του Βιετνάμ και της Νιακαράγουας. Είδαν την αντάρτικη λύση σαν την πιο άμεση και πιο πρακτικη.

Κάτω απο την πίεση του μαζικου κινήματος που θέριεψε μετα την ανατροπη του Ρομπέρτο διάφορες αντιπολιτευόμενες ομάδες αρχίζουν να ενοποιούνται. Τον Γεννάρη του 80 δημιουργείτα το Αντάρτικο Μέτπο *CRM* στο οποίο προστίθετα και το Κομουνιστικο Κόμμα.

Αρχικα το Μέτωπο αυτο υιοθετει ένα επαναστατικο πρόγραμμα βασισμένο στην ανατροπη της Χούντας και τη δημιουργία μιας «επαναστατικης δημοκρατικης κυβέρνησης, βασισμένης στην εθνικοποίηση των μέσων παραγωγης, των τραπεζων και της πίστης, του εξωτερικου εμπορίου και τη δημιουργία νέου στρατου και τη διερεύνηση της τύχης των αγνοουμένων».

Ακολουθεί η αντεπίθεση της αντίδρασης που κλιμακώνεται με την άνοδο της Χούντας του Ντουάρτε στην εξουσία, την δολοφονία του Αρχιεπισκόπου Ρομέρο και την ξέφρενη πια δράση στρατιωτικων μονάδων με μαζικές δολοφονίες που οδηγεί στο ξέσπασμα ενός πραγματικου εμφύλιου πολέμου.

Τον Απρίλη δημιουργείται το Επαναστατικό Δημοκρατικό Μέτωπο, *(F.D.R.)* και τον Ιούλιο πέντε βασικες αντάρτικες ομάδες ενώνονται για να δημιουργήσουν το εθνικο-απελευθερωτικό Μέτωπο Φαραμπούντο Μαρτι *(FMLN)* — Τα Μέτωπα αυτα (πολιτικο και στρατιωτικο αντίστοιχα) περιλαμβάνουν «προοδευτικούς» αστους (Εθνικο Επαναστατικό Μέτωπο) και τη «λαϊκη» διάσπαση του Χριστιανοδημοκρατικου Κόμματος που περιλαμβάνει άτομα που κατείχαν θέσεις στην πρώτη κυβέρνηση της Χούντας. Η συμμαχία με τους «φιλελεύθερους» αστους σήμανε μια δραστικη αλλαγή στο πρόγραμμα της αριστερας. Αντί για το ήδη αόριστο «λαϊκο κράτος» που προπαγάνδιζαν πριν, άρχισαν να υποστηρίζουν τη δημιουργία μιας «δημοκρατικης επαναστατικης κυβέρνησης» που θα αντιπροσωπεύει μια «πλατεια συμμαχία δυνάμεων».

Το πρόγραμμα εθνικοποιήσεων του πρώτου Μετώπου *(CRM)* αντικαταστάθηκε με την ειρήνη, την Εθνικη κυριαρχία και ανεξαρτησία, αδέσμευτη εξωτερικη πολιτική, τη δημιουργία στρατου βασισμένου στο *FMLN* αλλα και σε «ΤΙΜΙΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΤΟΥ ΤΩΡΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ» τη δημοκρατικη συμμετοχή «όλων των λαϊκων, επαναστατικων και δημοκρατικων δυνάμεων» που θα συνεισφέρουν στην ανατροπη της δικτατορίας και «ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΙΔΙΩΤΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΩΘΟΥΝ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ».

Στην τακτικη του αντάρτικου, λοιπον, που εξυπακούει την παραγνώριση του πρωταγωνιστικου ρόλου της εργατικης τάξης προστέθηκε ένα πρόγραμμα που δεν ξεπερνα στην ουσία τα όρια μιας αστικης κοινωνίας.

Έχοντας αποτύχει να εκμεταλλευτουν τις προεπαναστατικες συνθήκες που δημιούργησαν οι ηρωϊκες κινητοποιήσεις και οι γενικες απεργίες του 1980 οι ηγέτες του Δημ. Επαναστατικου Μετώπου εξαγγέλλουν προς το τέλος του 1980 τον «λαϊκο πόλεμο» ενάντια στην Χούντα με επίκεντρο των επιθέσεων τους την ύπαιθρο. Η προοπτικη τους για γρήγορη νίκη δεν πραγματοποιειται και ο αγώνας συνεχίζεται με αυξημένη σφοδρότητα μέχρι σήμερα.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Το Ελ Σαλβαντορ δεν διαθέτει μεγάλες ζούγκλες όπως το Βιετναμ ούτε εκτεταμένες ακατοίκητες εκτάσεις όπως την Κίνα. Οι γειτονικες χώρες (Γουατεμάλα, Ονδούρες) είναι ενάντια στην επανάσταση και αποτελουν βάσεις της αντεπανάστασης. Η πυκνότητα του πληθυσμου δημιουργεί μεγάλες δυσκολίες στην εφαρμογη των κλασσικων αντάρτικων μεθόδων. Όλα αυτα τα δεδομένα οδηγούσαν στον κίνδυνο του χαμου χιλιάδων απο τα καλύτερα στελέχη της επανάστασης όπως απέδειξε τελικα και η πείρα. Ο αριθμος των νεκρων μέχρι σήμερα έχει ξεπεράσει τις 45,000 ενω φαίνεται ότι ο πόλεμος θα διαρκέσει για πολυ καιρό ακόμα. Η Χούντα χρησιμοποιει τα πιο σύγχρονα Αμερικάνικα όπλα και βόμβες παρόμοιες που χρησιμοποίησαν οι Αμερικάνοι στο Βιετναμ. Γύρω στις 200,000 άτομα έμειναν άστεγοι ή πρόσφυγες ενώ περισσότεροι απο 150,000 μετανάστευσαν. (Αυτο σε μια μικρή χώρα των 5 εκατομμυρίων).

Στον οικονομικο τομέα, το 1980 το Ακαθάριστο Εθνικο Προϊον μειώθηκε κατα 10%, το κατα κεφαλη εισόδημα δεν ξεπεραν τα 250 δολλάρια, ενώ 34,000 βιομηχανικοι εργάτες (20% του ολικου που εργοδοτείται στον τομέα αυτο) έχασαν τη δουλεια τους σαν αποτέλεσμα του κλεισίματος των εργοστασίων όπου δούλευαν. Η επίδραση που θα έχει αυτη η κατάσταση για το ηθικο και την οργάνωση της εργατικης τάξης όπως και για τη σοσιαλιστικη επανάστδαση δεν μπορει παρα να είναι τραγική.

Η αποτυχία του μποϋκοταρίσματος των εκλογων του Μάρτη του 1982 απο το *F.D.R.* και το *FMLN*, παρα τις επιτυχίες των ανταρτων σε διάφορα μέτωπα, φανερώνει την ανικανότητα των ανταρτων να οργανώσουν και να κινητοποιήσουν την εργατικη τάξη και το προλεταριάτο της υπαίθρου για πολιτικη δράση.

ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Οι «εκλογες» του Μάρτη του 82 που προπαγάνδισαν έντονα οι Αμερικάνοι δεν έχουν δώσει καμμια λύση στα προβλήματα του Σαλβαντορ. Αντί να ευνοήσουν την Χούντα του Ντουάρτε όπως θα το θέλαν οι Αμερικανοι ευνόησαν την ακροδεξια (το φασιστικο κόμμα «Αρένα» του Ντ' Ομπουΐσσον δημιουργου τών περιβόητων «αποσπασμάτων θανάτου») και οι μάχες συνεχίστηκαν τραντάζοντας την σταθερότητα του καθεστώτος. Μόλις πριν λίγες μέρες, μετα απο σοβαρες διαφωνίες στους κόλπους την Χούντας, παραιτήθηκε ο Υπουργος 'Αμυνας Στρατηγος Γκαρσία. Ο Γκαρσία ήταν υπερ γενικων επιθέσεων μεγάλης κλίμακος (που δεν έχουν οδηγήσει πουθενα) ενω άλλοι στρατιωτικοι — και οι Αμερικάνοι σύμβουλοι — είναι υπερ της χρήσης μικρων στρατιωτικων τμημάτων για καλύτερη αντιμετώπιση των ανταρτικων μεθόδων.

Είναι πια φανερό ότι η δικτατορία στο Σαλβαντορ επιβιώνει χάρη στην γιγαντιαία βοήθεια του Αμερικανικου Ιμπεριαλισμου. Στα δισεκατομμύρια που έχουν δοθει υπο μορφη στρατιωτικης βοήθειας (ο ίδιος ο Ντουάρτε παραδέχτηκε πριν λίγο καιρο ότι ο πόλεμος κόστιζε 15 εκατ. δολλ. τον μήνα!), ο Ρήγκαν προσπαθεί τώρα να πείσει το Κογκρέσσο για άλλα 60 εκατ. επι πλέον.

Η υποστήριξη του Ρήγκαν προς το καθεστως του Σαλβαντορ έχει προκαλέσει τεράστια εσωτερικη αντίδραση (μαζικες κινητοποιήσεις, διαφωνίες στο Κογκρέσσο κοκ) και τον έχουν φέρει σε διαμάχη με συμμάχους του στην Ευρώπη και την Λατινικη Αμερικη. 10 ακριβως χρόνια μετα την παταγώδη ήττα στο Βιετναμ οι εγκέφαλοι του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμου εμφανίζονται πολυ διστακτικοι να επέμβουν άμεσα και σχεδιάζουν μικρης κλίμακας επεμβάσεις απο τις Ονδούρες και την Βενεζουέλα, (όπως έγινε πρόσφατα στην περίπτωση της Νικαράγουας).

Ταυτόχρονα έχουν πείσει τον πρόεδρο Αλβάρο Μαγκάνια (Φεβράρης 1983) να δημιουργήσει μια επιτροπή ειρήνης, που έχει προσφέρει αμνηστεία στους αντάρτες όχι όμως και συμμετοχη στην εξουσία που είναι το καίριο ζήτημα σήμερα, και οδηγεί οποιεσδήποτε διαπραγματεύσεις σε αδιέξοδο.

ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Αυτη τη στιγμη ολόκληρη η Κεντρικη Αμερικη κάθεται πάνω σ' ένα βαρέλι απο μπαρούτι. Ο καπιταλισμος δεν έχει να προσφέρει τίποτε στους λαους του Σαλβαντορ, της Γουατεμάλας, των Ονδούρων, τοῦ Παναμα, και στις υπόλοιπες χώρες της Λατινικης Αμερικης.

Τα επαναστατικα κινήματα αυτων των χωρων παρα τις τυχον πρόσκαιρες ήττες θα αναγεννούνται ξανα και ξανά μέχρι την επικράτηση του σοσιαλισμου σ' ολόκληρη την 'Ηπειρο.

Χωρις την ανατροπη του σάπιου καπιταλιστικου συστήματος οι χώρες αυτες είναι καταδικασμένες στην εκμετάλλευση μερικων οικογενειων, στην μιζέρια την πείνα και την εξαθλίωση. Ακόμα, όμως, και η άνοδος στην εξουσία δυνάμεων όπως το *FDR-FMLN* δεν θα σημάνει το τέλος των δεινων αυτου του λαού. Μια τέτοια κυβέρνηση, όπως και στην περίπτωση της Κούβας, θα αναγκαστει - παρα τους περιορισμους - του τωρινου τους προγράμματος, να ξεκάνει τη φεουδαρχία και τον καπιταλισμο κάτω απο το αδυσώπητο βάρος των κοινωνικοοικονομικων αναγκων με τις οποίες θα βρεθει αντιμέτωπη. Θα αναγκαστει ειτε να εθνικοποιήσει τους βασικους τομεις της οικονομίας είτε να υποστει μια ανεπανόρθωτη πανωλεθρία. Η υποστήριξη προς αυτες τις δυνάμεις ενάντια στη μισητη Χούντα θα συνεχίσει ανάμεσα στο λαο. Την ίδια υποστήριξη πρέπει να έχει κι από το διεθνες εργατικο κίνημα κι από κάθε Κύπριο αριστερο.

'Οπως όμως έδειξε η εμπειρία άλλων χωρων που ξεμπέρδεψαν με τον καπιταλισμο μέσα απο ανταρτοπόλεμο, η κοινωνία οδηγήθηκε στην διακυβέρνηση απο γραφειοκρατικες προνομιούχες κάστες, που - παρα το γεγονος ότι βασίζονται πάνω σε σχεδιασμένες / εθνικοποιημένες οικονομίες - σταδιακα μετατράπηκαν σε ολοκληρωτικα καθεστώτα κατ' εικόνα και ομοίωση των Σταλινικων καθεστώτων του «υπαρκτου σοσιαλισμου».

Για μια υγιη σοσιαλιστικη Δημοκρατία χρειάζεται η συνειδητη συμμετοχη της εργατικης τάξης σε όλα τα επίπεδα στα καθήκοντα της διοίκησης του κράτους, της βιομηχανίας της κοινωνίας. Αυτο σημαίνει ότι η διοίκηση της κοινωνίας ολόκληρης πρέπει να περάσει στις επιτροπες των εργατων και των αγροτων (σοβιετ) όπως συνέβηκε στη Ρωσία του Λένιν.

Η έλλειψη της ανεξάρτητης δράσης της εργατικης τάξης στη Σαλβαντοριανη επανάσταση, η συμμαχία με τους «προοδευτικους αστους», η τοποθέτηση της ηγεσίας του αγώνα στους αντάρτες (που υπακούουν στη δικη τους στρατιωτικη ιεραρχία) μπορεί να στοιχίσει στην εργατικη τάξη και τις μάζες του λαου το καθήκον, στο μέλλον, να ανατρέψουν μια γραφειοκρατία που θα δημιουργηθεί με την άνοδο στην εξουσία μιας ανταρτικης κυβέρνησης.

Αντίθετα αν οι εργάτες και οι φτωχοι αγρότες του Σαλβαντόρ σε συμμαχία με τα αδέλφια τους στην υπόλοιπη Κεντρικη Αμερικη, οργανωθουν και οπλιστουν με το επαναστατικο πρόγραμμα του Μαρξισμου θα αποδειχτουν μια ακαταμάχητη δύναμη. Η επανάσταση έχει τις δυνατότητες να εξαπλωθει σ' ολόκληρη την περιοχη – όπου εξ άλλου τα σύνορα είναι φτιαχτα δημιουργημένα για να διαιρούνται και να μένουν σκλάβοι οι λαοι της – για τη δημιουργία της Σοσιαλιστικης Ομοσπονδίας της Κεντρικης Αμερικης, που θα λυτρώσει μια για πάντα τους λαους της περιοχης απο κάθε μορφης καταπίεση κι εκμετάλλευση.

ΔΩΡΟΣ Μ.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ — ΡΕΠΟΡΤΑΖ — ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Μνήμη Κόκου Φωτίου

'Εγινε την Κυριακη 3/4 στη Λάρνακα το ετήσιο μνημόσυνο του σύντροφου Κόκου Φωτίου με συμμετοχη εκπροσώπων τη ΕΔΕΚ απο όλες τις επαρχίες καθως και εκπροσώπων απο άλλες οργανώσεις. Στον τάφο του συντρόφου Κόκου κατέθεσε στεφάνι απο κόκκινα γαρύφαλλα ο σ. Γιάννης Τουμάζος εκ μέρους

της Αριστερης Πτέρυγας του Σ.Κ. ΕΔΕΚ. Ο σ. Τουμάζος τόνισε ότι ο Φωτίου έδωσε τη ζωη του για Λευτερια και Σοσιαλισμο. Στεφάνι κατάθεσε και ο σ. Κάκος Τελεβάντος πρώην Επαρχιακος Γραμματέας ΕΔΕΚ Αμοοχώστου.

Μνημόσυνο Καβάζογλου - Μισιαούλη

'Εγινε στις 10/4 το καθιερωμένο μνημόσυνο του Καβάζογλου - Μισιαούλη και η πορεία και εκδήλωση στον τάφο του Καβάζογλου στο Δάλι. Εκ μέρους της Αριστερης Πτέρυγας κατέθεσε στεφάνι η σ. Βάσω Ιωάννου. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν και Τ/Κύπριοι του Νότου που κατάθεσαν

στεφάνι. Μετα το τέλος της εκδήλωσης οι Τ/Κύπριοι διένημαν το φυλλάδιο στο οποίο καταγγέλλουν την παράδοση 3 Τ/Κυπρίων στο καθεστως Ντενκτας (βλέπε άλλες στήλες).

Αξιωματούχοι του ΑΚΕΛ προσπάθησαν να εμποδίσουν τους Τ/Κύπριους απο του να διανέμουν τα φυλλάδια τους θέλοντας να προκαλέσουν μια αρνητικη διάθεση των παρευρισκομένων πρός τους Τ/Κύπριους χαρακτηρίζοντας τους σαν βαλτους (και άλλα επίθετα)

Πολλοι αξιωματούχοι του ΑΚΕΛ ακούστηκαν να παροτρύνουν αστυνομικα όργανα που βρίσκονταν στην εκδήλωση να απομακρύνουν τους Τ/Κύπριους. Κάποιος μάλιστα γραφειοκράτης εξήγησε στην Αστυνομία, μπροστα σε δεκάδες απορημένα άτομα, ότι το φυλλάδιο των Τ/Κυπρίων καταφέρεται ενάντια στην Αστυνομία. Αυτο το «κάρφωμα» Τ/Κυπρίων σε όργανα του αστικου κράτους, σε μια εκδήλωση για την Ελληνοτουρκικη φιλία και συνεργασία, έκανε τη χειρότερη εντύπωση σε πολλα απλα μέλη και υποστηριχτες του ΑΚΕΛ που ήταν μάρτυρες αυτης της ανήκουστης συμπεριφορας. Σε μια περίπτωσης ύστερα απο τις παροτρύνσεις οργανωτων της εκδήλωσης, συνελήφθηκε ο ένας απο τους δυο Τ/Κύπριους με την δικαιολογία ότι δεν είχε ταυτότητα. Αργότερα αφέθηκε ελεύθερος μετα που υποστηριχτης της ΕΔΕΚ διαμαρτυρήθηκε εξηγώντας στην Αστυνομία ότι γνώριζε τον Τ/Κύπριο.

Παρα τις ενέργειες των γραφειοκρατων του ΑΚΕΛ οι Τ/Κύπριοι διένημαν τα φυλλάδια τους σε εκατοντάδες παρευρισκόμενους. Το όλο θέμα προκάλεσε τεράστια συζήτηση ανάμεσα στους υποστηριχτες του ΑΚΕΛ μερικοι απο τους οποίους ακούστηκαν να λένε ότι θα βάλουν το θέμα για συζήτηση μέσα στο κόμμα.

Εκδήλωση Κιν/φικης Λέσχης για την Τουρκία

Στις 20 του Απρίλη η Κινηματογραφικη Λέσχη οργάνωσε εκδήλωση ενάντια στη διχτατορία στην Τουρκία.

Στην εκδήλωση μίλησαν εκπρόσωπος της Λέσχης, εκπρόσωποι της ΠΑΣΥΔΥ, ΔΕΟΚ και ΣΕΚ, ο Αρτεμίου - Πρόεδρος της επιτροπης επαναπροσέγγισης και ο δρ. Ιμπραημ Αζίζ. Τ/Κύπριοι κάτοικοι του Νότου διοργάνωσαν έκθεση φωτογραφίας για την κατάσταση στην Τορκία και διένημαν φυλλάδια που καταγγέλλουν την παράδοση των τριων Τ/Κυπρίων στο καθεστως Ντενκτας. Ο εκπρόσωπος της Λέσχης έκαμε νήξη και για την παράδοση των 3 Τ/Κυπρίων χωρις όμως να επεκταθει περισσότερο. Ο συν. Ρένος Πρέντζας, εκ μέρους της ΔΕΟΚ, έκαμε εκτενη αναφορα στο θέμα των Τ/Κυπρίων του Νότου και κατάγγειλε τις απαράδεχτες ενέργειες εκ μέρους της κυβέρνησης τονίζοντας την συμπαράσταση της οργάνωσης του στους Τ/Κύπριους. Ο συν Πρέντζας καταχειροκροτήθηκε απο τους παρευρισκόμενους.

Η τοποθέτηση του συν. Πρέντζα ελπίζουμε να αποτελει την απαρχη για έμπρακτη υποστήριξη και προστασία εκ μέρους της ΕΔΕΚ των Τ/κυπρίων του Νότου που απειλούνται απο τις εγκληματικες ενέργειες της Κυβέρνησης. Μετα την έντιμη αυτη τοποθέτηση η ΕΔΕΚ πρέπει να προχωρήσει γα να βάλει το θέμα στη βουλή καr γενικα να υψώσει τη φωνη της για να σταματήσει ο κατατρεγμος των Τ/Κυπρίων.

Απο τον εκπρόσωπο της Λέσχης περιμέναμε κάτι περισσότερο όσον αφορα τους Τ/Κύπριους, αν λάβουμε μάλιστα υπόψη την παράδοση της Λέσχης (Φεστιβαλ φιλίας Ελλάδας - Τουρκίας - Κύπρου) Ο ίδιος ο εκπρόσωπος της Λέσχης ανάφερε πως κινδυνεύει να μην πραγματοποιηθει φέτος το Φεστιβαλ Ελλήνοτουρκικου Κιν/φου λόγω ακριβως, των ενεργειων της Κυπριακης Κυβέρνησης να παραδίνει Τ/Κύπριους στη σφαγή. (για το γεγονος διαμαρτυρήθηκαν Τούρκοι πολιτικοι φυγάδες που έλαβαν μέρος σε προηγούμενα Φεστιβαλ)

Η Λέσχη έχει υποχρέωση να ενώσει τη φωνη της καταδικάζοντας την παράδοση Τ/Κυπρίων στον Ντενκτας χωρις καν να δικαστουν απο την αστικη δικαιοσύνη.

Ο δρ. Αζίζ στην ομιλία του ανάλυσε την κατάσταση του Συνδικαλισμου κάτω απο το καθεστως Εβρεν τονίζοντας πως με τις τροποποιήσεις που έκαμε το καθεστως στην εργατικη νομοθεσία στοχεύει στην μετατροπη των συντεχνιών σε άβουλα όργανα της εργοδοσίας.

«Ουσιαστικα» ανάφερε ο Αζίζ «αφαιρούνται τα πιο βασικα δικαιώματα των εργαζομένων, οι οποίοι μετατρέπονται σε σκλάβους στον 20ο αιώνα που ο εργοδότης όποτε θέλει τους απολύει, τους μεταφέρει σε άλλη δουλεια και αν εκφράσουν την παραμικρη δυσαρέσκεια οδηγούνται στη φυλακη για να «σωφρονιστουν» με τα βασανιστήρια.

«Η χούντα» συνέχισε «προσπαθει να μετατρέψει σήμερα την Τουρκία σε χώρα μουγκων ανθρώπων και φθηνων εργατικων χεριων» «'Οσα μέτρα κι αν επιβάλουν οι στρατηγοι» κατέληξε ο Ιμπραημ Αζίζ «η φλόγα της Ελευθερίας που λάμπει στις ψυχες του Τουρκικού λαου θα γίνει πυρκαγια που θα κάψει τους ίδιους τους στρατηγους».

Η εκδήλωση τέλειωσε με την προβολη της Τουρκικης ταινίας «Το Ορυχείο» που καταπιάνεται με τους συνδικαλιστικους αγώνες των τούρκων μεταλλωρύχων που εργάζονται κάτω απο άθλιες συνθήκες με συνεχη εργατικα ατυχήματα που κοστίζουν χιλιάδες ζωες.

Η ταινία αποτελει έν κάλεσμα για ενότητα κι αγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση κι ενθουσίασε και συγκίνησε τους, λίγους δυστυχώς, θεατες που την παρακολούθησαν.

Δώρος Μ

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ
Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

Σοσιαλιστικη Εκφραση

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ: Ανησυχιτικες τάσεις Η κρίση εγκυμονει

Πολλα γράφονται καθημερινα στον ημερήσιο τύπο σε σχέση με την κατάσταση που βρίσκεται σήμερα η Κυπριακη Οικονομία. Μια μερίδα του τύπου ξεκινώντας καθαρα απο μια αντιπολιτευτικη διάθεση διαγράφει με τα πιο μελανα χρώματα την πορεία της οικονομίας μας και δίδοντας την εντύπωση ότι απο μέρα σε μέρα θα καταρρεύσει. Απο την άλλη όχθη ο φιλοκυβερνητικος τύπος και οι δυνάμεις που εκπροσωπει προσπαθουν να καθησυχάσουν τους πάντες ότι η οικονομία δεν εγκυμονει κανένα κίνδυνο και ότι τα πάντα λειτουργουν κανονικα. Παρατηρείται δε σ' αυτην την μερίδα μια τάση πλήρους εφησυχασμου, πέραν απο την προσπάθεια που καταβάλλεται για να πεισθούμε όλοι μας ότι έτσι έχουν τα πράγματα.

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Προτου προσπαθήσουμε να βγάλουμε τα δικα μας συμπεράσματα απο τους αριθμους που μας δίδονται για την Κυπριακη οικονομία, τόσο απο την Κυβέρνηση όσο και απο τους διάφορους οργανισμους, θα πρέπει πρώτα, να κάνουμε μια αναφορα σε σχέση με την πορεία που ακολουθει η Παγκόσμια Οικονομία και κυρίως ο καπιταλισμος διότι η πορεία της δικης μας οικονομίας καθορίζεται σε μεγάλο βαθμο απο τις εξελίξεις του Παγκόσμιου Καπιταλιστικου συστήματος. Το διεθνες καπιταλιστικο σύστημα συγκλονίζεται λόγω της οικονομικης κρίσης που πρωτοεκδηλώθηκε στις άρχες της δεκαετίας του 70. Η κρίση αυτη συνεχίζει και κορυφωνεται χρόνο με τον χρόνο.

Οι εξελίξεις στον τραπεζικό τομέα είναι δραματικες. **Πιθανον μέσα στο 83 να βρεθούμε μπροστα σε μια σειρα απο χρεωκοπίες μεγάλων χωρων όπως του Μεξικου, της Αργεντινης, της Βραζιλίας, Γιουγκοσλαβίας, Πολωνία, κ.λ.π.** λόγω του δυσβάστακτου εξωτερικου χρέους που έχουν συνάψει απο την διεθνη χρηματαγορα και κύρια των Ενωμένων Πολιτειων. Αυτες οι χώρες έφθασαν στο σημείο να συνεχίσουν να δανείζονται, με κύριο σκοπο αυτων των δανείων, την αποπληρωμη των τόκων και των δόσεων των παλιων χρέων. Η διεθνης χρηματαγορα παρουσιάζει σήμερα το τρομακτικο έλειμμα των 2000 δισ. δολλαρίων ποσο δεκαπλάσιο απ' το σύνολο της παγκόσμιας δανειοδότησης πριν απο δέκα χρόνια.

Το χειρότερο είναι ότι αυτη η δανειοδότηση πραγματοποιείται στα τυφλα χωρις κεντρικο έλεγχο και έξω απ' τον έλεγχο ακόμα και των μεγάλων Κεντρικων τραπεζων του συστήματος.

Η ανεργία ανέβηκε για πρώτη φορα, στις χώρες της Δ. Ευρώπης και Αμερικης στα προπολεμικα επίπεδα. **Οι άνεργοι μετρουν σήμερα 20 εκατομ. στην Δ. Ευρώπη και 11 εκατομ. στην Αμερικη.** Οι στρατιές αυτες των ανέργων υπολογίζεται ότι θα συνεχισουν να μεγαλώνουν και μέσα στον επόμενο χρόνο.

Τις ζοφερες αυτες προβλέψεις επιβεβαιώνει και η επιτροπη των οικονομικων εγκεφάλων των Κυβερνήσεων των χωρων μελων του Ο.Ο.Σ.Α. όπου μετα απο μακρασύσκεψη στις 19 του Νιόβρη κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η κρίση θα συνεχιστει αμείωτη ολόκληρο το 1983. Χωρις, όμως, και να μπορει να καταλήξει σε κάτι άλλο πολυ σημαντικο, δηλαδη τα μέτρα που πρέπει να παρθουν για την αντιμετώπισή της. Παρα όμως την κρίση που περνουν οι καπιταλιστικες οικονομίες παγκόσμια, εντούτοις ο Ρήγκαν εξαγγέλει ένα πρωτοφανες, για περίοδο ειρήνης πρόγραμμα υπερεξοπλισμων, ένα πρόγραμμα που όλοι οι αμερικανοι οικονομολόγοι παραδέχονται ότι, δεν μπορει να το αντέξει η Αμερικανικη οικονομία κι ότι πολυ λιγότερο, βέβαια θα μπορέσουν να το αντέξουν οι ασθενέστερες οικονομίες των «άλλων μεγάλων» του συστήματος.

Πολυ πρόσφατα και η Θατσερ αποφάσισε την αύξηση των αμυντικων δαπανών της Βρεττανίας. Μιας Βρεττανίας, ας υπενθυμισουμε, που το ακαθάριστο εθνικο προϊον της το 80 και το 81 μειώθηκε κατα 3,4% και φέτος η ανάπτυξη της θα είναι μηδενικη. Μιας Βρεττανίας που οι άνεργοι της ξεπέρασαν ήδη τα 3,500,000 άτομα (δηλαδη τα 12,7% του ενεργου της πληθυσμου) που σίγουρα θα φθάσουν μέσα στο 83 τα 3,800,000 —4,000,000.

Την ίδια εικόνα σε σχέση με την οικονομικη κατάσταση παρουσιάζουν και οι χώρες του Σταλινισμου.

Έτσι, μετα την οικονομικη χρεωκοπία της Πολωνίας που οφείλει στη Δύση 30 περίπου δισ. δολλάρια έρχεται η Ρουμανία με χρέη γύρω στα 17 δισ. δολ. Η Σοβιετικη Ένωση όπως και οι άλλες χώρες της Α Ευρώπης αντιμετωπίζει κι' αυτη τεράστια οικονομικα προβλήματα που δεν μπορουν να τα ξεπεράσουν. Η Κίνα αντιμετωπίζει και αφτη τεράστια οικονομικα προβλήματα ενω το 1978 τα έσοδα της Κυβέρνησης ήταν 112 δισ. δολ. το 1981 έπεσαν στα 106 δισ. δολ. Συνολικα το έλειμμα της χώρας ανήλθε τα τρία τελευταία χρόνια σε 32 δισ. δολ.

Στο τρίτο Κόσμο 700 εκατομμύρια άτομα υποφέρουν απο την πείνα και τη μιζέρια. Απ' αυτους τα 50 εκατομμύρια πεθαίνουν κάθε χρόνο απο πείνα μεταξυ των οποίων τα 10 εκατομμύρια παιδια.

Αυτα συμβαίνουν στον τρίτο κόσμο ενω κατα καιρους ο καπιταλισμος καταστρέφει εκατομμύρια τόνους προϊόντα πρώτης ανάγκης, κλείνει εργοστάσια ή περιορίζει τις δραστηριότητες του, λόγω της αναρχίας που επικρατει στην παραγωγη και διάθεση των προϊόντων, και για να διατηρήσει όσο γίνεται μεγαλύτερα κέρδη. Οι αστοι οικονομολόγοι είναι απογοητευμένοι και ανήμποροι να δώσουν οποιαδήποτε διέξοδο. Οι πιο αισιόδοξοι μιλουν για συνέχιση της κρίσης μέχρι και την δεκαετία του 90. Οι πιο απαισιόδοξοι βλέπουν το ξέσπασμα ενος Τρίτου παγκοσμίου Πολέμου.

Μέσα σ' αυτες τις συνθήκες και σ' αυτα τα πλαίσια θα πρέπει να δούμε και την Κυπριακη οικονομία: σαν ένα αναποσπαστο μέρος της παγκόσμιας οικονομίας που φυσικο είναι να δέχεται άμεσα και σε μεγάλο βαθμο τους κλυδωνισμους και τις δυσμενεις επιπτώσεις που απορρέουν απο την κρίση του παγκόσμιου καπιταλιστικου συστήματος.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ.

Μετα απο το πραξικόπημα και την εισβολη άρχισε η εφαρμογη των κινήτρων με δάνεια και φορολογικες διευκολύνσεις προς τους βιομηχάνους για να πειστουν να επενδύσουν προς όφελος της ανάπτυξης της ντόπιας οικονομίας με ταυτόχρονη καθήλωση των μισθων και των μεροκαμάτων των εργαζομένων.

Στη συνέχεια άρχισε η διαφήμηση του λεγόμενου «οικονομικου θαύματος» ώσπου άρχισε να ανεβαίνει ο πληθωρισμος με τις πιέσεις που παρουσιάστηκαν στο εμπορικο ισοζύγιο, με την αύξηση των εισαγωγων και την μείωση των εξαγωγων. Οι εισαγωγες γίνουνται ανεξέλεγκτα και τα κέρδη που αποκομιζονται απο το εμπόριο τους είναι μυθικα. Σαν αποτέλεσμα ένα σημαντικο μέρος του συναλλάγματος διοχετεύεται στο εξωτερικο.

Αφου ούτε οι άδηλοι πόροι (ξένο συνάλλαγμα απο τον τουρισμο, τους Κυπρίους εργαζομένους στο εξωτερικο, οικονομικη βοήθεια ξένων κυβερνήσεων και οργανισμών κ.α.) δεν μπόρεσαν να καλύψουν το έλειμμα που συνεχως αυξάνεται, η Κυπριακή Κυβέρνηση κατάφυγε στην εύκολη μέθοδο του δανεισμου τόσο απο εσωτερικες όσο και απο εξωτερικες πηγες.

Μια καμπάνια για μέτρα λιτότητος και τη συγκράτηση των πληθωριστικων τάσεων απο μια αύξηση των μισθων και των τιμων, άρχισε με υπουργικες αναφορες (υπουργοι οικονομικων και εργασίας) και πλαισιώθηκε με τις ενορχηστρωμένες ανακοινωσεις των εκπροσώπων των εργοδοτων και βιομηχάνων που απαιτουν περισσότερη κυβερνητικη συμπαράσταση (συνέχιση της πολιτικης των οικονομικων κινήτρων) με ταυτόχρονη προειδοποίηση πως δεν θα ανεχτουν οποιοδήποτε κρατικο παρεμβατισμο. (Έλεγχο του κράτους στον προγραμματισμο της λειτουργιας και τα κέρδη των ιδιωτικων επιχειρήσεων).

Τα οικονομικα μεγέθη σήμερα. ΕΛΛΕΙΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ.

Στην τελευταία ετήσια έκθεση του Υπουργείου οικονομικων δίδονται στοιχεία για τα εισοδήματα και έξοδα του τακτικου προϋπολογισμου ανάπτυξης για την περίοδο 1978—1982.

ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 1978—1982 ΣΕ ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΑ ΛΙΡΕΣ

	1978	1979	1980	1981	1982
Εξοδα τακτικού προϋπολογισμού	92.7	118.0	168.2	193.3	219.6
Εξοδα προϋπολοισμού αναπτύξεως	24.2	32.2	34.8	34.3	42.9
Εσοδα προϋπολογισμου	102.4	123.6	151.5	163.6	175.1
ΕΛΛΕΙΜΜΑ	14.5	26.6	51.5	64.0	87.4
Ακαθάριστο εγχώριο προϊον σε τρέχουσες τιμές	509.6	628.6	748.1	845.0	913.0
Ελλειμα σαν ποσοστό του Α.Ε.Π.	2.8%	4.2%	6.9%	7.6%	9.6%

Πηγη: Οικονομικη έκθεση Υπουργείου Οικονομικου 1978—1980 καί προϋπολογισμου 1982.

Απο τον πίνακα αυτο είναι φανερο ότι το έλλειμα μεγαλώνει σταθερα τόσο σε απόλυτους αριθμους όσο και σε σχέση με το Ακαθάριστο Εγχώριο προϊόν.

Σύμφωνα με τον τακτικο προϋπολογισμο που κατατέθηκε πρόσφατα στη Βουλη για συζήτηση παρουσιαζονται έσοδα £222.062.534 και έξοδα £259.091.625. Το έλειμμα στον προϋπολογισμο καλύπτει το 14.29% του συνόλου του και οι φόροι που θα επιβληθουν στον κυπριακο λαο το 1983, το 60,6% του συνόλου του προϋπολογισμου ή το 70,71% των εσόδων του κράτους για το 1983. Απ' αυτο το μέγεθος που βλέπουμε πιο πάνω βγαίνει εύκολα το συμπέρασμα ότι αυτα όλα τα ποσα (έξοδα) διοχετεύονται σε μη παραγωγικους τομεις που καλύπτονται απο φορολογιες λόγω του ότι δεν αποφέρουν κανένα έσοδο.

Απο τους φόρους £57.767.000 αφορουν άμεσους φόρους και £93.262. 250 έμμεσους φόρους. Βλέπουμε δηλαδη ότι το μεγαλύτερο μέρος τής φορολογίας καλύπτει η Εμμεση φορολογία, η οποία αφορα είδη πλατειας κατανάλωσης και έρχεται να κτυπήση τις πλατιες μάζες του λαου.

Απο την άμεση φορολογια βλέπουμε πάλι ότι οι εργαζόμενοι θα καταβάλουν το 1983 £27.000.000, οι αυτοεργοδοτούμενοι £8.000.000 και τα νομικα πρόσωπα μόνο £ 12.000.000. Δηλαδη και εδω οι εργαζόμενοι θα κληθουν να καταβάλουν τη μερίδα του λεόντος.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΣΤΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΑΝΕΙΣΜΟ - ΥΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΙΑΣ

Εκείνο όμως που βαραίνει είναι ότι για να κάλυψει τα ελλείμματα, που δημιουργοΰτα χρόνο με τον χρόνο, η Κυβέρνηση καταφεύγει στον εξωτερικό δάνεισμο. Έχει δε το εξωτερικο χρέος αυξηθει τα τελευταία 5 χρόνια κατα 341% και οπωσδήποτε μέσα στο 1983 θα ξεπεράσει τα 300 εκατομ. λίρες. Πρέπει να αναφέρουμε ότι τα ποσά αυτά δεν περιλαμβάνουν τα χρέη του ιδιωτικου τομέα για τα οποία δεν δημοδιεύονται στοιχεία ούτε το 105 εκτ. δολλαρ. των ΑΙΑΡΠΑΣ.

Η πιο δυσμενής εξέλιξη όμως στον τομέα του εξωτερικου δανεισμου είναι, ότι ενω μέχρι το 1977 η Κύπρος δανειζόταν μόνο για σκοπους χρηματοδοτήσης έργων αναπτύξης, τα τελευταία χρόνια, ανακάλυψε τον δανεισμο και για κάλυψη ελλειμματων του τακτικου προϋπολογισμου. Ας σημειωθει ότι αυτα τα δάνεια γίνονται σε Ευρωδολλάρια με επιτόκια που κυμαίνονται μέχρι και 15%. Αν και δεν μπορούμε να πούμε ότι το ύψος του δημόσιου χρέους ευρίσκεται σήμερα σε επικίνδυνα επίπεδα, σε σχέση με το Ακαθάριστο Εθνικό προϊόν, εντούτοις, συνέχιση της τάσης αύξησης του στο μέλλον θα έχει ως αποτέλεσμα, η Κυβέρνηση να αδυνατεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της απέναντι στους δανειστες της και θα αναγκάζεται να εξεύρει νέα δάνεια για να ξοφλήσει τους παλιούς χρεώστες της με τελικο αποτέλεσμα την χρεωκόπιση, αφου θα έχει χάσει πλέον την ικανότητα (δυνατότητα να παίρνει πιστώσεις) και θα έχει ήδη υποθηκεύσει την οικονομία μας στους πιστωτες της.

ΧΡΗΣΗΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Κ.Α. ΓΙΑ ΚΑΛΥΨΗ ΕΛΛΕΙΜΑΤΩΝ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Το Ταμείο κοινωνικων ασφαλίσεων σύμφωνα με τους επίσημους υπολογισμους παρουσίασε το 1981 προσωρινο περίσσευμα γύρω στα 30 εκατ. λίρες το οποίο το 1982 αναμένεται να είναι γύρω στα 40 εκατ. λίρες. Δηλαδή μέσα στο επόμενο χρόνο θα πρέπει να δημιουργηθούν αποθέματα τουλάχιστον 300 εκ. λιρών. Στην πραγματικότητα όμως δεν έχουν έτσι τα πράγματα γιατι δυστυχως το Υπουργείο θεωρει δικαίωμα του να τα χρησιμοποιει για κάλυψη των ελλειμάτων του προϋπολογισμου, ενω θα έπρεπε το περίσσευμα αυτο να χρησιμοποιηθει παραγωγικα για την ανάπτυξη της οικονομίας και ταυτόχρονα την δημιουργία των δυνατοτήτων αύξησης των εισοδημάτων των συνταξιούχων.

Υπόμνημα του Υπουργείου Οικονομικων μας δίδει τα εξης στοιχεία:

Ο ρυθμος αύξησης του πληθωρισμού θα είναι το 1982 6.5%, σε συγκριση με 10,8% το 1981 και 13,5% το 1980 και 16% το 1979. Η άνεργία θα είναι 3% σε σύγκριση με 2,8% το 1981. Η παραγωγικότητα δε θα αυξηθει κατα 3% σε σύγκριση με 2%. Ο ρυθμός αύξησης των απολαβων των εργαζομένων το 1982 ήταν γύρω στο 12% σε σύγκριση με 18% το 1981. Δηλαδη το συμπέρασμα που βγαίνει απ' αυτα τα στοιχεία είναι ότι τα τελευταία χρόνια πετυχαίνεται κάποια συμπίεση του πληθωρισμου λόγω του χαμηλου ρυθμου αύξησης των απολαβων των εργαζομένων το 1982 που ήταν γύρω στο 12%, σε σύγκριση με 18% το 1981. Ακόμη έχουμε και μια μικρή αύξηση του ποσοστου ανεργίας.

Ο τυπικος αριθμος των ανεργων μπορεί να φαίνεται χαμηλος, όμως αν ληφθεί υπ' όψη η εξαγωγή εργατικου δυναμικου και η μη εγγραφη πολλων απο τους ανέργους που μπορει να υποαπασχολούνται η εικόνα διαφοροποιείται.

Τα τελευταία στοιχεία που μας δίδονται για την μετανάστευση για το πρώτο εξάμηνο του 1982 είναι ότι επαναπατρίστηκαν διπλάσιοι απ' όσους μετανάστευσαν για το εξωτερικό. Συγκεκριμένα κατα την ίδια περίοδο μετανάστευσαν 117 άτομα και επαναπατρίστηκαν 222. Αυτη η τάση πρέπει να θεωρείται ότι θα συνεχισθει με αυξανόμενο ρυθμό εξ αιτίας της οικονομικής κρίσης που κτυπά τις μητροπόλεις του καπιταλισμου και για τον λόγο ότι οι πρώτοι που θα κτυπηθούν σκληρα είναι οι μετανάστες σε κάθε χώρα.

Το εξωτερικο δημόσιο χρέος στο τέλος του 1982 θα ανέλθει συμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου σε £195 εκατ. και το 20% του Ακαθάριστου Εγχώριου προϊόντος σε σύγκριση με £141.5 εκατμ. και 16,3% του Α.Ε.Π. το 1981. Η αυξανόμενη τάση του εξωτερικου δημοσίου χρέους, αντανακλα την κρίση μέσα στην οποία αρχίζει να μπαίνει η Κυπριακη οικονομία. Κάθε απόπειρα τόνωσης της οικονομίας, μέσα σ' αυτες τις συνθήκες, και στα πλαίσια του καπιταλισμού θα τείνει να μεγαλώνει επικίνδυνα το ύψος του δημοσίου χρέους. Η κατάσταση αυτη οδήγησε και στην πτώση της Κυπριακης λίρας (βλ. πίνακα πιο κάτω).

ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΑΠΟΧΗ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΤΟΜΕΑ ΕΚΒΙΑΣΜΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΥΣ

Το υπόμνημα χαρακτηρίζει σαν το κυριότερο πρόβλημα ανάπτυξης, την έλλειψη επενδύσεως σε νέους βιομηχανικους τομεις. Χαρακτηριστικο της κάμψης του επενδυτικου κλίματος που επικρατει είναι και τούτο το σημαντικό. Κεφάλαια ύψους 27.5 εκατμ. λιρών που προορίζονται για χρηματοδοτήσεις στο Βιομηχανικο και άλλους τομεις προτεραιότητας της οικονομίας έχουν συσσωρευθει και παραμένουν αζήτητα στα ταμεία Έργων προτεραιότητος.

Αυτα τα στοιχεία μας δείχνουν καθαρα τόσο την έλλειψη οποιουδήποτε προγραμματισμου και σχεδιασμου εκ μέρους της Κυβέρνησης όσο και την απροθυμία των καπιταλιστων στο να επενδύσουν σε βασικους παραγωγικούς τομεις περιοριζόμενοι σε επενδύσεις με γρήγορο, εύκολο και ψηλο κέρδος.

Οι εργοδότες μέσω του ΟΕΒ και του ΚΕΒΕ εκβιάζουν την Κυβέρνηση ότι για να υπάρξει οποιαδήποτε επενδυτικη πρωτοβουλία απο μέρους τους πρέπει πρώτα να δημιουργηθει το κατάλληλο επενδυτικό κλίμα, θέτοντας γι' αυτο ωρισμένες προϋποθέσεις.

1. Η Κυβέρνηση να μην δέχεται θέσεις και απόψεις που αποσκοπούν σε μεγαλύτερο κρατικο παρεμβατισμό και έλεγχο της οικονομίας, αλλα να καταβάλει κάθε προσπάθεια για να ενθαρρύνει όλους να δίδουν την υποστήριξη τους στο δοκιμασμένο σύστημα της ελεύθερης οικονομίας το οποίο πραγματικά έσωσε τον τόπο σε όλες τις δύσκολες του στιγμές.
2. Είναι αναγκαίο να αποφευχθεί η συνέχιση των υφισταμένων καθως και η δημιουργία νέων αντικινήτρων (πχ θόρυβος για κρατικοποίηση επιχειρήσεων ολόκληρων κλάδων της οικονομίας, επέκταση τιμων και λανθασμένα κριτήρια καθορισμού τιμων κλπ.
3. Η ψηλή φορολογία των επιχειρηματικών κερδών που σε συνδυασμό με την έκτακτη εισφορα έχει καταστει δυσβάστακτη αποτελει σημαντικο αντικίνητρο για την πραγματοποίηση νέων επενδύσεων.

Δηλαδή αυτο που θέλουν οι βιομήχανοι να κάνει η κυβέρνηση για να προχωρήσουν σε επενδύσεις είναι, λίγο πολύ η πλήρης ελευθερία κινήσεων τόσο σε σχέση με τα κέρδη χωρις καμιά φορολογική επιβάρυνση, όσο και σε σχέση με το που θα ήθελαν να επενδύσουν (παραγωγικούς τομείς ή όχι) χωρις καμια δέσμευση των κεφαλαίων που τους δίδονται για επενδύσεις.

— Κατάργηση της πολιτικής τιμών και εισοδημάτων που σημαίνει κανένας περιορισμός σε σχέση με τον καθορισμό των τιμών των προϊόντων.

— Αποφυγή οποιασδήποτε ανάμιξης του κράτους στον επιχειρηματικό τομέα ούτως ώστε να υπάρχει η δυνατότητα εκ μέρους των βιομηχάνων να λυμαίνονται ανενόχλητοι την οικονομία εξυμνώντας ταυτόχρονα την ατομική πρωτοβουλία.

Στο επιχείρημα ότι η ελεύθερη οικονομία είναι το δοκιμασμένο σύστημα το οποίο πραγματικά έσωσε τον τόπο μας σε όλες τις δύσκολες του στιγμές λέμε μόνον ότι: Το πραξικόπημα και η εισβολή, η κατοχη και ο ξεριζωμός του μισού πληθυσμού της Κύπρου έγιναν μέσα σε συνθήκες ελεύθερης οικονομίας. Ελευθερία λοιπον για καταλήστευση των πόρων και της εργατικής δύναμης χωρις φραγμούς στα κέρδη. Να τι θέλουν οι βιομήχανοι για να προχωρήσουν σε επενδύσεις.

Η σύνθεση των επενδύσεων σε εκατομ. λίρες έχει ως ακολούθως:

1. Οίκηση 69,0
2. Μεταφορες 12,0
3. Μηχανικος και άλλος εξοπλισμος 18,5,

σύνθεση που μας δείχνει ακριβώς την ροπη των επενδύσεων προς κερδοσκοπικους καθαρα τομεις με τον τομέα της οίκησης να απορροφα κατα μέσο όρο το 70% των επενδύσεων.

Το Υπουργείο Οικονομικων σε ανακοινωθέν του για την κατάσταση της οικονομίας (15.9.82) παραδέχεται ότι υπάρχει κάμψη στον τομέα πάγιων επενδύσεων και αποδίδει το φαινόμενο στην διεθνή οικονομική ύφεση.

Για να δικαιολογήσουν την απροθυμία τους αυτη, οι καπιταλιστες, για επενδύσεις στον παραγωγικο τομέα όπως και την κρίση που περνα το ίδιο το σύστημα τους προσπαθουν να επιρρίψουν τις ευθύνες πάνω στους μισθοσυντήρητους.

Βλέπουμε σε έγγραφο της ΟΕΒ (ομοσπονδία εργοδοτων και βιομηχάνων) να λέει ότι ο δημόσιος τομέας «απομυζα» συνεχως και περισσότερους πόρους της Κυπριακης οικονομίας που χρησιμοποιουνται κυρίως για τη χρηματοδότηση καταναλωτικων δαπανων και τη ραγδαία αύξηση του μισθολογίου μιας πολυδάπανης υπεραμειβόμενης και χαμηλης παραγωγικότητας δημοσίας υπηρεσίας. Ο εκπρόσωπος της ΟΕΒ κ. Πιερίδης σε ομιλία του στο Χίλτον, πρόσφατα, μας λέει και τούτα: «επιδοθήκαμε σε μια άνευ προηγούμενου καταναλωτική κραιπαλη που τροφοδοτουν κυρίως τα ταχύτατα διογκούμενα χρηματικα εισοδήματα της μάζας των μισθοσυντήρητων». Η ΠΑΣΥΔΥ απαντώντας στην κατηγορία αυτη για καταναλωτικη πλημμυρίδα δίδει μια εύστοχη απάντηση προς τους Βιομηχάνους και φέρει σαν παράδειγμα **12 κατοικίες για τις οποίες ξοδεύθηκαν 1.5 εκατομ. λίρες** και διερωτάται σε ποιους ανήκουν αυτες οι κατοικίες. Αναφερόμενη στη φοροδιαφυγη η ΠΑΣΥΔΥ συνεχίζει : Μήπως είναι οι δημοσιοι υπάλληλοι που σύμφωνα με την έκθεση του Γενικου Ελεγκτη για το 1981 οφείλουν £17.2 εκτ. ενω για άλλα 13.2 εκατ. εκκρεμουν ενστάσεις για τα φορολογικα ετη 1979—81;

ΑΣΥΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

Ο ΟΕΒ προσπαθει να αποποιηθει των ευθυνων του επιρρίπτοντας ευθύνες στην Κυβέρνηση και τους εργαζομένους τόσο για τα προβλήματα της ανεργίας και του πληθωρισμου οσο και για την καταστροφη του περιβάλλοντος λες και η Κυβέρνηση του αστικου μας κράτους είναι Κυβέρνηση του προλεταριάτου και όχι κυβέρνηση που είναι ταγμένη να εξυπηρετει τα συμφέροντα του Κεφαλαίου. Ή ότι φταίνε οι εργαζομένοι και όχι η ασυδοσία του Κεφαλαίου και των Βιομηχάνων που θυσιάζουν τα πάντα στο βωμό του κέρδους.

ΑΥΞΗΣΗ ΣΤΟ ΕΛΛΕΙΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ

Ενα άλλο οικονομικο μέγεθος που η τάση του συνεχίζει να αυξάνει είναι το έλλειμμα του Εμπορικου ισοζυγίου. Σημειώσε 72% αύξηση κατα τον Αύγουστο του 1982 σε σύγκριση με το έλλειμμα του ιδίου μηνος το 1981.

Σύμφωνα με την «Στατιστικη Εισαγωγων Εξαγωγων Αυγούστου 1982», το έλλειμμα ανέβηκε στις £28.521.000 σε σύγκριση με £16.581.000 κατα τον Αύγουστο του 1981.

Κάτι σημαντικο που πρέπει να παρατηρηθει απο τα στοιχεία που μας δίδει αυτη η στατιστικη είναι ότι στις εισαγωγες Κεφαλαιουχικων αγαθων σημειώθηκε μείωση και απο £3.713.000 ή 11.1% του συνόλου των εισαγωγων το 1981, έφτασε τις £3.630.000 ή 7.8% του συνόλου κατα τον ίδιο μήνα Αύγουστο. Αντίθετα αύξηση σημείωσαν οι εισαγωγες καταναλωτικων αγαθων που φθάνει γύρω στα 39%. Απο £7.111.000 τον Αύγουστο του 1981 έφθασαν τις 9.843.000 τον αυτο μήνα του 1982.

Αυτό μας δείχνει ότι οι εισαγωγες καταναλωτικων αγάθων καλύπτουν πολύ μεγαλύτερο ποσοστο απο αυτες των κεφαλαιουχικων αγαθων. Πέραν τούτου η διαφορά αυτη μεταξυ των δυο κατηγοριων συνεχίζει να μεγαλώνει σε βάρος της δεύτερης κατηγορίας, όπου βλέπουμε την τάση που υπάρχει για αυτοεπένδυση πάνω στον παραγωγικο τομέα ενω αντίθετα οι επενδύσεις στρέφονται σε κερδοσκοπικους τομεις που αφορουν την πρόσκαιρη κατανάλωση.

ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΛΙΡΑΣ

Το νόμισμα μας δέχτηκε μια πραγματικη υποτίμηση του ύψους 10-20% έναντι των βασικων ξένων νομισμάτων κάτι που αρνείται επίμονα το Υπουργείο Οικονομικων. Αυτο φαίνεται ξεκάθαρα απο τον πιο κάτω πίνακα.

▼

ΣΧΕΣΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΛΙΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΩΝ ΞΕΝΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

	1978	1982	Υποτ. Κυπρ. Λίρας
δολλάριο	1$=0.383 μιλς	0.495 μιλς	29.2%
Στερλίνα	1 £στ.=0.745 μιλς	0.845 μιλς	13.4%
ΥΕΝ Ιαπωνίας	100 ΥΕΝ=0.158 μιλς	0.188 μιλς	18.5%
Δ. Γερμανικο Μάρκο	1 ΔΜ=0.182	0.197 μιλς	8.2%

Οι αριθμοι δείχνουν ότι τουλάχιστον έναντι του δολλαρίου η υποτίμηση έφτασε το 30%. Ο κύριος δε όγκος των διεθνων εμπορικων μας συναλλαγων γίνεται σε δολλάρια, κάτι που του δίδει ιδιαίτερη σημασία.

Αν συνοψίσουμε βλέπουμε ότι το κυριώτερο πρόβλημα είναι:

1. Το μεγάλο έλλειμα στο εμπορικο ισοζύγιο
2. Το μεγάλο δημοσιονομικο έλλειμα και το δημόσιο χρέος.
3. Η κάμψη των επενδύσεων

Σ' όλα αυτα ας προστεθούν και τα διάφορα ελλείμματα που συσσωρεύθηκαν στους διάφορους οργανισμους όπως £19 εκατ. στην επιτροπη σιτηρών, £100 εκατ. και μπορει και περισσότερα στο Συνεργατισμο, μαζι και με τα διάφορα σκάνδαλα όπως της ΞΕΚΤΕ που στοίχισε τουλάχιστο £10 εκατ. στο δημόσιο, το σκάνδαλο των προσφυγικων καταθέσεων, της χαλίτικης γης, του ειδικου ταμείου Προεδρίας, του ειδικου ταμείου ανακουφίσεως, τα £105 εκατ. που θα δοθουν για τα αίαρπας κ.λ.π. κ.λ.π.

ΑΝΗΣΥΧΙΤΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ - Η ΚΡΙΣΗ ΕΓΚΥΜΟΝΕΙ.

Τα μεγέθη και οι τάσεις που η σημερινη οικονομία παρουσιάζει μας δείχνουν έκδηλα τα σημάδια της επερχόμενης κρίσης.

Στο ανακοινωθέν του της 15.9.1982 το Υπουργείο Οικονομικών παραδέχεται την πτώση που υπάρχει στους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας αλλα παρηγορείται με το γεγονός ότι αυτη η τάση υπάρχει παγκόσμια. Αναφέρει δε επι λέξη στην 6η παράγραφο του ανακοινωθέντος:

— «Παρόλο που ο ρυθμός ανάπτυξης της χώρας μας κατα το 1981 και 1982 είναι χαμηλός σε αναφορα με τα επίπεδα στα οποία ανερχόταν στο παρελθόν συγκρίνεται πάρα πολυ ευνοϊκος με τους ρυθμους που ισχύουν διεθνώς, όπως εύκολα προκύπτει από τον πιο κάτω πίνακα».

▼

Ρυθμός αναπτύξεως 1979-1982

	Διεθνής οικον.	χώρες ΟΟΣΑ	Νέες Βιομηχ χώρες	Χώρες ΟΠΕΚ	Αλλες αναπτυσ.	Χώρες Κομεκόν	Κύπρος
Μέσος ρυθμός 1979-81	1.8	1.3	4.8	0.3	3.0	3.2	3.8
1982	1.1	0.7	1.6	-1.5	2.5	3.2	2.5

Αναλύοντας το πίνακα αυτό μπορούμε να πούμε ότι:

1. Παγκόσμια υπάρχει οικονομική ύφεση που αντανακλάται και εκφράζεται μέσα από την συνεχή πτώση των ρυθμών ανάπτυξης.

Σε πολλές χώρες της Δυτικής Ευρώπης οι ρυθμοι ανάπτυξης έχουν πέσει στο 0! ή έχουμε ακόμη και αρνητικους ρυθμους ανάπτυξης! με στασιμότητα, πληθωρισμό και ψηλά ποσοστά ανεργίας.

Οι προβλέψεις που γίνονται απο τους διάφορους οργανισμούς είναι ότι η οικονομική ύφεση θα συνεχισθει και στο μέλλον με σύντομες περιόδους αναιμικης ανάκαμψης.

Μια τέτοια εξέλιξη της Παγκόσμιας Οικονομίας θα έχει οπωσδήποτε δυσμενεις επιπτώσεις και για τη δική μας οικονομία, με πάρα πέρα όξυνση των οικονομικών προβλημάτων, μέσα απο την συνέχιση της πτωτικής τάσης στους ρυθμούς Ανάπτυξης.

2. Συγκρίνοντας τους ρυθμούς ανάπτυξής-μας με τις οικονομίες των άλλων αναπτυσσομένων χωρών που κύρια μας ενδιαφέρει δεν μπορούμε να πούμε ότι βρισκόμαστε σε καλύτερη μοίρα. Εκείνο όμως που και στην Κύπρο συμβαίνει είναι ότι οι ιθύνοντες της οικονομίας μας, όπως και σ' όλες τες άλλες χώρες οι αστοι οικονομολόγοι, παραδέχονται ότι μπήκαμε σε ύφεση χωρις να προτείνουν οποιεσδήποτε Εναλλακτικές λύσεις παρα μόνο περιορίζονται να μας λεν ότι δεν τα πάμε χειρότερα απο τες άλλες χώρες όπου ξέρουμε ότι περνουν τρομερα δύσκολες συνθήκες.

Όπως τονίσαμε και στην αρχη η κρίση μαστίζει ολόκληρο το καπιταλιστικο σύστημα πράγμα που δεν μπορει να αφήσει ανέπαφη την αδύνατη και σε μεγάλο βαθμο εξαρτώμενη Κυπριακή Οικονομία.

Είναι η κρίση του ίδιου του καπιταλιστικου συστήματος με την έλλειψη οποιουδήποτε Κεντρικου προγγραμματισμου και σχεδιασμου της οικονομίας με την αναρχία στην παραγωγη και την έλλειψη οποιουδήποτε ελέγχου απο τους ίδιους τους εργαζομένους. με την ασυδοσία του κεφαλαίου και την σπατάλη, με την κακοδιαχείρηση εκ μέρους των Κυβερνώντων, με τις ατασθαλίες και καταχρήσεις στους διάφορους οργανισμους λόγω έλλειψης οποιουδήποτε ελέγχου.

Αποτέλεσμα όλων αυτων είναι ότι αύριον θα καλείται ο εργαζομένος λαος να πληρώνει:

— με βαρείες φορολογίες
— μ' αποτομη πτώση του βιοτικου του επιπέδου
— με ανεργία
— με μειωμένες κοινωνικες παροχές
— με πιθανη χρεωκοπία του ταμείου Κοινωνικων Ασφαλίσεων και ανασφάλιστων γηρατειων

Ο οικοδομικός τομέας άρχισε να δείχνει τα πρώτα σημάδια της κρίσης. Τον τελευταίο χρόνο είχαμε 10% μείωση της δραστηριότητος στον τομέα αυτό με συνέπειες. 1. Επηρεασμό ολόκληρης της οικονομίας σαν ένας από τους πιο βασικούς τομείς της και μείωση του ρυθμού ανάπτυξης που προβλέπεται να συνεχισθει και για τα επόμενα χρόνια. 2. Αύξηση της ανεργίας στον τομέα αυτό.

Εκείνο που χρειάζεται η οικονομία μας δεν είναι ούτε οι ευσεβοποθισμοι και τα ευχόλογια του ΑΚΕΛ προς τους Βιομηχάνους για να συνετισθουν να επενδύσουν σε παραγωγικούς τομεις και με πιο ορθολογιστικο τρόπο ούτε οι υποσχέσεις.

Η κρίση που υποβόσκει και θα βρει γρήγορα την έκφραση της μέσα απο μια έκρηξη του πληθωρισμου, στασιμότητα στην παραγωγη και αύξηση της ανεργίας έχει τα αιτια της στην ίδια την δομη και λειτουργία του συστήματος. Η κρίση θα συνεχίσει να βαθαίνει παρα τες περιόδους αναιμικης ανάπτυξης που θα της διαδέχονται περίοδοι υφέσεως.

Η παραδοσιακη εξάρτηση απο τις εισαγωγες (πετρέλαιο, πρώτες ύλες, κεφαλαιουχικα αγαθα, τρόφιμα) οι άσχημες προοπτικες για τις εξαγωγες, που οφείλονται στην διαρθρωτικη κρίση της Βιομηχανίας και της γεωργίας, σε συνδιασμο με την τάση παραπέρα αύξησης του δημοσίου χρέους προμηνύουν ένα πολυ σκοτεινο μέλλον.

Η νέου τύπου πετρελαϊκή κρίση πλήττει άμεσα τις πετρελαιοεξαγωγικές χώρες. Οι οποίες αναγκάζονται να εγκαταλείπουν τα αναπτυξιακά τους προγράμματα να περιορίζουν τις εισαγωγές τους και να ζητούν παρατάσεις στην εξόφληση των χρεων τους.

Αυτό θα έχει δυσμενεις επιπτώσεις τόσο στις οικονομίες των αναπτυγμένων χωρων όσο και στην Κύπρο όπου εξαρτάται ένα μεγάλο μέρος των εξαγωγων της απο τις εισαγωγες των Αραβικών χωρών. Θα πρέπει να περιμένουμε επίσης επαναπατρισμο εργατικού δυναμικού που απασχολείται στις χώρες αυτές με παραπέρα όξυνση της Ανεργίας.

Οι απόπειρες της Κοινοπραξίας να καθησυχάσει προσωρινα τουλάχιστον τους εργαζομένους για την πορεία της οικονομίας αντανακλουν περισσότερο την εκδήλη ανησυχία της, παρα την πραγματικη εικόνα της οικονομίας μας.

Χωρις ουσιαστικό έλεγχο στα τραπεζικά κεφαλαιουχικά αποθέματα και στην επενδυτικη πολιτικη χωρις έλεγχο του εισαγωγικου - εξαγωγικου εμπορίου και πάνω απ' όλα χωρις ένα κεντρικό σχεδιασμό της Οικονομίας δεν θα μπορέσει η Κυπριακή οικονομία να αποφύγει επιδείνωση της κρίσης.

Για να γίνουν όμως όλα τα πιο πάνω χρειάζεται πρώτα απ' όλα η κοινωνικοποίηση (κρατικοποίηση με άμεσο εργατικό έλεγχο) των μονοπωλιακών κλάδων (όπως διϋλιστηρίων, τσιμέντων, λιπασμάτων, υπόγειου πλούτου, τραπεζων, ασφαλιστικών εταιρειών, εισαγωγικού - εξαγωγικού εμπορίου κλπ) για να μπορέσει να μπει η οικονομία κάτω απο ένα κεντρικό προγραμματισμό.

ΜΑΖΟΣ

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗΝ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΔΙΕΘΝΗ – ΣΥΝΤΟΜΑ ΔΙΕΘΝΗ

ΓΑΛΛΙΑ

Πολλα γράφτηκαν για τις δημοτικες εκλογες που έγιναν στην Γαλλία τον περασμένο μήνα. Στις εκλογες κατα τις οποίες υπήρξε και δεύτερος γύρος, η κυβερνητική παράταξη της Αριστερας συγκέντρωσε σε ποσοστο πλειοψηφία που ξεπερνα το 50%. Διατήρησε το μεγαλύτερο αριθμό των μεγάλων δήμων της Γαλλίας (123 απο τους 220) και συγκράτησε τα μισα απο τα κέρδη της των προηγούμενων δημοτικων εκλογων του 1977 (30 απο τις 61 πόλεις άνω των τριάντα χιλιάδων κατοίκων, που είχε τότε κατακτήσει). Όσον αφορα τις πόλεις άνω των 100,000 κατοίκων οι οποίες στο σύ-

νολο τους είναι 36, η Αριστερα ελέγχει τις 12, ενω πριν απο τις εκλογες έλεγχε τις 19.

Σε σύνολο ψήφων η Δεξία - που στον πρώτο γύρο είχε κερδίσει το 50,9% τον προτιμήσεων του Εκλογικού Σώματος, και στον Δεύτερον Γύρο το 50% των ψήφων. Δεν πέτυχε το στόχο της, δηλ. την ανατροπη των αποτελεσμάτων του 1981 και την χρησιμοποίηση τούτων των αποτελεσμάτων σαν ορμητήριο για την διεκδίκηση προώρων εκλογων για την ανάκτηση της εξουσίας.

Δεν έχασε όμως την ευκαιρία, ή δεξιά, βάσει των αποτελεσμάτων των εκλογων να κριτικάρει την πολιτική της σοσιαλιστικής κυβέρνησης σ᾽ όλους τους τομείς. Για την δεξιά, η αποτυχία της αριστερας στις εκλογές, αποτελεί την προειδοποίηση των μεσοαστικών στοιχείων που ψήφισαν αριστερα το 1981 και διαμηνύει το αίτημα για τερματισμό των σοσιαλιστικών μεταρυθμίσεων για αυστηρή συγκέντρωση στην αντιμετώπιση των οικονομικων και κοινωνικων προβλημάτων, για την μείωση του πληθωρισμου, για την ενίσχυση του εθνικου νομίσματος, για μεγαλύτερη λιτότητα και αυστηρότερη διαχείρηση.

Το μεγάλο λάθος βρίσκεται στην διαπίστωση ότι οποιοσδήποτε προσπαθει να βγει από την οικονομική κρίση αγνοώντας τις βαθύτερες δομικές αιτίες της αναγκαστικα υποβιβάζεται στο ρόλο του απλου διαχειριστη της με μικρότερη ή μεγαλύτερη επιτυχία, ανάλογα με τις συνθήκες. Αν η δεξια είχε στα χέρια της, όπως λέει, το μαγικο κλειδι της εξόδου απο την κοινωνικο-οικονομκη κρίση, γιατι δεν το χρησιμοποιήσε όταν ευρίσκετο στην εξουσία και γαιτι δεν το χρησιμοποιουν οι δεξιες κυβερνήσεις στην Αγγλία στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε άλλες χώρες όπου κυβερνουν περνώντας σήμερα και αυτες οι χώρες την μεγαλύτερη οικονομικη τους κρίση μετα τον Β΄ Παγκοσμίο Πολέμο.

Τα αποτελέσματα των δημοτικων εκλογων δεν εκφράζουν τίποτε άλλο παρα την αγανάκτηση και δυσφορία των λαΐκων μαζων για την καθυστέρηση, τις ελλείψεις και τις ατέλειες στην εφαρμογή του προγράμματος υπερ των εργαζομένων, που έδωσε την νίκη στο Πρόεδρο Μιττεράν και την παράταξη του, στις εκλογές του'81.

Οπωσδήποτε, τα προγράμματα των σοσιαλιστικων κομμάτων, π.χ. το πρόγραμμα του Μιττεραν, φέρνουν ένα βήμα μπροστά την εργατικη τάξη και ανεβάζουν την συνειδητοποίηση της. Όμως εκει που υστερουν είναι στο ότι αναζητουν και δίδουν «λύσεις» στα διάφορα προβλήματα μέσα απο το ήδη υπάρχον κοινωνικό σύστημα.

Μέσα στο καπιταλιστικο σύστημα είναι αδύνατο να ξεπεραστουν οι οικονομικές κρίσεις που παρουσιάζονται, κατά περιόδους στις διάφορες χώρες, είναι αδύνατο να ανεβει το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων όπου αυτο εξυπακούει μείωση των κερδων των κεφαλαιοκρατών μέσα στες σημερινες συνθήκες οικονομικής κρίσης και στασιμότητας της παραγωγης, οι βιομηχανοι και οι κάθε λογης κεφαλαιοκράτες θα προσπαθήσουν να αποσπάσουν ήδη κεκτημένα δικαιώματα των εργατων.

Εκείνο που οι εργαζόμενοι απαιτούσαν δίδοντας την ψήφο τους στην Σοσιαλιστικη Κυβέρνηση του Μιττεραν κατα τις προεδρικες εκλογες ήταν αλλαγη του ήδη υπάρχοντος συστήματος και όχι για καλύτερη διαχείρηση του. Αυτο αν μπορούσε να γίνει και να ξεπεραστει η κρίση θα το έκαναν και οι προηγούμενες δεξιες κυβερνήσεις.

Ο μόνος δρόμος για ξεπέρασμα της κρίσης είναι ο Σοσιαλισμος. Οι μάζες που ψηφίσαν το 81, ψηφισαν για Σοσιαλισμο και όχι για καλύτερη διαχείρηση του καπιταλισμου. Αν στο δεύτερο γύρο των δημοτικων εκλογων ο κυβερνητικος συνασπισμος κατάφερε να επανακτήσει το έδαφος που έχασε στον πρώτο γύρο αυτο δηλώνει δυο πράγματα:

Οτι ο πρώτος γύρος των εκλογων ήταν μια σαφής προειδοποίηση προς τον Μιττεραν για την διστακτικότητα που δείχνει να προχωρήσει σε ριζικές αλλαγες και δεύτερον ότι οι μάζες συνεχίζουν να πιστώνουν του Μιττεραν με ακόμη παραπάνω χρόνο για να προχωρήσει σε υλοποίηση του προγράμματος του βγάζοντας την οικονομία και την κοινωνία απο το αδιέξοδο στο οποίο οδήγησε η μέχρι τώρα πολιτικη του.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Στις 6 του Μάρτη διεξήχθηκαν στην Δυτ. Γερμανία εκλογες για την ανάδειξη της νέας ομοσπονδιακης βουλης. Νικητης ανεδείχτηκε ο Γερμανος Καγκελλάριος κ. Χέλμουτ Κολ. Το κόμμα του, η «Χριστιανοδημοκρατικη Ένωση» και το αδελφο κόμμα της Βαυαρίας «Χριστιανοκοινωνικη Ένωση» του κ. Στράους πήραν το 49% των ψήφων. Μαζι με το δεύτερο κόμμα του κυβερνητικου συνασπισμου, τους «Ελεύθερους Δημοκράτες» του κ. Γκένσερ, ο κ. Κολ εξασφάλισε ποσοστο πάνω απο 55% και διαθέτει τώρα πλειοψηφία στην βουλη.

Οι Σοσιαλδημοκράτες έπεσαν απο το 42.9% των περασμένων εκλογων στο 38.2%. Για το σοσιαλδημοκρατικο κόμμα του κ. Μπραντ που κατείλθε στις εκλογες με υποψήφιο καγκελλάριο τον κ. Φόγκελ, είναι το χειρότρο εκλογικο αποτέλεσμα απο το 1961.

Στη νέα βουλη θα λαμβάνει μέρος και το κόμμα των Πρασίνων, που πήρε 5.6% δηλαδή σημείωσε αύξηση 4.1% σε σχέση με τις εκλογες του 1980. Το κόμμα αυτο δεν αντιπροσωπευόταν στην προηγούμενη βουλη γιατι δεν είχε συγκεντρώσει το 5% που αποτελει το κατώτατο όριο για να αποκτήσει ένα κόμμα κοινοβουλευτικη εκπροσώπηση.

Τον τελευταίο χρόνο τα πολιτικα και κοινωνικα προβλήματα της χώρας οξύνονταν συνεχως. Χαρακτηριστικα τον περασμένο Ιανουάριο, η ανεργία είχε φθάσει τα 2,5 εκατομμύρια, ποσοστό 10.2% του εργατικου δυναμικου. Κατα το σύνολο του 1982, ο μέσος αριθμος των ανέργων έφθασε τα 1,83 εκατ. (7,5%) ποσοστο που σε σύγκριση με το 1981, αυξήθηκε κατα 44%. Ιδιαίτερα αναφέρεται ότι η ανεργία πλήττει περισσότερο τους εργάτες παρα τους υπαλλήλους. Το ποσοστο των ανέργων βιομηχανικων εργατων έχει φθάσει το 10.5% ενω εκείνο των υπαλλήλων μόλις το 4.6%.

Επίσης, μέσα στο 1982, λόγω της οικονομικης κρίσης - ψηλα επιτόκια, έλληψη κεφαλαίων για επενδύσεις - ο αριθμος των δυτικογερμανων επιχειρήσεων που χρεωκόπησαν, έφθασε τις 11,919 σπάζοντας ρεκορ. Ήταν 40% περισσότερες απο το επίπεδο του 1981. Απειλήθησαν και μερικες μεγάλες εταιρείες όπως η AEG, η TELEFUNKEN, που μετα την παρέμβαση της κυβέρνησης έλυσαν προσωρινα τα προβλήματα τους.

Ήταν επόμενο, μέσα σ᾽ αυτη την κοινωνικο - οικονομικη κρίση, οι προεκλογικες εκστρατείες και τα προεκλογικα προγράμματα να περιστρέφονται γύρω απο το πώς θα λύσουν τα οικονομικα προβλήματα που είχαν άμεσα αντίκτυπο πάνω στο βιοτικο επίπεδο των μαζων.

Οι Χριστιανοδημοκράτες διεξήγαγαν την προεκλογικη τους εκστρατεία κάτω απο το σύνθημα «ψηφίστε οικονομικη αναζωογόνηση», υποσχόμενοι γρήγορη οικονομική ανάκαμψη, αύξηση στον αριθμό των ευκαιριων για απασχόληση και επομένως μείωση της ανεργίας. Είναι όμως πολυ αμφίβολο αν θα καταφέρει τίποτα η τωρινη κυβέρνηση. Μέσα στις συνθήκες οικονομικης κρίσης που περνά σήμερα ο Γερμανικος καπιταλισμος (ο οποίος γνώρισε μια μεγάλη άνθηση μετα τον Β᾽ Παγκόσμιο πόλεμο) οι λύσεις που προτείνονται, απο την νέα δεξια Κυβέρνηση του Κολ, για τα διάφορα προβλήματα που επισωρεύτηκαν, σε τίποτα δεν διαφέρουν απο την πολιτικη που ακολουθήθηκε απο τις Κυβερνήσεις των Ρήγκαν και Θάτσερ, και τίποτα δεν έχουν να προσφέρουν εκτος απο παραπέρα όξυνση των κοινωνικοοικονομικων προβλημάτων.

Οι Γερμανικες μάζες, αφου δοκίμασαν τους Σοσιαλδημοκράτες που για 13 χρόνια προσπαθούσαν να διαχειρίστουν και να ωραιοποιήσουν τον καπιταλισμο έδειξαν την δυσαρέσκεια τους για την μέχρι τώρα οικονομικη και κοινωνικη πολιτικη της Κυβέρνησης, δίδοντας την ψήφο τους στους Χριστιανοδημοκράτες, περιμένοντας πως θα λύσουν τα ζωτικά προβλήματα της οικονομίας της Δυτ. Γερμανίας.

Η αδυναμία της νέας δεξιας Κυβέρνησης να δώσει οποιαδήποτε μόνιμη λύση στα διάφορα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η Γερμανία, πηγάζει από την γενικότερη διεθνή κρίση που έχει μπει ο καπιταλισμός παγκόσμια.

Οι πολύ πρόσκαιρες και αναιμικες ανακάμψεις (που θα στηρίζονται στο κτύπημα του βιοτικου επιπέδου των εργαζομένων) θα ακολουθούνται από μεγαλύτερες περιόδους βαθειας ύφεσης, με ακόμα παραπάνω όξυνση των προβλημάτων και των κοινωνικων αντιθέσεων.

Η διέξοδος στην κρίση και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Γερμανία, όπως και όλες οι Ευρωπαϊκές χώρες σήμερα, βρίσκεται στην ανατροπή του Καπιταλισμού και στην εγκαθίδρυση του Σοσιαλισμού στην βάση των Σοσιαλιστικων Ενωμένων Πολιτειων της Ευρώπης.

ΝΙΓΗΡΙΑ

Η απόφαση της νιγηριανης κυβέρνησης να εκδιώξει από την χώρα της 2 εκατομύρια ξένους - που εργάζονται παράνομα εκει - είναι αποτέλεσμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης που διέρχεται ο καπιταλισμός και κτυπα ιδιαίτερα σκληρα τες αδύνατες οικονομικα χώρες του Τρίτου Κόσμου. Η Νιγηρία: μια απο τες πλουσιότερες χώρες της Αφρικανικής Ηπείρου αντιμετωπίζει σήμερα τρομερα οικονομικά προβλήματα.

Ανεξήγητη και απάνθρωπη ήταν η απόφαση της κυνέρνησης να δώσει μόνο δυο βδομάδες προθεσμία στα δυο εκκατομύρια των ξένων εργατων για να εγκαταλείψουν την χώρα. Ήταν μια απο τις μεγαλύτερες μετακινήσεις ανθρώπων στον αιώνα μας, ανθρώπων που βρίσκονται στο τελευταίο στάδιο εξαθλίωσης. Πολλοι πέθαναν και θάφτηκαν στις άκρες των δρόμων απο πείνα και δίψα κατα την μαζική έξοδο.

Ξένοι παρατηρητές πιστεύουν

ότι η ατέλειωτη σειρα των προσφύγων που κατευθύνεται προς την Γκάνα θα φθάσει τα τρία εκατομμύρια. Η Γκάνα που είναι μια απο τις 25 φτωχότερες χώρες του κόσμου, και που ήδη αντιμετωπίζει σοβαρές οικονομικές δυσκολίες ζήτησε κατεπειγόντως διεθνή βοήθεια για την αντιμετώπιση των προσφύγων. Οπωσδήποτε, οι οικονομίες των γειτονικών χωρων θα επηρεαστουν άμεσα απο την ξαφνική επιστροφη τόσων πολλων ανθρώπων με άμεσες κοινωνικές και πολιτικές επιπτώσεις, εξαιτίας της επιδείνωσης των ήδη αρκετα οξυμένων οικονομικών τους προβλημάτων.

Οι ραδιοφωνικές εκπομπες δείχνουν ότι συνεχίζεται μια μεγάλη εκστρατεία και απο τα μέσα μαζικης ευημερώσης εναντίον των Γκανέζων. Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να κλείσει όλες τις επιχειρήσεις που απασχολούν ξένους. Ο ίδιος ο υπουργός Εσωτερικών Αλχαζι Αλη Μπαμπα, κατηγόρησε τους ξένους ότι συμβάλουν στην αύξηση της εγκληματικότητας στην χώρα του. Ακόμη και ο πρόεδρος Σαγκάρι, του εθνικου κόμματος της Νιγηρίας για να σιωπήσει την κατακραυγή των μαζων ενάντια σ᾽ αυτη την απόφαση, υπεθύμισε στους υποστηριχτές του ότι η ίδια η Γκάνα είχε απελάσει 580.000 Νιγκριανους κατα τα τέλη της περιόδου Νκρούμαχ, όταν κατέρεε η οικονομία της.

Στην δεκαετία του 1970, με την αύξηση της τιμής του πετρελαίου, και όλα όσα ακολούθησαν το μποϋκοταζ του ΟΠΕΚ, προς τις ΗΠΑ και τις άλλες ανεπτυγμένες βιομηχανικά χώρες η Νιγηρία - που η οικονομία της στηριζόταν στην εκμετάλλευση του πολύτιμου αυτου υγρου -γνωρίσε μια χωρις προηγούμενο αύξηση στα έσοδα της. Άρχισε τότε, να δέχεται αλλοδαπους απο γειτονικές χώρες όπως η Γκάνα, η Μπενίν, το Τογκο, και το Τόαντ, χωρίς να έχουν και βίζα, δηλαδη παράνομα.

Πολλοί από αυτούς τους ξένους, έκαναν κάθε είδους βοηθητικές δουλειες, πουλούσαν μικροπράγματα στους δρόμους, ή δούλευαν ως υπηρέτες σε σπίτια ή εργοστάσια. Τα πολυεθνικα συμφέροντα προτίμουσαν να παίρνουν Γυανέζους σε εκτελεστικές θέσεις, επειδή δεν είχαν διασυνδέσεις με τις τοπικές φυλές και έτσι μπορούσαν να εξυπηρετούν τα συμφέροντα τους εύκολα σ᾽ όλη την χώρα τώρα με την μαζική απόλυση τους, πολλοι βιομηχανικοι παράγοντες πιστεύουν ότι αρκετές μεγάλες επιχειρήσεις θα χάσουν πάνω από το 80% των εργατων τους.

Όσο καιρο δηλαδη η οικονομία της Νιγηρίας, άνθιζε οι νιγηριανές αρχές δεν σκέφτηκαν πως όλοι αυτοι οι ξένοι έπαιρναν τις δουλειες των Νιγηριανων πολιτων και εξήγαγαν πολύτιμο συνάλλαγμα, όπως λέγουν τώρα.

Για τόσα χρόνια εκμεταλλεύονταν τούτο το εργατικό δυναμικό που έκανε κάθε είδους εργασία με χαμηλά κατά βάση μεροκάματα. Είναι παγκόσμιο φαινόμενο, οι πολυεθνικές εταιρείες (π.χ. εταιρείες στις Αραβικες χώρες, Γερμανία) να μη χρησιμοποίουν ντόπιο εργατικο δυναμικο, αλλά εργατες απο φτωχες υπανάπτυχτες χώρες που πράγματικα ζουν σε άθλια κατάσταση και έχουν άμεση ανάγκη απο δουλεια, είναι μια εκμετάλλευση χωρίς προηγούμενο διότι με την τόση ανεργία και φτώχια που υπάρχει, μόλις οι εργάτες ζητήσουν κάτι παραπάνω ή μόλις παρουσιαστει κάποιο πρόβλημα στην οικονομία της χώρας, τους πετούν σαν τα ζώα αφου τους χρησιμοποιησουν για μια συγκεκριμένη περίοδο.

Όπως φαίνεται η Νιγηρία είναι μια ακόμη χώρα απο το κατάλογο των υπανάπτυχτων χωρων που έχει μπεί σε βαθεια κοινωνικο- οικονομική κρίση. Μπορει βραχυπρόθεσμα η Νιγηρία να ξεπεράσει ωρισμένα απο τα προβλήματα της, ρίχνοντας δυο και τρία εκατομμύρια εργάτες στο δρόμο της προσφυγιας, στην ανεργία και την εξαθλίωση, αλλά σίγουρα δεν πρόκειται μ᾽ αυτο τον τρόπο να ξεπεράσει την κρίση που θα συνεχίσει να υφίσταται και θα βαθαίνει συνεχώς. Η οικονομική κρίση που κτυπά σήμερα σκληρά τες χώρες του τρίτου κόσμου είναι αποτέλεσμα της βαθειας κρίσης που έχει μπει ο καπιταλισμος παγκόσμια κτυπώντας κι᾽ αυτες ακόμα τες μητροπόλεις που για χρόνια τώρα πετυχαίνουν ψηλούς ρυθμους οικονομικης ανάπτυξης και άνοδου του βιοτικου επιπέδου. Τα αίτια αυτης της κρίσης ευρίσκονται στην ίδια τη δομη και τη λειτουργία του συστήματος.

Η λύση του προβλήματος στην Νιγηρία όπως και σ᾽ όλες τες γειτονικές χώρες βρίσκεται στην ριζικη αλλαγη του κοινωνικου συστήματος όπου, με την κρατικοποίηση των μονοπωλίων και των πολυεθνικων που καταληστεύουν τους πόρους και απομυζουν στυγνα την δύναμη της εργατικης τάξης και τη λειτουργία τους κάτω απο άμεσο εργατικο έλεγχο, κατάργηση της τσιφλικαδικής ιδιοκτησίας, θα μπορέσει η οικονομία να μπεί κάτω απο ένα κεντρικο σχεδιασμο, στη βάση μιας Σοσιαλιστικης ομοσπονδίας των χωρων της περιοχης. Μ' αυτο τον τρόπο η Νιγηρία, όπως και οι άλλες Αφρικανικες χώρες, θα μπορέσουν να χρησιμοποιήσουν του τεράστιους πόρους που διαθέτουν για να θρέχουν όχι μόνο τον σημερινο πληθυσμο τους άλλα ακόμα και διπλάσιο.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥ

Οι εργάτες Μεταλλουργίας σε απεργιακες κινητοποιήσεις

Η απεργια στη Μεταλλουργία δεν είναι τίποτα άλλο παρα το προμήνυμα για ένα απεργιακο κύμα που πρόκειται να ξεσπάσει. Αφτη θα είναι η εξέλιξη του εργατικου κινήματος στον Κυπριακο χώρο μπροστα στα αδιέξοδα που οδηγεί η οικονομικη πολιτικη της δεξιας κυβέρνησης.

Σύμφωνα με τες διακηρύξεις της ΠΕΟ Και του Εκτελεστικου Συμβουλίου της «θα συνεχίσει τον αγώνα της για την περαιτέρω βελτίωση του βιοτικου επιπέδου των εργαζομένων, η οποία πρέπει να συνάδει με την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας». Αυτη η κατευθυντήρια αρχή μας λέει:- «πηγάζει απο την συναίσθηση των προβλημάτων και δυσκολιων που συνεχίζει να αντιμετωπίζει η οικονομία παράλληλα με την πρόοδο που επιτυγχάνεται». Συνεχίζοντας η ΠΕΟ υπογραμμίζει επανειλημμένα «πως η σταθερότητα και η πρόοδος της οικονομίας αποτελει την προϋπόθεση για τη σταθερη και συνεχη βελτίωση του βιοτικου επιπέδου των εργαζομένων. Τα καλως νοούμενα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα των εργαζομένων εξυπηρετούνται μόνο πάνω σ' αφτη τη βάση. Η εργατικη τάξη έχει συνεπως ζωτικο συμφέρο να αντιμετωπισθουν τα προβλήματα της οικονομίας, να εξασφαλίζεται σταθερη και συνεχης οικονομικη ανάπτυξη. Ενω ή σταθερότητα και η πρόοδος της οικονομίας ρυθμίζονται κυρίως απο άλλους παράγοντες, ξένους προς την εργατικη τάξη, ωστόσο οι εργαζόμενοι συνέβαλαν στο παρελθον και πρέπει να συνεχίσουν να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση των προβλημάτων και την εξασφάλιση οικονομικης σταθερότητας και προόδου».

Αφτη είναι η πολιτικη που ακολουθει απο το 1980 η ΠΕΟ.

Αφτο δε που ζητα απο τους εργαζόμενους είναι η καθήλωση των αιτημάτων τους στα επίπεδα της παραγωγικότητας, που σύμφωνα με την κυβένρηση κυμαίνεται γύρω στα 2,5%. Και τούτο για να μπορέσει η οικονομία να ξεπεράσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Αντι η ΠΕΟ να αναζητήσει τους αίτιους για τα προβλήματα που επισωρέφτηκαν, σ' αφτους που διαχειρίζονται και συντηρουν το σύστημα της καπιταλιστικης οικονομίας και απο αφτους να ζητήσει να πληρώσουν τα σπασμένα, προσπαθει να φορτώσει για άλλη μια φορα τα βάρη στες πλάτες των εργαζομένων, ζητώντας τους να κάνουν θυσίες για χάρη της σταθερότητας της οικονομίας. Οι εργαζόμενοι έκαναν αρκετες θυσίες και αρκετες υποχωρήσεις μέχρι σήμερα, ενω παράλληλα οι εργοδότες και βιομήχανοι κατάφεραν να κάνουν αμύθητες περιουσίες για τα δεδομένα της Κύπρου. Πάνω σε ποια βάση η ΠΕΟ πιστεύει πως η σταθερότητα και η πρόοδος της οικονομίας πρέπει να βασίζεται στην συρρίκνωση του εισοδήματος των εργαζομένων; Γιατι δηλαδή να μην βασίζεται στην πάταξη της φοροδιαφυγης και την φορολογία πάνω στα υπερκέρδη των βιομηχάνων;

Μέσα σ' αφτες τες συνθήκες και στα πλαίσια της πολιτικής της βελτίωσης του βιοτικου επιπέδου των εργαζομένων σύμφωνα με την αύξηψη της παραγωγικότητας της εργασίας έγινε περίπου και η απεργία των μεταλλουργων.

Στες 15-11—82 υποβλήθηκαν τα αιτήματα των εργαζομένων στο Σύνδεσμο των Μεταλλουργικων Βιομηχανιών για διαπραγμάτευση με σκοπο την ανανέωση της συλλογικής σύμβασης που έληγε την 31-12-82. Η σύμβαση αυτη αφορούσε γύρω στους 5000 εργάτες.

Μετα απο τρεις μήνες περίπου διαπραγματεύσεις ο Σύνδεσμος εργοδοτων πρότεινε αύξηση £0.495 μίλς για όσους αμείβονταν μέχρι £27.000 πρόταση που προκάλεσε το πρώτο αδιέξοδο. Στην ειρωνικη και αδιάλλακτη αυτη στάση της εργοδοτικης πλευρας οι συντεχνίες απάντησαν με 3ωρη προειδοποιητικη στάση εργασίας στες 29 του Μάρτη 1983, με απόλυτη επιτυχία, καί οι απεργοι σε έκτακτες γενικες συνελεύσεις αποφάσισαν ότι θα κατέβουν σε παναπεργία αν δεν λυθει η διαφορα σε μια βδομάδα. Σε επόμενη σύσκεψη των ενδια-

συνέχεια στην 10

Εργατικη Πρωτομαγια

Ενότητα-Αγώνας-Σοσιαλισμος

αστυνομίας, ενάντια στους εργάτες. Η αστυνομία ξεχνώντας την «ουδετερότητα» - της χτύπησε με τα όπλα στο ψαχνο δολοφονώντας έτσι μερικους απεργους.

Την άλλη μέρα η εργατια του Σικάγο, στο κάλεσμα της απεργιακης επιτροπης, μαζέφτηκε έξω απο τα εργοστάσια έτοιμη να διαφυλάξει, να προστατέψει και να συνεχίσει την απεργία. Στο σφύριγμα των πραγματικων-της αφεντάδων, των καπιταλιστων, η αστυνομία ενισχυμένη αφτη τη φορα και με στρατο, αντιπαρατάχθηκεμε τους εργάτες. Έτσι στη πρώτη εφκαιρία που της δόθηκε άρχισε να χτυπα με τα όπλα, στο ψαχνο τους εργάτες. Ο πρώτος νεκρός της μέρας ήτανε μια εργάτρια. Το πουκάμισο-της βαμμένο μεσ' το κόκκινο αίμα-της, έγινε σημαία. Οι εργάτες πέρασαν στην επίθεση. Οι μάχες κράτησαν ως αργα τη νύχτα. Οι νεκροι ήταν πολλοι.

Την άλλη μέρα, στη θέση του ήλιου, το πρωϊ έφερε τη τρομοκρατία, που ξαπόλυσε η αστυνομία του κράτους των αφεντικων, ενάντια στην εργατια του Σικάγο οι φυλακες γεμίζουν κι οι εργάτες δικάζονται και καταδικάζονται μαζικα, με συνοπτικες διαδικασίες. Τελικά 8 εργάτες, ανάμεσα-τους και μια εργάτρια καταδικάστηκαν σε θάνατο 4 απ' αφτους τους Αβγουστο Σπις, Λουι Λιγκ, Άκτολα Φίσερ και Λούση Πάρσον, έστειλε η αστική τάξη στη κρεμάλλα.

Τρία χρόνια μετα, η 1η του Μάη, ορίστηκε απ' τη Διεθνη Ένωση εργατων, σα μέρα αγώνα των εργατων όλης της γης, ενάντια στο παγκόσμιο καπιταλισμό.

98 χρόνια πέρασαν απ' τότε, κι η αστική τάξη προσπαθεί πάντα να μειώσει τη σημασια καί το χαραχτήρα που έχει η μέρα τούτη, για το παγκόσμιο προλεταριάτο. Επιδιώκει να κάνει τη 1η του Μάη μια ανοιξιάτικη μέρα γιορτης, γιορτης των λουλουδιων. Όμως καθημερινη γιορτη λουλουδιων είναι η καθημερινη ζωη των αστων που πραγματικα διασκεδάζουν τη ζωη τους, πάνω τις ράχες των πραγματικων δημιουργων του πλούτου, τους εργάτες. Παρα την αστικη αφτη επιδίωξη, η παγκόσμια εργατια, κάθε 1η του Μάη, στέκεται όρθια για να τιμήσει τους νεκρούς σύντροφους της μακρυας αγωνιστικης-της πορείας, φέρνει στα μάτια-της το παρελθον, το μελετα και το ξαναμελετα, για να μπορέσει να πιάσει τον παλμο του σήμερα, οργανώνεται όλο και πιο αποτελεσματικα, σφικτοδένεται και μ' ανανεωμένη αποφασιστικότητα ρίχνεται στην ασταμάτητη διεκδικητικη της πάλη. Τη πάλη για ένα σίγουρο μεροκάματο και ένα πιο σίγουρο σοσιαλιστικο άβριο.

Σήμερα η παγκόσμια εργατια έχει χωνέψει πια το σύνθημα «Προλετάριοι όλου του κόσμου ενωθείτε» και δουλέβοντας το στην πράξη προχωρα μπροστα μέσα απο χτυπήματα κι επιτυχίες, μέχρι να καταχτήσει την εξουσία και να σταματήσει έτσι την εκμετάλεψη άνθρωπου απο άνθρωπο και να δημιουργήσει τη σοσιαλιστικη κοινωνία της εβημερίας της προόδου και της ειρήνης, τη κοινωνία που θα εξαλειψει τη πείνα, τη μιζέρια και τη καταπίεση και θα ανεβάσει τον άνθρωπο σε πιο ψηλα βιοτικα και πολιτιστικα επίπεδα.

Σήμερα μέσα στις συνθήκες της οικονομικης κρίσης, της ανεργίας και του πληθωρισμου, μέσα στην περίοδο της βαθειας αξεπέραστης και δομικης κρίσης του παγκόσμιου καπιταλισμου, που χτυπα σκληρα και αυτες τις δυτικες βιομηχανικες χώρες, κτυπιούνται ιδιαίτερα σκληρα οι υπο ανάπτυξη ή υποανάπτυχτες χώρες όπου και σε περιόδους ακόμη καπιταλιστικης ανόδου αντιμετώπιζαν σοβαρα κοινωνικα και οικονομικα προβλήματα όπου εκατομμύρια πέθαιναν απο την πείνα και την εξαθλίωση κάθε χρόνο.

Μπροστά σε αυτες τις συνθήκες η παγκόσμια εργατια άρχισε να ξυπνα απ' το λήθαργο που την είχε ρίξει η οικονομικη καπιταλιστικη άνθιση, που ήρθε με το τέλος του Β' παγκ. πόλεμου. Άρχισε ν' απορρίπτει τις ηγεσίες της που η δράση τους για την εργατικη τάξη περιοριζόταν μόνο σε αγώνες για μικρες αφξήσεις και άλλα τέτοια, μέσα στα πλαίσια της διατήρησης του καπιταλιστικού συστήματος και με βάση τη περίεργη θεωρία για ειρηνικο πέρασμα στο σοσιαλισμο (θυμίσου τη Χιλη και τον Αλλιέντε). Άρχισε να τις απορρίπτει γιατι σαν αποτέλεσμα της ανάπτυξης του βιοτικου επίπεδου γενικα, είχαν «ξεχάσει» ότι η εργατικη τάξη έπρεπε να διεκδικήσει και να πάρει την εξουσία απο τους αστους. Σήμερα η παγκόσμια εργατιά ξανακαταχτα το χαμένο έδαφος, επιστρέφοντας στις επαναστατικες μαρξιστικες-λενινιστικες-της παραδόσεις.

Σήμερα οι εργάτες όλης της γης θα ξεχυθουν στους δρόμους, με τις περήφανες κόκκινες σημαίες μπροσταρηδες για να διεκδικήσουν μια κοινωνία λέφτερη, χωρις δούλους κι αφεντάδες, χωρις σύνορα κι ιμπεριαλιστικους πόλεμους. Σήμερα οι Κύπριοι εργάτες μαζι με τους Ελληνες και τους Τούρκους, μαζι με τους εργάτες της Αφρικης, της Ασίας και της Αμερικης, όλοι οι εργάτες του κόσμου μαζι, με μια γιγάντια κραβγη θα απαιτήσουν χωρις φυλετικους, χρωματικους, θρησκευτικους και άλλους διαχωρισμους, ψωμι και λεφτερια, σοσιαλισμο, πρόοδο κι ειρήνη.

Όμως μέσα απ' την παγκοσμιότητα της μέρας τούτης, ο κάθε λαος ζει τα δικα του ιδιαίτερα προβλήματα, που παρα το καθολικο-τους χαρακτήρα ορίζουν ιδιαίτερα καθήκοντα στους εργαζόμενους του κάθε χώρου. Έτσι όλοι οι εργάτες της Γης παλέβοντας στο κοινο μέτωπο, θα δώσουν την ιδιαίτερη σκληρη τους μάχη στο δικο τους τομέα.

Στη Κύπρο ύστερα απο το 74, η εργατια βρίσκεται διασπασμένη μέσα σε σύνορα που συντηρα ένας κατοχικος στρατος και τα «συγκεκριμένα» παγκόσμια ιμπεριαλιστικα και τοπικα αστικα συμφέροντα. Ο αγώνας για τη λεφτερια, το διώξιμο της κατοχης, για το δικαίωμα των προσφύγων, να επιστρέψουν στα σπίτια τους (Ελλήνων και Τούρκων της Κύπρου) περνα μέσα απο τη πάλη της εργατικης τάξης, για κοινωνικες και οικονομικες αλλαγες, για την εξαφάνιση του καπιταλιστικου εκμεταλλεφτικού οικονομικου συστήματος, και τη πάλη για τη διάλυση του εθνικιστικου σωβινιστικου μίσους που κρατα δέσμιες τις δυο κοινότητες κάτω απ' τις αντίστοιχες αστικες τάξεις. Η συνεργασία ανάμεσα στις δυο κοινότητες χωρις ιδεολογικο ξεκαθάρισμα και ουσιαστικη υλοποίηση δε πρόκειται να φέρει κανένα αποτέλεσμα Ο χρονοβόρος και χωρις ουσία διάλογος ανάμεσα στους αστους Ε/Κ και Τ/Κ, επιβάλλεται ν' αντικατασταθει με ένα ουσιαστικο διάλογο ανάμεσα στους εκπρόσωπους των εργαζομένων Ε/Κ και Τ/Κ. Οι εργαζόμενοι Ε/Κ και Τ/Κ δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν, αντίθετα έχουν πολλα και κοινα συμφέροντα που τους ενώνουν· ενω οι αστοι έχουν να χωρίσουν τα πάντα και τίποτα δεν τους ενώνει.

Οι ταξικες αντιθέσεις και η ένταση που παρουσιάζουν είναι αποτέλεσμα της ύπαρξης κι επιβίωση του σημερινού καπιταλιστικού εκμεταλλευτικου κοινώνικου συστήματος. Έτσι η αναστολη του διεκδικητικου αγώνα της εργατιας στ' όνομα της ταξικης συνεργασίας γίνεται φανερο ότι δε λύνει κανένα πρόβλημα. Γιατι ακόμη κι όταν γίνονται υποχωρήσεις, συνήθως δε απ' τη πλεβρά των εργαζομένων, η αστικη τάξη εξακολουθει να απομυζα το προϊον της δουλειας των εργαζομένων ενω την ίδια στιγμη, προσπαθει να φορτώσει τη κρίση που η ίδια φέρνει μαζι της στις πλάτες των εργαζομένων με επιδρομες και περικοπες πάνω στο βιοτικο επίπεδο της εργατιας.

Ο μόνος τρόπος λυσης που υπάρχει για το κυπριακο είναι η ενότητα στη δράση των εργαζομένων πάνω στη βάση ενος προγράμματος δρασης συγκεκριμένου που να καλύπτει όλους τους βασικους τομεις του προβλήματος π.χ.

1. κοινωνικοποίηση κάτω απο άμεσο εργατικο έλεγχο των βασικων βιομηχανικων τομέων και μονάδων του χρηματοπιστωτικου συστήματος, του μεγάλου εισαγωγικου και εξαγωγικου εμποριου, της ενέργειας των νερων κτλ. καινούτγια γραμμή 2. η γη να δοθει σ' αφτους που τη δουλέβουν, να επεκταθει και να λειτουργήσει ο συνεταιρισμος σωστα, προϋποθέσεις απαραίτητες για να μπορέσει η οικονομία να μπεί κάτω απο ένα κεντρικο πρόγραμμα και σχεδιασμο της πάνω σε Παγκύπρια βάση. 3. Δημιουργία λαϊκης πολιτοφυλακης με δημοκρατικο έλεγχο. 4. Κατοχύρωση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και της νεολαίας και άλλα. Ένα τέτοιο πρόγραμμα θα αποτελέσει βάση για τη δημιουργία ενος κοινου μετώπου δράσης με τους Τ/Κ εργαζομένους.

Σύντροφοι εργάτες της Κύπρου. Πιστοι στις αγωνιστικες κι επαναστατικες παραδόσεις του παγκόσμιου εργατικου κινήματος, ας ανανεώσουμε την υπόσχεση μας κι ας ρίχτουμε με αποφασιστικότητα στη μάχη για ψωμι λεφτερια και σοσιαλισμο, για να δούμε το νικηφόρο αποτέλεσμα της να θριαμβέβει και στη Κύπρο αλλα και στο κόσμο όλο.

— Ζήτω η Εργατικη Πρωτομαγια—

—Όχι στον ιμπεριαλισμό και τις τοπικες άρχουσες τάξεις που στηρίζονται πάνω του—

—Όλοι στη πάλη για μια Κύπρο λέφτερη σοσιαλιστικη, χωρις ξένους στρατους και βάσης, χωρις σύνορα, όπου όλοι οι Κύπριοι, ανεξάρτητα απο εθνικη ή θρησκευτικη προέλεψη, Έλληνες, Τούρκοι, Αρμένηδες και άλλοι, θα ζουν ειρηνικα μαζι.

— Εμπρος για τη παγκόσμια Εργατική Σοσιαλιστικη Ομοσπονδία.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΒΡΟΣ

ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΝΤΕΝΚΤΑΣ: Καμμια ελπίδα για τους Τ/κύπριους

Η Τουρκοκυπριακη ηγεσία που για χρόνια τώρα αντιπροσωπεύει τον Ιμπεριαλισμό και τα συμφέροντα της Αστικης τάξης της Τουρκίας στην Κύπρο, τον Ιούλη του 1974 συνέτεινε στην σφαγη χιλιάδων ανθρώπων χωρις διάκριση ανάμεσα σε γυναίκες και παιδια.

Είναι αυτη η ίδια ηγεσία που επιδιώκοντας την μονοπώληση της εκμετάλλευσης των Τ/κυπρίων το 1964 μετέτρεψε τον Τουρκοκυπριακο λαο σε μειονότητα και τον ανάγκασε να ζεί μέσα στις στερήσεις και την απομόνωση.

Με το πρόσχημα της ειρηνευτικης επιχείρησης και την κατοχη της μισης Κύπρου υποχρέωσαν τους Τ/κύπριους, να αφήσουν τα σπίτια και τις περιουσίες-τους στο Νότο, για την δήθεν ελευθερία-τους, και να μεταφερθουν στο Βορρα.

Μ᾽ αυτο τον τρόπο η κλίκα του Ντενκτας κατάφερε να κατοχυρώσει τα συμφέροντα-της αφου θα μπορούσε πλέον να εκμεταλλεύεται τους Τ/κυπριους εργαζόμενους χωρις να έχει να αντιμετωπίσει τον συναγωνισμό του ασύγκριτα πιο δυνατού Ελληνοκυπριακου Κεφαλαίου.

Πέρασαν ήδη 10 σχεδόν χρόνια από την ντε φάκτο διαίρεση της Κύπρου χωρίς να καταφέρει το καθεστώς Ντενκτας να οργανώσει και να αναπτύξει την οικονομία του Βορρα.

Παρακολουθώντας τον Τ/κυπριακο τύπο βλέπουμε καθημερινα να γίνονται δηλώσεις και διαμαρτυρίες καταδίκης του καθεστώτος.

Με το πέρασμα του χρόνου συνειδητοποιούν οι εργαζόμενοι Τ/κύπριοι ότι η κατοχή που ονομάστηκε ειρηνευτικη επιχείρηση δεν έχει λύσει κανένα πρόβλημα· αντίθετα το μόνο που εξυπηρετει είναι τα συμφέροντα της ηγεσίας και μιας μικρής ομάδας εκμεταλλευτων.

Ο πόλεμος και η διαίρεση του 74 εκτος απο τα δεινα που επεσώρευσε με τις τόσες χιλιάδες νεκρους και αγνοούμενους έφερε τη μιζέρια και την εξαθλίωση, την στυγνη καταπίεση και ανισότητα.

Τούτο ήταν αποτέλεσμα: Πρώτον ότι η Τ/κυπριακη οικονομία ήταν αναγκασμένη να αναπτυχθει μέσα σε πολύ περιορισμένα γεωγραφικα πλαίσια. Δεύτερον η Τ/κυπριακή Αστικη τάξη και το Τουρκοκυπριακο Κεφάλαιο ήταν πολύ αδύνατα για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τον Παγκόσμιο ανταγωνισμό, και το οικονομικο εμπάρκο που τους επιβλήθηκε λόγω της κατοχής και της διαίρεσης της Κύπρου.

῎Ετσι εκείνο που ήταν αναπόφευκτο να συμβεί και πραγματικά σήμερα συμβαίνει είναι η οικονομία του Βορρά να εξαρτάται και να επιβιώνει κύρια με την Τουρκική βοήθεια, η οποία καλύπτει το 60% και πλέον του προϋπολογισμού του Ντενκτασικού καθεστώτος.

Σαν αποτέλεσμα της άμεσης οικονομικής εξάρτησης της Τ/κυπριακής οικονομίας από την Τουρκία έχουμε και τον άμεσο επηρεασμό πάνω στην πολιτική και κοινωνική ζωή των Τ/κυπρίων με συνέπεια η κρίση και τα προβλήματα που υπάρχουν στην Τουρκία να μεταφέρονται και στην Κύπρο.

Η κλίκα του Ντενκτάς, με σκοπό να στηρίξει και να διατηρήσει την εξουσία-της μετέφερε απο την Τουρκία σε συνεργασία με τους εκει αντιδραστικους κύκλους γύρω στους 60.000 εποίκους.

Σαν αποτέλεσμα τούτου ήταν να μειωθει ριζικα η σημασία της Τ/κυπριακης ψήφου αφου αλλοιώθηκε μ᾽ αυτο τον τρόπο το εκλογικό σώμα.

Τα κόμματα που δημιουργήθηκαν στο Βορρά λόγω των δεσμών τους με τους αντιδραστικους κύκλους στην Τουρκία παίζουν ανασταλτικο ρόλο στον αγώνα των εργαζομένων ενάντια στην πτώση του βιοτικου-τους επιπέδου, την εκμετάλλευση και την καταπίεση.

Τα κοινωνικα προβλήματα οξύνονται συνεχως. Η εξάπλωση των ναρκωτικων παίρνει ανησυχητικές διαστάσεις. Απο ότι μαθαίνουμε μπήκαν ήδη και στα σχολεία. Οι Τ/κύπριοι που δεν ηξεραν τί θα πει Μαύρη Αγορά και λαθρεμπόριο ναρκωτικων, ενώπιον αυτης της θλιβερης κατάστασης βρίσκονται σε αδιέξοδο.

Κάποιος Ελληνοκύπριος που πέρασε στο Βορρα λόγω μέθης και συνελήφθηκε απο το καθεστως του Ντενκτας αφου κρατήθηκε για 50 μέρες στη φυλακη αποκάλυψε ότι απο τις 50 μέρες μόνο δυο μέρες έμεινε χωρις να πάρει ναρκωτικά.

῎Αλλα παραδείγματα που μας δείχνουν την κοινωνικη εξαθλίωση και καταπίεση των Τ/κυπρίων, μας δίδονται απο τον καθημερινο Τ/κυπριακο τύπο, και τα δίδουμε πιο κάτω:

— Ο γιος ενος λοχαγου τράβηξε πιστόλι σε αστυνομικο που θα τον κατάγγελλε για απλο τροχαίο παράπτωμα.

- Αξιωματικος των Τουρκικων κατοχικων στρατευμάτων προσπάθησε να μπει, με όπλο στο χέρι, σε σχολείο για να εκφοβίσει μαθητή που είχε φιλονικήσει με τον γιο-του.

Οι πιο πάνω καταστάσεις μαζί με την ανεργία και την φτώχεια είναι οι βασικοί παράγοντες που σπρώχνουν τους Τ/κύπριους να διαφεύγουν απο το Βορρα και να έρχονται στο Νότο. Αυτους ο Ελληνοκυπριακος και ο Τούρκοκυπριακος τύπος ονομάζουν αυτόμολους.

Το εκφραστικο όργανο του Κόμματος Κοινωνικής απελευθέρωσης (Ντουρτουραν) σε άρθρο του με τίτλο οι «Τούρκοι στο Νότιο» χαρακτηρίζει αυτη την φυγη των Τ/κυπρίων απο τον Βορρα σαν απόδειξη της αδυναμίας της Τ/κυπριακης διοίκησης, να λύσει βασικα προβλήματα των Τ/κυπρίων.

Ούτε αυτη την ΑΣΦΑΛΕΙΑ πάνω στην οποία βασίζει όλη την προπαγάνδα-του ο Ντενκτας στην προσπάθεια-του να πετύχει διχοτόμηση της Κύπρου, δεν μπορει να προσφέρει στους Τ/κυπρίους.

῎Οσον αφορα την οικονομία, τα μεγέθη που μας δίδονται απο τον Τ/κυπριακο τύπο μας δίνουν ανάγλυφα την εικόνα μιας οικονομίας που μαστίζεται απο συνεχη και παρατεταμένη κρίση που βαθαίνει συνεχως, χωρις να μπορει να πει κανεις ότι η κατάσταση θα καλυτερέψει ιδίως μέσα στις σημερινες συνθήκες ύφεσής που περνα παγκόσμια ο καπιταλισμος.

Ο πληθωρισμος συναγωνίζεται σε ύψος τις χώρες της Λατινικης Αμερικης.

Στα τελευταία 5 χρόνια ο μέσος όρος πληθωρισμου είναι περίπου 65%. Η άνοδος του πληθωρισμου ανέτρεψε το κοινωνικο και οικονομικο ισοζύγιο. Εξανέμισε τα εισοδήματα των εργαζομένων οξύνοντας ακόμα παραπάνω τις κοινωνικες αντιθέσεις και ανισότητα φέρνοντας πλατειες μάζες των εργαζομένων στα πρόθυρα της πείνας.

Το ημερομίσθιο σήμερα ενος εργάτη ισοδυναμεί περίπου με μια οκα κρέας.

Το έλλειμμα του Εμπορικου Ισοζυγίου αυξήθηκε κατά 50% τα τελευταία χρόνια και έφθασε στα 80 εκατομμύρια δολλάρια.

Το χρονιαίο κατα κεφαλη εισόδημα έπεσε στο διάστημα 1978 - 80 απο τα 1235 δολλάρια στα 1123, που αν συνδεθει με την τρομερη άνοδο των τιμων φαίνεται ξεκάθαρα το πώς εξανεμίζεται το εισόδημα του εργαζόμενου.

῎Οπως και ο Ντουρτουραν είπε, «η καπιταλιστικη οικονομία στη Βόρεια Κύπρο χρεωκόπησε».

Σαν αποτέλεσμα της οικονομικης κρίσης και της εξαθλίωσης οι μάζες ριζοσπαστικοποιούνται συνεχως και στρέφονται προς τα Αριστερα κόμματα, των Ντουρτουραν και Οζκιουρ που αυξάνουν συνεχως την δύναμη-τους.

Η αμφισβήτηση αυτου του ίδιου του συστήματος απο τις μάζες των εργαζομένων μεγαλώνει συνεχως.

Η απειλη του Ντενκτας σ᾽ αυτους που φέρουν μαζί-τους τα σύμβολα του Μαρξ, Λένιν ότι θα τους κανονίσει και ακόμη ότι και η ῎Αγκυρα γνωρίζει τί επιδιώκουν αυτοι, δείχνει ακριβως την σοβαρότητα του κινδύνου για τον Ντενκτας.

Οι αντικειμενικές συνθήκες στη Βόρεια Κύπρο για ένα αντικαπιταλιστικό αντικατοχικό αγώνα είναι περισσότερο απο κάθε άλλη φορα ευνοϊκες.

Οι συνομιλίες μεταξύ των Αστών Τ/κυπρίων και Ε/κυπρίων λόγω των συγκρουομένων συμφερόντων-τους δεν μπορουν να οδηγήσουν σε καμμια λύση το Κυπριακο που να διαφέρει ουσιαστικα απο την διχοτόΜηση.

Εκείνο που χρειάζεται είναι το κτίσιμο μαζι με τους Ελληνοκύπριους εργαζόμενους ενος κοινου μετώπου πάνω σε κοινους στόχους και επιδιώξεις για τα κοινα συμφέροντα των Τ/κυπρίων και Ε/κυπρίων εργαζομένων.

Ούτε η συνεργασία του ΑΚΕΛ με το αστικο κόμμα ΔΗΚΟ, ούτε και η εγκατάλειψη της παλιας θέσης της ΕΔΕΚ για το κοινο μέτωπο Ελληνοκυπρίων Τουρκοκυπίων βοηθουν σε λύση του Κυπριακου.

Μόνο το ενιαίο μέτωπο της Αριστερας μεταξύ Τ/κυπριακων και Ε/κυπριακων Αριστερων Κομμάτων πάνω στην προοπτικη της Σοσιαλιστικης λύσης μπορει να λυσει το Κυπριακο, εξαλείφοντας τις καχυποψίες και προκαταλήψεις και πετυχαίνοντας την ενότητα των δύο κοινοτήτων.

Τουρκοκύπριος
κάτοικος του Νότου
(Μετάφραση απο τα τούρκικα)

Η Απεργία στη Μεταλλουργία

συνέχεια απο την 9

φερομένων μερων στες 4-4-83, στο Υπουργείο Εργασίας, το αδιέξοδο συνεχίστηκε, ένεκα της συνεχιζόμενης αδιαλλαξίας των εργοδοτων, και έτσι αποφασίσθηκε μέρος του κλάδου να κατεβεί σε απεργία απο την επομένη μέρα. Η απεργία ανασταλήκε μετα απο μεσολαβητικη παράκληση του Υπούργου Εργασίας, για να γίνει ακόμα μια σύσκεψη συντεχνιων-εργοδοτων την Πέμπτη 7-4-83 με προσωπικη του συμβιβαστικη πρόταση. Οι συντεχνίες δέχθηκαν την πρόταση αφτη, με τον ρητο όρο, ότι, θα την δεχόταν και η εργοδατικη πλευρα, και βάσει του γεγονότος, ότι, δεν θα υπήρχαν χαμένα μεροκάματα απεργίας. Σε αντίθετη περίπτωση θα έπαβε αφτόματα να ισχύει η αποδοχη της πρότασής απο μέρους των συντεχνιων. Η εργοδοτικη πλευρα απέριψε την πρόταση τούτη και έτσι μετα την αποτυχία και αφτης της ενέργειας 4 εργοστάσια της Μεταλλουργίας κατέβαιναν την Δεφτέρα 18-4-83 σε απεργία διαρκείας, και την επομένη άλλα 5.

Ο σύνδεσμος εργοδοτων στην προσπάθεια του να δημιουργήσει αντιδιχίες μεταξυ των εργαζομένων στον κλάδο, μεταξυ απεργων και μή, με απώτερο στόχο το σπάσιμο της απεργίας, εδωσε οδηγίες στους εργοδότες - μέλη του να μεταφέρουν δουλεια απο εργοστάσια που είχαν απεργία σε εργοστάσια που λειτουργούσαν κανονικα. Οι εργάτες όμως αρνήθηκαν να υπακούσουν στες μανούβρες αφτες της εργοδοσίας, και σαν απάντηση οι βιομήχανοι μετα απο πρόταση πάλι του συνδέσμου εργοδοτων προχώρησαν σε λοχ-άουτ στες 20 του Απρίλη.

Οι συντεχνίες το κατάγγελαν αυτο σαν προσπάθεια απο την εργοδοτικη μερια να επιβληθουν απαράδεκτοι όροι πάνω στους εργαζόμενους και προειδοποίησαν με καθολικη αντίδραση του εργατικου κινήματος.

Στες 21 Απρίλη αργα τη νύχτα με πρωτοβουλία του Υπουργου Εργασίας επήλθε συμφωνία μεταξυ συντεχνιων και εργοδοτων. Συμφωνία κατα την οποία οι εργοδότες δέχθηκαν την συμβιβαστικη πρόταση του Υπουργου Εργασίας.

Εδω πρέπει να πούμε ότι έγινε μια μεγάλη υποχώρηση απο μέρους των συντεχνιων: Είχαν θέσει όρο ρητο και απαράβατο στον υπουργο Εργασίας ότι δέχονται τη συμβιβαστικη προσωπικη του πρόταση αν τη δεχτει η εργοδοτική πλευρα και νοουμένου ότι δεν θα υπάρξουν χαμένα μεροκάματα απεργίας. ῎Ομως την δέχθηκαν με τέσσερα χαμένα μεροκάματα απεργίας-ανταπεργίας. Πρέπει μάλιστα να ειπωθει ότι οι συντεχνίες άσκησαν μεγάλη πίεση στες εργοστασιακες επιτροπες για να πειστουν και για να πείσουν με τη σειρα-τους τους εργαζόμενους να δεχθουν την πρόταση του υπουργου (μείωνε τα αιτήματα απο 14% σε 9% για δυο χρόνια).

Μεσα απο την ολη πορεία και κατάληξη του απεργιακου αγώνα στον κλάδο αυτο της βιομηχανίας εκείνο που για άλλη μια φορα φάνηκε ξεκάθαρα είναι η συνεχης παραγνώριση των εργατων απο τους εκπροσώπους των συντεχνιων και η συνεχης προσπάθεια απο την πλευρα τους για αναχαίτηση και καθήλωση και περιορισμο των δίκαιων αιτημάτων βάζουν οι εργαζόμενοι.

Πρέπει οι εργαζόμενοι να εντείνουν τον αγώνα τους:

— Για να μπει το συνδικαλιστικο κίνημα πάνω σε δημοκρατικες βάσεις όπου οι ίδιοι οι εργαζόμενοι θα παίρνουν τις αποφάσεις μέσα απο τις συνελευσεις τους.

— Για να υποχρεωθουν οι ηγεσίες των συντεχνιων να απορρίψουν την πολιτικη που υιοθέτησαν για δήθεν αυξήσεις σύμφωνα με την παραγωγικότητα που καθηλώνει τους εργάτες σε ασήμαντες διεκδικήσεις, διαιωνίζοντας τόσα χρόνια την ανισότητα στην κατανομη του εθνικου εισοδήματος.

— Για την ενότητα του Συνδικαλιστικου κινήματος

— Για να σταματήσει, απο το κατ᾽ εξοχην κομμα της εργατικης ταξης (το ΑΚΕΛ), η εν λευκω παράδοση της εξουσίας στη δεξια για το κτίσιμο του Ενιαίου Μετωπου της Αριστερας και για τα συμφέροντα της Εργατικης τάξης.

Μόνο έτσι το εργατικο κίνημα ενωμένο και δυνατο θα μπορέσει να αντιμετωπίσει αποτελεσματικα τις επιθέσεις των εργοδοτων και της Κυβέρνησης ενάντια στα δικαιώματα τους. Μόνο έτσι θα μπορέσουν οι εργάτες να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικα την κρίση του καπιταλιστικου συστηματος.

Βάσω Ι.

Το Αιγαίο ζήτημα

Συνέχεια από τη 3

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ του Αιγαίου θα παραμείνει σαν πρόβλημα για το μακρόχρονο μέλλον και θα είναι ακόμα μια πηγη διαίρεσης για τον Ελληνικο και Τουρκικο λαο. Κι όλη αυτη η διαίρεση, η πηγη ανωμαλίας και η διαφορα για ν᾽ αποφασιστει ποια χώρα θα ενοικιάζει τα οικόπεδα του Αιγαίου στες πολυεθνικες εταιρείες, για να μαζεύουν τα υπερκέρδη τούς. Το όλο ζήτημα πρέπει να αντιμετωπισθεί με ριζικη αλλαγη στην προσέγγιση του θέματος. Το Αιγαίο λέγεται ότι έχει πετρέλαιο που μπορει να καλύψει τες ανάγκες της Ελλάδας και της Τουρκίας για σειρα δεκαετιων. ῎Αρα ο πιο σωστος τρόπος επίλυσης του προβλήματος θα ήταν να δημιουργηθει τοπικος διεθνικος οργανισμος με Ελληνικα και Τουρκικα κεφάλαια, και με ντόπιους εργαζομένους για την εκμετάλλευση του πετρελαίου! **Το Αίγαιο ας αφεθει μόνο του. Το πετρέλαιο ας το χαρουν οι λαοι της περιοχης. Μόνο όμως σοσιαλιστικες κυβερνήσεις μπορουν να επιλυσουν τέτοια προβλήματα, γιατι οι εργάτες αντίθετα απο τους αστους δεν έχουν αντικρουόμενα συμφέροντα. ῎Ετσι πρέπει να ζητήσουμε.**

— ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΙ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ.

— ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΣΠΕΙΤΕΡΑΙ ΕΧΘΡΑ ΚΑΙ ΜΙΣΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.

— ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΛΥΘΕΙ ΜΟΝΟ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΚΡΙΤΙΡΙΩΝ, ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΜΙΑΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ.

Ενόσω συνεχίζεται να βλέπετε το Αιγαίο σαν πρόβλημα διεκδίκησης του απο την Ελλάδα και την Τουρκία θα τρέφεται με αυτο τον τρόπο ο Εθνικισμος, που θα τον εκμεταλλεύονται οι δυο αστικες τάξεις των χωρων αυτων για να διαιρουν τους εργαζομένους ῞Ελληνες και Τούρκους και να τους αποπροσανατολίζουν απο τα πραγματικα τους προβλήματα που δεν είναι άλλα απο την εκμετάλλευση και καταπίεση τους απο το αστικο σύστημα.

Ξ. ΣΚΟΥΡΟΣ.

Μαρξ ο Επαναστάτης

«Οι φιλόσοφοι εξήγησαν τον κόσμο με διάφορους τρόπους. Το σημαντικό όμως είναι να τον αλλάξεις».

Αυτες οι πολυ γνωστες φράσεις γράφτηκαν απο τον Μαρξ το 1845. Περικλείουν πλήρως το πνεύμα με το οποίο θα ζούσε τα επόμενα 38 χρόνια της ζωης του.

Κανένας άλλος, εκτος απο τον Μαρξ, δεν μπόρεσε να καταλάβει τόσο καθαρα, τη σημασία που έχει η θεωρία για την εργατικη τάξη και η συνεισφορα του στον θεωρητικο τομέα έχει αναγνωριστει, έκτοτε, απο όλους τους μεγάλους δάσκαλους του σοσιαλισμου, σαν μοναδικη στο είδος της.

Μα, ο Μαρξ δεν ήταν ο ακαδημαϊκος, ασπρομάλλης ερημίτης, τον οποίο, απο τον θάνατο του και μετα προσπάθησαν, να περιγράψουν αμέτρητοι ιστορικοι. ΄Ηταν ένας πραγματικος επαναστάτης, ένας οργανωτης, ομιλητης, εκδότης και διανομέας φυλλαδίων, που αγωνιζόταν σθεναρα, να ελευθερώσει την κοινωνία απο τις τάξεις, απο την καταπίεση, την εκμετάλλευση, την μιζέρια και τις ανάγκες.

Με τον θάνατο του Μαρξ, το 1883, ο ΄Εγκελς, φίλος καθ΄ όλη την διάρκεια της ζωης του, ο πιο στενος πολιτικος του συνεργάτης, απότισε έκτησε φόρο τιμης στο θεωρητικο έργο που άφησε στους εργάτες του κόσμου «ο πιο μεγάλος στοχαστης της εποχης του». «Ο Μαρξ», προσθέτει ο ΄Εκγελς, «ήταν πάνω απο όλα ένας επαναστάτης, και ο κύριος σκοπος της ζωης του, ήταν να συνεργαστει μ΄ αυτο ή εκείνο τον τρόπο, για την ανατροπη του καπιταλιστικου συστήματος και των κρατικων θεσμων τα οποία δημιούργησε, να αγωνιστει για την απελευθέρωση του σύγχρονου προλεταριάτου.

΄Ηταν ο πρώτος που έδωσε σ΄ αυτό συναίσθηση για την ταξικη του θέση και τις ταξικες του ανάγκες, γνώσεις απαραίτητες για την απελευθέρωση του.

Σ΄ αυτον τον αγώνα, ήταν στο στοιχείο του και αγωνίστηκε μ΄ ένα πάθος και σθένος και με επιτυχία που πέτυχαν μόνο λίγοι».

Μόλις 24 χρονών, συνεργάστηκε με τμήματα της φιλελεύθερης αστικης τάξης του Ρήνου για την δημιουργία της ριζοσπαστικης Ράϊνισιε Τσαϊτουνγλ της οποίας έγινε συντάκτης σύντομα. Ο ΄Εγκελς αργότερα σχολίασε ότι η Ραϊνισιε Τσαϊτουγκ άλλαζε τον ένα λογοκριτη μετα τον άλλο. Τελικα, τέθηκε κάτω απο διπλή λογοκρισία... η οποία δεν οδηγούσε πουθενα. Στις αρχες του 1843, η Κυβέρνηση δήλωσε πως ήταν αδύνατο να ελέγχεται η εφημερίδα και την έκλεισε χωρις πολλη σκέψη».

Ο Μαρξ, δεν εκφοβιζόταν ποτε απο τέτοιες κινήσεις καταπίεσης. Αντίθετα, τέτοιου είδους κινήσεις ατσάλωναν την αποφασιστικότητα του να συνεχίσει τον αγώνα ακόμα πιο σταθερα. Μετα το κλείσιμο της εφημερίδας έφυγε για την Γαλλία όπου κατόρθωσε να κερδίσει περισσότερες εμπειρίες για τις σοσιαλιστικες και κομμουνιστικες ιδέες που κυκλοφορούσαν εκτος της Γερμανίας, και όπου άρχισε την εφ΄όρου ζωης συνεργασία του με τον ΄Εγκελς.

ΟΙ ΟΥΤΟΠΙΚΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ

Οι Μαρξ και ΄Εγκελς διευκρίνησαν τις βασικές αρχές του επιστημονικού σοσιαλισμου, και άρχισαν να εργάζονται πυρετωδως για να κτίσουν τα πρώτα θεμέλια του κόμματος που θα στηριζόταν σ΄ αυτες τις αρχές.

Εκείνη την περίοδο υπήρχαν στην Ευρώπη πολλες ομάδες διανοούμενων, η κάθε μια έχοντας κάποια σοσιαλιστικα ουτοπικα σχέδια, χωρις όμως να έχουν καμμια επαφη με την εργατικη τάξη. Ο Μαρξ και ο ΄Εγκελς αρνήθηκαν να συμμετέχουν σε οποιοδήποτε απο αυτους τους οργανισμους, οι περισσότεροι των οποίων καλύπτονταν με συνωμοτικο και μασωνικο τρόπο δράσης και οργάνωσης. Αντί αυτων, δημιούργησαν την δικη τους μικρη προπαγανδιστικη ομάδα.

Ο Μαρξ, αργότερα, εξηγούσε πως σ΄ αυτη την περίοδο: «Εκδόσαμε μια σειρα απο φυλλάδια, μερικα απ΄ αυτα τυπωμένα, άλλα λιθογραφημένα, κριτικάροντας ανελέητα το μείγμα του Αγγλο - γαλλικου σοσιαλισμου ή κομμουνισμου και της Γερμανικης φιλοσοφίας... και προωθόντας αντι αυτου, μια επιστημονικη μέθοδο ανάλυσης του οικονομικου οικοδομήματος της αστικης κοινωνίας, σαν την μόνη λογικη βάση, εξηγώντας την με απλη γλώσσα και υπογραμμίζοντας ότι ο στόχος δεν ήταν να εργαστούμε για ένα ουτοπικο σύστημα, αλλα να λάβουμε μέρος συνειδητα, στην ιστορικη εξέλιξη και πορεία της κοινωνικης αλλαγης».

Τον Γενάρη του 1847, ο Μαρξ και ο ΄Εγκελς, πείσθηκαν να συμμετάσχουν στην «΄Ενωση των Δικαίων», μια οργάνωση, που κύρια απαρτίζετο απο εκπατρισμένους Γερμανους εργάτες, που δημιουργήθηκε σε μια σειρα απο Ευρωπαϊκα κέντρα. Οι ηγέτες της ΄Ενωσης κερδίθηκαν στις ιδέες και τις οργανωτικες μεθόδους του Μαρξ και του ΄Εγκελς.

ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

Κάτω απο την δικη τους πίεση, άλλαξε το όνομα του σε «΄Ενωση Κομμουνιστων» και αναδιοργανώθηκε δραστήρια για ενεργητικη δουλειά μέσα στην εργατικη τάξη. Αντικατέστησε επίσης, το παλιό σύνθημα: «΄Ολοι οι άνθρωποι είναι αδέρφια» με την πολεμικη κραυγη «Εργάτες όλου του κόσμου, ενωθείτε».

΄Ηταν η «Κομμουνιστικη ΄Ενωση» που έδωσε εντολη στον Μαρξ και ΄Εγκελς για να γράψουν το Κομμουνιστικο μανιφέστο.

Αυτό εμφανίστηκε μόνο λίγες βδομάδες πριν αρχίσει η επανάσταση του Φεβράρη στο Παρίσι, ένας επαναστατικος σεισμος, που αντήχησε σ΄ όλη την Ευρώπη.

Ο Μαρξ, ξεπρόβαλε σαν ένας απο τους κεντρικους και πιο αποφασιστικους ηγέτες της επανάστασης του 1848—49 στην Γερμανία. Είχε προετοιμαστει για τον τεράστιο ρόλο που θα έπαιζε, απο την πολιτικη και επαναστατικη δραστηριότητα του στα προηγούμενα δέκα περίπου χρόνια. Τώρα, η φιλόπονη προπαγανδιστικη δουλεια του, αντικαταστάθηκε απο ενεργητικη δράση μέσα στην παραζάλη μεγάλων ιστορικων γεγονότων.

Καταδιωκόμενος για να εγκαταλείψει την Γαλλία το 1845, κάτω απο την πίεση της Πρωσσικης Κυβέρνησης, ο Μαρξ αντιμετώπιζε τώρα σύλληψη και εξορία απο την καινούργια του πατρίδα στο Βέλγιο. Επέστρεψε προσωρινα στο Παρίσι, όπου εκεί, ένας αντιπρόσωπος της προσωρινης Κυβέρνησης που ψηφίστηκε τον Γενάρη, του πρόσφερε καταφύγιο και πολιτικο άσυλο.

Μετα, πήγε στο Ρήνο σαν συντάκτης της νεοσύστατης ιδρυμένης εφημερίδας Νόηε Ράϊνισιε μιας εφημερίδας που στηρίχτηκε κύρια σε λεφτα των φιλελευθέρων καπιταλιστων μετόχων.

Και στις δυο χώρες, Γαλλία και Αγγλία, εξελίχτηκαν επαναστατικες συγκρούσσεις ανάμεσα στην εργατικη τάξη και τους καπιταλιστες, όπως προδιαγράφτηκε στο Κομμουνιστικο Μανιφέστο. Στην Ιταλία και Γερμανία όμως ήταν ακόμη αναγκαίο για το νηπιακο προλεταριάτο να συμμαχίσει με τους φιλελεύθερους βιομηχάνους για να φέρουν σε πέρας τον αγώνα ενάντια στο φεουδαρχικο δεσποτισμο.

Η αστικη τάξη, όμως, αποδείχθηκε ανάξιος σύμμαχος ακόμη και στην δικη της επανάσταση. Σε κάθε σοβαρο τεστ, υποχωρούσαν μπροστα στην αντίδραση.

Ο Μαρξ, αγωνίστηκε, μέσα απο την εφημερίδα Νόηε Ράϊνισιε Τσάιτουνγκ και με την ακούραστη προσωπικη, του δράση προσπάθησε να εμψυχώσει αυτους τους προσωρινους συμμάχους, μάταια όμως. Γενικα η φιλελεύθερη μπουρζουαζία, υποχώρησε κάτω απο την πίεση της αντίδρασης, και γι΄ αυτο όσοι είχαν συνδέσεις με την εφημερίδα, σταμάτησαν να την υποστηρίζουν οικονομικα. ΄Ετσι, ο Μαρξ υποχρεώθηκε να επενδύσει τις δικες του πενιχρες οικονομίες για την εφημερίδα σαν το μόνο οικονομικο πόρο για να κρατηθει.

ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΠΡΟΔΙΔΟΥΝ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ο Μαρξ προσπάθησε να οδηγήσει το κίνημα στην περιοχη του Ρήνου πίσω στην επίθεση. Ειδικες εκδόσεις της Νόηε Ράϊνισιε Τσάϊτουνγκ καλούσαν για: μποϋκοτάρισμα των φόρων προς την αντεπαναστατικη Κυβέρνηση, για τον εξοπλισμο του λαου και για ένοπλη αντίσταση ενάντια «στον εχθρο».

Γι΄ αυτη την θέση, συλλήφθηκε και δικάστηκε. Μα ούτε ο Μαρξ, ούτε η εφημερίδα του σιωπούσαν τόσο εύκολα. Κατά την διάρκεια της δίκης του, κρατήθηκε σταθερος, υπερασπίστηκε το επαναστατικο κίνημα και επιτέθηκε ανελέητα στις δυνάμεις της αντίδρασης. Σαν αποτέλεσμα, οι ένορκοι τον αθώωσαν και ακόμη ο προϊστάμενος τον ευχαρίστησε για τις καθοδηγητικες παρατηρήσεις-του.

Μετά απ΄ αυτο η εφημερίδα κυκλοφόρησε για ακόμη λίγο χρονικο διάστημα, μέχρι που η αντίδραση, μάζεψε αρκετες δυνάμεις για να την κλείσει και εξόρισε τον Μαρξ απο το Πρωσσικο έδαφος. Η τελευταία προκλητικη έκδοση μετά από 301 συνολικα εκδόσεις (κάποτε εκδιδόταν 7 μέρες της βδομάδας) παρουσιάστηκε με κόκκινο μελάνι στις 19 του Μάη του 1849, προειδοποιώντας τον λαο ενάντια σε κάθε προσπάθεια για κατάληψη της εξουσίας, εφ΄ όσον η στρατιωτικη κατάσταση ήταν δυσμενης, ευχαριστώντας τους αναγνώστες της για την συμπάθεια και την υποστήριξη τους, και δηλώντας πως οι τελευταίες τους λέξεις παντου και πάντοτε θα ήταν: «Η απελευθέρωση της εργατικης τάξης».

Ο Μαρξ, αναγκάστηκε να πάει στην εξορία, πρώτα στην Γαλλία και μετά υποχρεώθηκε να μετακινηθεί, για ακόμα μια φορα. Εγκαταστάθηκε στο Λονδίνο όπου και έζησε το υπόλοιπο της ζωης του.

Αρχικα δούλεψε για να βοηθήσει στην ανασυγκρότηση της «΄Ενωσης Κομμουνιστων», για την προετοιμασία ενος νέου ανανεωμένου επαναστατικου ξεσηκωμου. Αυτος ο ξεσηκωμος, όμως, ποτε δεν υλοποιήθηκε. Γύρω στα 1852, ήταν καθαρο πως το επαναστατικο κύμα στην Ευρώπη είχε καταλαγιάσει προσωρινα.

Η ΄Ενωση Κομμουνιστων άρχισε να σπάζει σε διάφορες αντιμαχόμενες ομάδες. Ο Μαρξ και ο ΄Εγκελς, κρατήθηκαν στο περιθώριο που επικρατούσε βρίσκοντας πως η ατμόσφαιρα σ΄ αυτές τες ομάδες. ήταν στείρα. Ο Μαρξ άρχισε να αφοσιώνει τις δυνάμεις του κύρια στη σημαντικη θεωρητικη του δουλεια πάνω στην οικονομία ενω άρχισε να κερδίζει ένα αβέβαιο μισθο σαν ανταποκριτης της εφημερίδας Νιου Γιορκ Τρίμπιουν.

Παρ΄ όλα αυτα, διατηρούσε ακόμα στένη επαφη με τα αναδυόμενα εργατικα κινήματα, ιδιαίτερα στην Γερμανία και Αγγλία. ΄Ηταν, π.χ. στενος συνεργάτης με την «Εφημερίδα του λαου», που ιδρύθηκε το 1852 απο την επαναστατικη πτέρυγα των Χαρτιστων.

Μόλις μετά το 1864 ο Μαρξ ήταν σε θέση να ξαναρχίσει την πρακτικη επαναστατικη δουλεια. Τότε έγραφε ο ΄Εγκελς: «Το εργατικο κίνημα, στις διάφορες χώρες της Ευρώπης, έχει ξαναποκτήσει τόση δύναμη έτσι που ο Μαρξ θα θα βάλει μπροστα στην ιδέα της υλοποίησης μιας μακρόχρονης επιθυμίας: Της ίδρυσης Εργατικού Οργανισμου, που να συμπεριλαμβάνει τις πιο ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης και της Αμερικης πράγμα που θα υποδηλεί, τον διεθνιστικο χαρακτήρα του σοσιαλιστικου κινήματος, και στους εργάτες τους ίδιους και στην αστικη τάξη και τις Κυβερνήσεις.

Μια μαζικη συγκέντρωση για την Πολωνία... στις 28 Σεπτεμβρίου του 1864, του έδωσε την ευκαιρια.

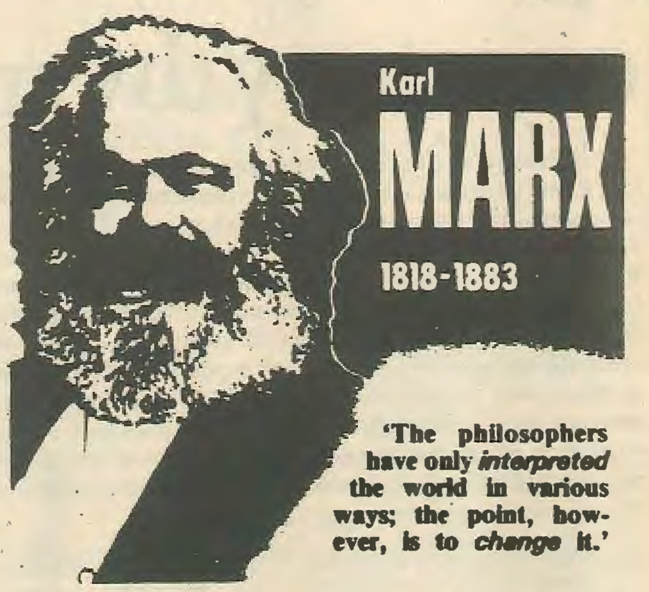

ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΔΙΕΘΝΗΣ

΄Ετσι ιδρύθηκε η Διεθνής Εργατική ΄Ενωση. Στη συγκέντρωση εκλέγηκε ενα προσωρινο Κεντρικο Συμβούλιο με έδρα το Λονδίνο. Ο Μαρξ ήταν η ψυχη αυτου του Συμβουλίου καθως και όλων των μετέπειτα Κεντρικων Συμβουλίων μέχρι το Συνέδριο της Χάγης. Είχε συντάξει σχεδον κάθε ένα απο τα έγγραφα που κυκλοφόρησε το Κεντρικο Συμβούλιο της Διεθνους, απο την εναρκτήριο προσφώνηση το 1864, μέχρι την προσφώνηση για τον εμφύλιο πόλεμο στην Γαλλία».

«Για δέκα χρόνια» έγραφε ο ΄Εγκελς, «η Διεθνης κυριαρχούσε πάνω σε μια πλευρα της Ευρωπαϊκης ιστορίας - την πλευρα πάνω στην οποία βασίζεται το μέλλον». Η Διεθνης συγκέντρωσε κάτω απο την παντιέρα της, όλες τις διάφορες συγκρουόμενες τάσεις του εργατικου κινήματος της Ευρώπης και της Αμερικης, συμπεριλαμβανομένων Γάλλων, Ελβετων και Βέλγων υποστηρικτων του αναρχικου Μπακούνιν, τον ουτοπικο Προυτον, Γερμανους υποστηρικτες του Λασαλ και Βρεττανους συνδικαλιστες.

Το Λονδίνο ήταν η πατρίδα του Κεντρικου Συμβουλίου. Ο Μαρξ θεωρούσε την Αγγλία, σαν την χώρα κλειδι στον αγώνα για τον σοσιαλισμο, δεδομένου του πιο ψηλου επιπέδου του καπιταλισμου και των οργανώσεων της εργατικης τάξης.

Β.Ι.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Την Τρίτη και Τετάρτη, 15 και 16 Μαρτίου, τρεις Τ/Κύπριοι, οι Γιλτάν Ιμπραχήμ, Χουσεϊν Ντερβίς και Μπουλέντ Ουφούκ Χασάν, εξαφανίστηκαν μετά την σύλληψή - τους απο τα αστυνομικά όργανα στη Λεμεσό. Την Πέμπτη, 17 Μαρτίου απελευθερώθηκαν τέσσερις ΄Ελληνες οι οποίοι είχαν συλληφθεί από το στρατό κατοχής δέκα μέρες προηγουμένως. Την επιστροφή των τεσσάρων Ελλήνων στην ελευθερία, πλήρωσαν με την στέρηση της δικής-τους ελευθερίας οι τρεις Τ/Κύπριοι.

Οι ενέργειες της αστυνομίας αποτελούν τέτοια κατάφορη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αν αυτοί που εξαφανίζονταν ήταν Ε/Κ, το σκάνδαλο που θα ξεσπούσε θα έπαιρνε πρωτοφανείς διαστάσεις. ΄Ομως επειδή πρόκειται για Τ/Κύπριους η αστυνομία νοιώθει πως έχει τη δυνατότητα να κάνει ότι θέλει δίχως σοβαρές ενοχλήσεις από τα κόμματα και τον τύπο.

Για τα αστυνομικά όργανα οι Τ/Κύπριοι είναι πολίτες υποδιέστερης ποιότητας. Μπορούν να ανταλάσσονται ελεύθερα σαν σε σκλαβοπάζαρα. Η ζωή - τους και η ελευθερία-τους είναι στα χέρια της αστυνομίας Κύπρου η οποία μπορεί να τους τη δίνει ή να την παίρνει όποτε θέλει.

Τι απαντήσεις έχει να δώσει το επίσημο κράτος σ΄ αυτή την απίστευτη στάση από μέρους των οργάνων- του; Αυτοί οι Τ/Κύπριοι που παραδώθηκαν στον Ντενκτάς, είναι αυτοί οι οποίοι τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης και ίσων πολιτικών δικαιωμάτων σύμφωνα με προηγούμενες ανακοινώσεις του Υπουργείου Εσωτερικών; Ακόμα, τι εξηγήσεις έχει να δώσει η ηγεσία του ΑΚΕΛ, η οποία μιλά για διεθνισμό και για αδελφικές σχέσεις με τους Τ/Κύπριους, αλλά στηρίζει ένα κράτος τόσο εθνικιστικό και τόσο απάνθρωπο για τους Τ/Κύπριους;

Τέτοια περιστατικα φτάνουν στις μάζες των Τ/Κυπρίων και εντείνουν την καχυποψία και την εχθρότητα ανάμεσα στις δυο κοινότητες. Γιατι μέσα απο τέτοια περιστατικά είναι που δοκιμάζουν οι Τ/Κυπριακές μάζες την ειλικρίνεια των Ε/Κυπρίων πολιτικων ηγετων όταν μιλούν για επαναπροσέγγισή, μέσα από τέτοια περιστατικά είναι που το ΑΚΕΛ, η μόνη δύναμη που δεν έχει σε βάρος-της εγκλήματα ενάντια σε Τ/Κύπριους, εκτίθεται ανεπανόρθωτα και χρεωκοπά μπροστά στις Τ/Κυπριακές μάζες.

΄Ολη η εθνικιστική σαπίλα που χαρακτηρίζει το αστικό κράτος, βγαίνει στην επιφάνεια μέσα από τέτοια περιστατικά. Αποδεικνύεται όλη η υποκρισία της Κυπριακής κυβέρνησης όταν μιλά για επαναπροσέγγιση των δυο κοινοτήτων.

Κι άμως η λύση του Κυπριακου στηρίζεται στην επαναπροσέγγιση ανάμεσα στις Ε/Κ και Τ/Κ μάζες και στη δημιουργία του Κοινου Μετώπου Ε/Κ-Τ/Κ εργαζομένων. Η δεξια όχι μόνο δεν μπορει να βοηθήσει σ΄ αυτή την κατεύθυνση αλλά καταστρέφει ότι υπάρχει.

Χρειάζεται η ανεξάρτητη δράση της εργατικης τάξης στην βάση του Ενιαίου Μετώπου της Αριστερας. Τα αριστερα κόμματα, δρώντας ενωμένα στη βάση ενός σοσιαλιστικου προγράμματος, είναι η μόνη δύναμη που μπορεί να ενώσει τις Τ/Κ και Ε/Κ μάζες σ΄ ένα κοινό αγώνα για την απελευθέρωση της Κύπρου.

Στο τελευταίο περιστατικό η Αριστερά (ΕΔΕΚ και ΑΚΕΛ) πρέπει να δράσει άμεσα. Ζητώντας δημόσιες εξηγήσεις απο την Κυβέρνηση, βάζοντας το θέμα στη Βουλη, ζητώντας την παραδειγματικη τιμωρία των υπευθύνων αυτου του εγκλήματος σε βάρος των τριων Τ/Κυπρίων.

24.3.1983 **Σ.Κ. ΕΔΕΚ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΤΕΡΥΓΑ**

Ε.Τ.Υ.Κ: Οι τραπεζικοι στον αγώνα

Η θύελλα που έχει ξεσπάσει ενάντια στην ηγεσία της ΕΤΥΚ απο τα απλα μέλη της Συντεχνίας μετα την υπογραφη της συμφωνίας για ανανέωση της Συλλογικης Σύμβασης με το Σύδεσμο εμπορικων Τραπεζων αποτελει την απαρχη των δυναμικων διεργασιων που εξελίσσονται στους κόλπους του Κυπριακου Συνδικαλιστικου κινήματος. Είναι αποτελεσμα της οργης που συσσωρεύεται για χρόνια τώρα μέσα στους απλους υπαλλήλους τόσο για τις αδικίες που γίνονται σε βάρος τους απο τους Κεφαλαιοκράτες που ελέγχουν και διοικουν τις Τράπεζες όσο κι απο ένα Συνδικαλιστικο κατεστημένο που αντι να προωθει τα συμφέροντα των μελων που εκπροσωπει τους ξεπουλα καθημερινα στην εργοδοσία όντας όργανα και πιόνια της.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Οι Τραπεζικοι υπάλληλοι είναι καθαρα χωρισμένοι σε πληβείους και πατρικίους. Οι 2.500 πληβείοις, (το 85% του προσωπικου των Τραπεζων) ή «απλοι υπάλληλοι» ξεκινουν με μισθους γύρω στις £180 (ακάθαρτα) ενω η πιο χαμηλη οργανική θέση (απο τις 500 που υπάρχουν) είναι της τάξης των £420 με τη θέση του Διευθυντη να ξεκινα απο τις £820 τον μήνα.

Αυτα βέβαια τα χάσματα φαίνονται μηδανιμα αν συγκρίνει κανένα τους μισθους των τραπεζοϋπαλλήλων με τα κέρδη των τραπεζων και των μετοχων μας. Μόλις πριν λίγες μέρες η Τράπεζα Κύπρου ανακοίνωσε κέρδη 4,227,000 για το 1982 που αποτελουν αύξηση 37.5% σε σχέση με το 1981. Παρόμοια ποσοστα αναμένεται να ανακοινώσουν και οι υπόλοιπες τράπεζες, ενω η Λαϊκη δήλωσε ήδη ποσοστο 25% στην αύξηση των κερδων της. Ας σημειωθει ότι τα πράγματικα κέρδη μπορει να είναι και διπλάσια γιατι δεν λαμβάνεται υπόψη το πέρασμα κερδων στο αποθεματικο της Τράπεζας (που είναι αφορολόγητο) ούτε άλλες παρόμοιες μανούβρες.

Αν λάβουμε υπόψη πως η τεράστια πλειοψηφία των μετοχων βρίσκεται σε μερικα χέρια (Ο Λανίτης έχει το 51% των μετοχων της Λαϊκης για παράδειγμα) οι μισθοι των τραπεζοϋπαλλήλων της τάξης των £180 (που κουτσουρεύονται ίσως και στις £150) ή έστω των £500 τον μήνα συγκρίνοντας τους με τα πολλα εκατομμύρια λίρες που τσεπώνουν κάθε χρόνο οι χρηματιστες — ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΟΥΝΗΣΟΥΝ ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΑΚΙ ΤΟΥΣ — απο τους τόκους των χρημάτων που έχουν ήδη βγάλει απο τη δουλεια άλλων Κύπριων εργαζομένων — καταλαβαίνουμε την εκμετάλλευση που υπάρχει.

Οι Τράπεζες, εξ άλλου υποφέρουν απο έλλειψη προσωπικου πράγμα που φορτώνει μεγάλα βάρη στους ώμους των υπαλλήλων, που εργάζονται συνεχως υπερωρίες, μερικες απλήρωτες (σε περίπτωση λογιστικων λαθων).

Οι Τραπεζοϋπάλληλοι δεν έχουν καμμια συμμετοχη στη λήψη των διοικητικων αποφάσεων ενω όσον αφορα τα θέματα προσλήψεων -προαγωγων μεταθέσεων βρίσκονται στο έλεος της διεύθυνσης χωρις να έχουν κανένα δικαίωμα γνώμης ή επέμβασης.

Οι ετήσιες τους άδειες είναι απο τις πιο λίγες στον τομέα των υπηρεσιων — 14 μέχρι 12 χρόνια (σε σύγκριση με 42 μέρες για τους Δημόσιους Υπάλληλους).

Υπάρχει μια γενικη ανομοιομορφία στους μισθους και τα άλλα ωφελήματα μεταξυ των Τραπεζων.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ

Όπως έχι δημόσια καταγγείλει η Όμαδα Πρωτοβουλίας των Τραπεζικων Υπαλλήλων η ΕΤΥΚ έχει μετατραπει «σε φέουδο του κατεστημένου».

Οι κάτοχοι οργανικων διευθυντικων θέσεων εκπροσωπούνται παραδοσιακα με αυξημένα ποσοστα στο Διοικητικο Συμβούλιο της ΕΤΥΚ ενω το 85% των υπαλλήλων έχει μικρη εκπροσώπηση. Είναι λοιπον φυσικο η ηγεσία της Συντεχνίας να ακολουθει φιλεργοδοτικη πολιτικη παραγνωρίζοντας τη διαθέσεις και τα αιτήματα της βάσης.

Ταυτόχρονα οι απλοι υπάλληλοι κάτω απο το φόβο να βρεθουν αντιμέτωποι με τους διευθυντες τους αναγκάζονται εδω και χρόνια να τους ψηφίζουν στην ηγεσία της ΕΤΥΚ.

Στο μεταξυ το καταστατικο της Συντεχνίας δίνει τη δύναμη στο Διοικητικο Συμβούλιο ενω οι Κλαδικες επιτροπες δεν έχουν ουσιαστικο κύρος ή δικαιοδοσίες.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ:
Συμβιβασμοι και ξεπουλήματα

Στις Γενικες Συνελεύσεις που έγιναν για να εκφραστουν οι γνώμες της βάσης (γιατι οι αποφάσεις δεν είναι δεσμευτικες για την ηγεσία!) μπήκαν μια σειρα απο αιτήματα μερικα απο τα οποία χρονολογούνται απο το 1972.

Τα κυριότερα αιτήματα ήταν:

— Γενικη αύξηση 4,5% απο 1.1.83 και 4,5% απο 1.1.84 με £10 μίνιμουμ αύξηση.

— Καταβολή μισου 14ου μισθου (Στους υπαλλήλους Εθνικης δίνεται 14ος μισθος).

— Πενθήμερη εργασία.

— 36 αντι 38 ώρες εργασίας τη βδομάδα.

— Αύξηση των ετήσιων αδειων κλιμακωτα μέχρι 30 μέρες για 10 χρόνια υπηρεσίας.

— Επίδομα τέκνου για 1ο και 2ο παιδί απο £3 και £5 κατα παιδι για 3 παιδια και πάνω.

(Οι υπάλληλοι της Εθνικης Τράπεζας παίρνουν επίδομα τέκνου 10% πάνω στον βασικό μισθο).

— Οι προσλήψεις - προαγωγες - μεταθέσεις να πάψουν να είναι μη διαπραγματεύσιμα θέματα.

Μετα απο πολύωρες διαπραγματεύσεις με τους εργοδότες και το Υπουργείο εργασίας το Διοικητικο Συμβούλιο της ΕΤΥΚ συμφώνησε με τις προτάσεις του Υπουργείου κερδίζοντας ουσιαστικες αυξήσεις 2,5% και 3,5% για το 1983 και 84 αντίστοιχα και 2 μέρες περισσότερη άδεια τον χρόνο!

Τα αιτήματα για πενθήμερη, ωράριο, 14ος μισθος, επίδομα τέκνου, μη διαπραγματεύσιμα θέματα είτε δεν υποβλήθηκαν είτε εγκαταλείφθηκαν απο την ηγεσία της ΕΤΥΚ.

Σύμφωνα με τις καταγγελίες της «ομάδας Πρωτοβουλίας» ο Γ.Γ. της ΕΤΥΚ κος Μιχαηλίδης αποδέκτηκε προτάσεις για ιδιαίτερες διαβουλεύσεις εργοδοσίας και δύο μελων του Δ. Συμβουλίου (το ένα ήταν ο ίδιος) στις διαπραγματεύσεις για τη Σύμβαση.

Στο μεταξύ για να κλείσει στόματα η αδιάλλαχτη εργοδοσία που αρνήθηκε να δώσει αυξήσεις 4,5% δέχτηκε να δώσει «δώρο» στη συντεχνία 50,000 λιρων πράγμα που δεν το είχε ζητήσει κανένας ούτε βρισκόταν μέσα στα αιτήματα!

ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ

Αυτη η σαθρη κατάσταση γέμισε το ποτήρι της συσσωρευμένης οργης των τραπεζοϋπαλλήλων. Στις γενικες συνελεύσεις που ακολούθησαν τη συμφωνία μετα απο θυελλώδεις αντιδράσεις των μελων η σύμβαση ψηφίστηκε με 413 ψήφους υπερ και 370 κατα, κι αυτο μετα απο τις μανούβρες της ηγεσίας που έφερε τα μέλη μπροστα σε τετελεσμένα γεγονότα.

Η γέννηση της «Ομάδας Πρωτοβουλίας» και οι αλυσίδωτες διαμαρτυρίες απο την ομάδα και απο πολλους απλους υπαλλήλους που είδαν πρόσφατα το φως της δημοσιότητας εκφράζουν καθαρα την αγανάκτηση της βάσης σε βαθμο που να απειλείται η παραίτηση του Δ. Συμβουλίου. (πράγμα που σε άλλες χώρες θα ήταν η φυσιολογικη συνέπεια των αντιδράσεων που προέκυψαν).

Για μια Αγωνιστικη, Δημοκρατικη ΕΤΥΚ – Για ένα Δημοκρατικο Ενιαίο Συνδικαλιστικο Κίνημα.

Η «Ομάδα Πρωτοβουλίας», παρα τους κινδύνους που διατρέχουν οι υποστηριχτες της απο την εργοδοσία και τη γραφειοκρατία της ΕΤΥΚ, έχει ξεσκεπάσει θαρραλέα τη σαθρότητα που υπάρχει στην οργάνωση τους. Αυτη τους η τόλμη και η ενημέρωση της βάσης μέσα απο τον καθημερινο τύπο έχει δώσει φτερα στους απλους υπαλλήλους των Τραπεχων για να διεκδικήσουν επι τέλους τα δικαιώματα και τις συνδικλιστικες τους ελευθερίες. Επιστολες και ανακοινώσεις απο απλα μέλη και ομάδες (γυναίκες τραπεζικους κ.α.) στέλλονται συνεχως στις εφημερίδες.

Η «Ομάδα Πρωτοβουλίας» αποκτα σήμερα ένα ρόλο πολυ πιο σημαντικο απ' ότι η ίδια θα περίμενε: Γιατι το παράδειγμα της, αν καρποφορήσει στην επιβολη των δημοκρατικων διαδικασιων μέσα στην ΕΤΥΚ, θα έχει τεράστια επίδραση στο Συνδικαλιστικο Κίνημα της Κύπρου που υποφέρει σχεδον στην ολότητα του απο την ηγετοκρατία και τη γραφειοκρατικοποίηση.

Για να πετύχει όμως, αυτη η κίνηση χρειάζεται προοτικες και συντονισμος-σχεδιασμος των ενεργειων. Η επιτροπη πρέπει να απευθύνθει με θάρρος στα μέλη της βάσης για να τα συσπειρώσει όχι μόνο γύρω απο τα σημερινα αιτήματα αλλα και σ' ένα καθαρο πρόγραμμα εκδημοκρατικοποίησης της ΕΤΥΚ και εξυγίανσης που πρέπει να περάσει μέσα απο την ανατροπη της σημερινης ηγεσίας και την αντικατάσταση της απο γνήσιους αγωνιστες συνδικαλιστες.

Σ' αυτο το δύσκολο αγώνα οι τραπεζικοι χρειάζονται συμμάχους. Μέσα στις υπόλοιπες συντεχνίες υπάρχουν παρόμοιες απόψεις με τις δίκες τους για εκδημοκρατικοποίηση του Συνδικαλισμου στην Κύπρο για να μπορει να είναι ευαισθητος στη θέληση της βάσης και να διεξάγει σωστα τους εργατικους αγώνες. Μια κίνηση για ένα ενιαίο Συνδικαλιστικο Φορέα, για ένα Κογκρέσσο των Συντεχνιων της Κύπρου ελεγχόμενο δημοκρατικα απο τα μέλη του κι εκπροσωπούμενο απο όλες τις οργανώσεις θα βρίσκε σήμερα τεράστεια απήχηση ανάμεσα στους Κύπριους εργαζόμενους (Ο ενιαίος Συνδ. Φορέας είναι τουλάχιστο στις διακηρύξεις, θέσεις της Π.Ε.Ο. της ΠΑΣΥΔΥ και άλλων οργανώσεων).

Ένας τέτοιος φορέας θα αποκτούσε τόση δύναμη ώστε να γίνει ακαταμάχητος υπερασπιστη των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ένας άλλος άξονας πάλης των μελων της ΕΤΥΚ που θα συνδέσει τους αγώνες τους με τον αγώνα του συνόλου των εργαζομένων της Κύπρου είναι το ζήτημα της Κρατικοποίησης των Τραπεζων κάτω απο τον αποφασιστικο έλεγχο των Τραπεζοϋπαλλήλων.

Η Κρατικοποίηση των Τραπεζων (και των Ασφαλιστικων Εταιρειων) θα βρίσκε την αντίδραση ενος μικρου αριθμου οικογενειων στην Κύπρο ενω, συνδιασμένη με την κρατικοποίηση των βασικων μονοπωλίων, θα έβαζε τις βάσεις για το σχεδιασμο της οικονομίας και της λειτουργίας της προς όφελος του Κοινωνικου Συνόλου.

Η σύνδεση των δίκαιων αιτημάτων των απλων μελων της ΕΤΥΚ με τις διεκδικήσεις αυτες μπορει να κερδίσει τις κάρδιες όχι μόνο των Τραπεζοϋπαλλήλων αλλα και των βιομηχανικων και άλλων εργατων που σήμερα πιθανον να βλέπουν καχύποπτα τα αιτήματα των Τραπεζοϋπαλλήλων των οποίων η θέση είναι σίγουρα καλύτερη απο τους συναδέλφους τους στη βιομηχανία.

Οπλισμένη με τέτιες προοπτικες η «Ομάδα Πρωτοβουλίας» θα μπορούσε με υπομονη να κερδίσει μια ζηλευτη υποστήριξη στη βάση της Συντεχνίας και συμμάχους στο υπόλοιπο εργατικο Κίνημα για να την προστατέψουν απο την αντεπίθεση που σίγουρα μεθοδεύει η εργοδοσία.

Δ.Μ.

ΑΥΞΑΝΕΙ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ.

Η συντακτικη επιτροπη της εφημερίδας μας αποφάσισε την αύξηση της τιμης πούλησης - της και έτσι απο την σημερινη έκδοση - της θα πουλείται στη τιμη των 150 μίλς αντι των 100 μίλς που ήταν μέχρι σήμερα.

Οι λόγοι που οδήγησαν την Σ. Επιτροπη σ' αυτη την απόφαση είναι η μεγάλη αύξηση στο κόστος των εκτυπωτικων. Τούτο ήταν αποτέλεσμα της μετατροπης της Σ. Εκφρασης απο το φύλλο 128 απο 8 σέλιδη σε 12 σέλιδη εφημερίδα και της αύξησης στα ίδια τα κόστα των εκτυπωτικων.

Οι νέες τιμες των συνδρομων με βάση την αύξηση που αποφασίστηκε καθορίζονται για ένα χρόνο, 12 φύλλα: Εσωτερικο απο £2 σε £2.500
Ελλάδα απο £3 σε £3,500
Ευρώπη από £3.500 σε £4.000
Αμερικη απο £4.000 σε £4.500

Πιστεύουμε ότι τόσο οι αναγνώστες όσο και οι συνδρομιτές της εφημερίδας μας θα κατανοήσουν πλήρως την αύξηση αυτή και θα συνεχίσουν να αγοράζουν και να διαδίδουν την Έκφραση.

Η Συντακτικη Επιτροπη

σοσιαλιστικη
εκφραση

Σοσιαλιστική Έκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Αγίου Δομετίου 53
Εγκωμη - Λευκωσία
Τηλ. 61553

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:
Για ένα χρόνο, 12 φύλλα:
Εσωτερικο: £2.500
Εξωτερικο:
Ελλάδα: £3.500
Ευρώπη: £4.000
Αμερικη: £4.500